

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 120 / II Legislatura / Novè període

Dimecres, 17 de febrer de 1988

Presidència del Molt Honorable
Sr. Miquel Coll i Alentorn

Sessió Plenària núm. 85

Primera reunió

SUMARI

La sessió s'obre a dos quarts d'onze del matí i set minuts.

L'I. Sr. Clotas (S) (p. 5643), l'I. Sr. Vives (PSUC) (p. 5643) i l'I. Sr. Alay (ER) (p. 5644) intervenen per a una qüestió d'ordre referent al punt desè de l'ordre del dia.

La sessió se suspèn a dos quarts d'onze del matí i catorze minuts i es reprèn a un quart de dotze.

La I. Sra. Secretària Tercera dóna lectura a la resolució motivada de la Mesa (p. 5644).

Intervenien sobre la resolució motivada l'I. Sr. Clotas (S) (p. 5644), l'I. Sr. Alay (ER) (p. 5644) i l'I. Sr. Vives (PSUC) (p. 5644).

Proposta de tramitació en lectura única davant el Ple de la Proposició de Llei de Modificació de la Llei 22/1985, del 8 de novembre, de Creació del Col·legi Professional de Periodistes de Catalunya (Punt primer de l'ordre del dia.)

Presa en consideració de la Proposició de Llei : aprovada per unanimitat (p. 5645).

Votació del text de la Proposició de Llei : aprovada per unanimitat (p. 5645).

Explicació de vot : I. Sr. Riera i Gassiot (PSUC) (p. 5645), I. Sr. Alay (ER) (p. 5645), I. Sr. Esteve i Oriol (P) (p. 5645), I. Sr. Casares (S) (p. 5646) i I. Sr. Joaniquet (CiU) (p. 5646).

Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el Projecte de Llei sobre Assignacions Temporals i Pensions als Presidents del Parlament, en cessar del seu Càrrec, i dels seus Familiars i les esmenes reserves (Punt segon de l'ordre del dia.)

Presentació : H. Sr. Conseller de Governació (p. 5647).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 1, de retorn)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC). Tot seguit n'anuncia la retirada (p. 5647).

Esmena del G. Socialista (núm. 2, de retorn)

Torn a favor : I. Sr. Clotas (S), que tot seguit anuncia la retirada de totes les esmenes del seu Grup (p. 5649).

Torn en contra : *I. Sr. Subirà (CiU)* (p. 5649).

L'I. Sr. Vice-president Primer anuncia que les esmenes del G. p. del PSUC a l'articulat han estat retirades (p. 5650).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 89 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions (p. 5650).

Dictamen de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre el Projecte de Llei de Protecció dels Animals i les esmenes i els vots particulars reservats (Punt tercer de l'ordre del dia.)

Presentació : II. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (p. 5650).

Esmena del G. Socialista (núm. 1, de retorn)

L'I. Sr. Ayguadé (S) anuncia la retirada d'aquesta esmena i de les esmenes núms. 3, 23, 33 i 34 (p. 5652).

Article 1

Esmena del G. Socialista (núm. 2, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Ayguadé (S) (p. 5652).

Torn en contra : I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5653).

Votació : rebutjada per 26 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció (p. 5653).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per unanimitat (p. 5653).

Addició nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 3, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Article 2

Vot particular del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 4, de modificació)

L'I. Sr. Vice-president Primer fa avinent que hi ha presentades diverses esmenes transaccionals (p. 5653).

La I. Sra. Secretària Tercera dóna lectura a l'esmena transaccional corresponent a la núm. 4 (p. 5653).

Addició de noves lletres

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 5, d'addició)

La I. Sra. Secretària Tercera dóna lectura al text transaccional (p. 5653).

Addició de nous apartats

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 6, d'addició)

La I. Sra. Secretària Tercera dóna lectura al text transaccional (p. 5653).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 7, d'addició)

Torn a favor : M. H. Sr. Barrera (ER) (p. 5653).

Torn en contra : I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5654).

Votació esmenes transaccionals a les esmenes núms. 4, 5 i 6 : aprovades per unanimitat (p. 5654).

Votació esmena núm. 7 : rebutjada per 27 vots a favor, 50 en contra i 4 abstencions (p. 5654).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per unanimitat (p. 5654).

Article 3

Text del Dictamen

Votació : aprovat per unanimitat (p. 5654).

Article 4

Text del Dictamen

Votació : aprovat per unanimitat (p. 5654).

Addició de nous articles

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 8, d'addició)

La I. Sra. Secretària Tercera dóna lectura al text transaccional proposat (p. 5654).

Torn a favor : M. H. Sr. Barrera (ER) (p. 5654).

Votació esmena transaccional a l'esmena núm. 8 : aprovada per unanimitat (p. 5654).

Article 5

Text del Dictamen

Votació : aprovat per unanimitat (p. 5655).

Article 6

Esmena del G. Socialista (núm. 9, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Ayguadé (S), juntament amb l'esmena núm. 30 (p. 5655).

Torn en contra : I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5656).

Votació : rebutjada per 26 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 5656).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per unanimitat (p. 5656).

Article 7*Text del Dictamen***Votació** : *aprovat per unanimitat (p. 5656).***Article 8***Esmena del G. p. del PSUC* (núm. 10, d'addició)**Torn a favor** : *I. Sr. Vives (PSUC), juntament amb l'esmena núm. 11 (p. 5656).**Esmena del G. p. del PSUC* (núm. 11, d'addició)*Defensada abans (esmena núm. 10).***Torn en contra conjunt** : *I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5657).***Votació esmena núm. 10** : *aprovada per unanimitat (p. 5658).***Votació esmena núm. 11** : *rebutjada per 5 vots a favor, 49 en contra i 28 abstencions (p. 5658).**Text del Dictamen***Votació** : *aprovat per unanimitat (p. 5658).***Article 9****Article 10***Text del Dictamen (articles 9 i 10)***Votació** : *aprovats per unanimitat (p. 5658).***Article 11***Esmena del G. p. Popular* (núm. 12, d'addició)*La I. Sra. Secretària Tercera dona lectura al text transaccional (p. 5658).***Votació** : *aprovada per unanimitat (p. 5658).***Articles 12, 13, 14, 15, 16 i 17***Text del Dictamen***Votació** : *aprovats per unanimitat (p. 5658).***Article 18***Esmena del G. p. del PSUC* (núm. 13, de supressió)**Torn a favor** : *I. Sr. Vives (PSUC), juntament amb l'esmena núm. 28 (p. 5658).**L'I. Sr. Vice-president Primer anuncia que hi ha presentada una esmena transaccional en relació amb l'esmena núm. 13 (p. 5658).***Votació esmena transaccional a l'esmena núm. 13** : *aprovada per unanimitat (p. 5658).***Articles 18, 19 i 20***Text del Dictamen***Votació** : *aprovats per unanimitat (p. 5658).***Article 21***Vot particular del G. p. d'Esquerra Republicana* (núm. 14, de modificació)**Torn a favor** : *M. H. Sr. Barrera (ER) (p. 5659).**L'I. Sr. Camps i Rovira (CiU) intervé per a una qüestió tècnica (p. 5659).***Torn en contra** : *I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5659).**Esmena del G. Socialista* (núm. 15, de modificació)**Torn a favor** : *I. Sr. Ayguadé (S) (p. 5659).**Esmena del G. p. del PSUC* (núm. 16, d'addició)**Torn a favor** : *I. Sr. Vives (PSUC) (p. 5659).***Torn en contra** : *I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5660).**L'I. Sr. Vives (PSUC) intervé per al·lusions (p. 5660).**L'I. Sr. Secretari Quart dona lectura a l'esmena núm. 16 (p. 5661).***Votació esmena núm. 14** : *rebutjada per 28 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 5661).***Votació esmena núm. 15** : *aprovada per unanimitat (p. 5661).***Votació esmena núm. 16** : *rebutjada per 24 vots a favor, 64 en contra i 4 abstencions (p. 5661).**Text del Dictamen***Votació** : *aprovat per unanimitat (p. 5661).***Articles 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 i 32***Text del Dictamen***Votació** : *aprovats per unanimitat (p. 5661).***Article 33***Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana* (núm. 17, de modificació)**Torn a favor** : *M. H. Sr. Barrera (ER) (p. 5661).**Esmena del G. p. del PSUC* (núm. 18, de modificació)**Torn a favor** : *I. Sr. Vives (PSUC), el qual la dona per defensada (p. 5661).***Torn en contra conjunt** : *I. Sr. Vernet (CiU) (p. 5662).***Votació esmenes núms. 17 i 18** : *rebutjades per 33 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció (p. 5662).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 54 vots a favor, 34 en contra i cap abstenció (p. 5662).*

Article 34

Esmenes del G. p. Popular (núms. 19 i 20, d'addició)

L'I. Sr. Vice-president Primer anuncia que aquestes dues esmenes tenen text transaccional (p. 5662). L'I. Sr. Secretari Quart hi dóna lectura (p. 5662).

Votació esmenes transaccionals a les esmenes núms. 19 i 20 : aprovades per unanimitat (p. 5662).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 5662).*

Article 35**Article 36**

Esmena del G. Socialista (núm. 21, de modificació)

L'I. Sr. Vice-president Primer n'anuncia la retirada (p. 5662).

Article 37

Text del Dictamen (articles 35, 36 i 37)

Votació : *aprovats per unanimitat (p. 5662).*

Article 38

Esmena del G. p. Popular (núm. 22, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Pujol Folcrà (P) (p. 5662).

Torn en contra : I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5662).

Votació : rebutjada per 34 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció (p. 5663).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 5663).*

Article 39**Article 40**

Esmena del G. Socialista (núm. 23, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Article 41**Article 42**

Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 24, de modificació)

Retirat.

Articles 43, 44, 45 i 46

Text del Dictamen (articles 43, 44, 45 i 46)

Votació : *aprovats per unanimitat (p. 5663).*

Text del Dictamen (article 42)

Votació : *aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions (p. 5663).*

Article 47

Esmena del G. Socialista (núm. 25, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Ayguadé (S) (p. 5663).

Torn en contra : I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5663).

Votació : rebutjada per 25 vots a favor, 56 en contra i 4 abstencions (p. 5663).

Article 48

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions (p. 5663).*

Esmena del G. Socialista (núm. 26, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Ayguadé (S) (p. 5663).

Votació : aprovada per unanimitat (p. 5664).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 5664).*

Disposició Addicional

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 5664).*

Addició de noves disposicions

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 27, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC) (p. 5664).

Torn en contra : I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5664).

Votació : rebutjada per 29 vots a favor, 58 en contra i 4 abstencions (p. 5664).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 28, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 13).

El M. H. Sr. President fa avinent que hi ha una transaccional presentada a aquesta esmena (p. 5664). L'I. Sr. Secretari Quart hi dóna lectura (p. 5664).

Votació : aprovada per unanimitat (p. 5665).

La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia i dotze minuts i es reprèn a tres quarts de cinc de la tarda i onze minuts.

Preguntes

Pregunta al Consell Executiu sobre els presos polítics catalans que compleixen condemna fora de Catalunya

Formulació : I. Sr. I. Sr. Padullés (PSUC) (p. 5665).

Resposta : H. Sr. Conseller de Justícia (p. 5665).

Repregunta : I. Sr. I. Sr. Padullés (PSUC) (p. 5665).

Segona resposta : H. Sr. Conseller de Justícia (p. 5666).

Pregunta al Consell Executiu sobre un funcionari de la presó Lleida-I

Formulació : I. Sr. Oliart (S) (p. 5666).

Resposta : H. Sr. Conseller de Justícia (p. 5666).

Repregunta : I. Sr. Oliart (S) (p. 5666).

Segona resposta : H. Sr. Conseller de Justícia (p. 5666).

Pregunta al Consell Executiu sobre el pressupost de la Direcció General de l'Esport per al 1988

Formulació : I. Sr. Terradellas (S) (p. 5667).

Resposta : H. Sr. Conseller de Governació (p. 5667).

Repregunta : I. Sr. Terradellas (S) (p. 5667).

Segona resposta : H. Sr. Conseller de Governació (p. 5667).

Pregunta al Consell Executiu sobre la situació dels minusvàlids

Formulació : I. Sr. Azorín (P) (p. 5667).

Resposta : H. Sr. Conseller de Governació (p. 5667).

Repregunta : I. Sr. Azorín (P) (p. 5668).

Segona resposta : H. Sr. Conseller de Governació (p. 5668).

Pregunta al Consell Executiu sobre el viatge del M. H. Sr. President de la Generalitat a Anglaterra i Suècia

Formulació : I. Sr. Pujol i Folcrà (P) (p. 5669).

Resposta : H. Sr. Conseller de Governació (p. 5669).

Repregunta : I. Sr. Pujol i Folcrà (P) (p. 5669).

Segona resposta : H. Sr. Conseller de Governació (p. 5669).

Pregunta al Consell Executiu sobre la data de nomenament del Sr. Francesc Xavier Civit com a Director General del Joc i d'Espectacles

Formulació : I. Sr. Madueño (S) (p. 5669).

Resposta : H. Sr. Conseller de Governació (p. 5669).

Repregunta : I. Sr. Madueño (S) (p. 5669).

Segona resposta : H. Sr. Conseller de Governació (p. 5669).

Pregunta al Consell Executiu sobre les pel·lícules subvencionades l'any 1987

Formulació : I. Sr. Pujol i Folcrà (P) (p. 5670).

Resposta : H. Sr. Conseller de Cultura (p. 5670).

Repregunta : I. Sr. Pujol i Folcrà (P) (p. 5670).

Segona resposta : H. Sr. Conseller de Cultura (p. 5671).

Pregunta al Consell Executiu sobre l'article 50, subcompte 506, dels Pressupostos per al 1985 i per al 1986

Formulació : I. Sr. Pujol i Folcrà (P) (p. 5671).

Resposta : H. Sr. Conseller de Governació (p. 5671).

Repregunta : I. Sr. Pujol i Folcrà (P) (p. 5671).

Segona resposta : H. Sr. Conseller de Governació (p. 5671).

Pregunta al Consell Executiu sobre una publicació tramesa per l'H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques com a felicitació de Nadal

Formulació : I. Sr. Esteve i Oriol (P) (p. 5671).

Resposta : H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 5672).

Repregunta : I. Sr. Esteve i Oriol (P) (p. 5672).

Segona resposta : H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 5672).

Pregunta al Consell Executiu sobre el respecte a la independència del Poder Judicial

Formulació : I. Sr. Esteve i Oriol (P) (p. 5673).

Resposta : H. Sr. Conseller de Justícia (p. 5673).

Repregunta : I. Sr. Esteve i Oriol (P) (p. 5673).

Segona resposta : H. Sr. Conseller de Justícia (p. 5673).

Pregunta al Consell Executiu sobre el tractament i la rehabilitació de persones addictes al joc en el Centre Hospitalari Prínceps d'Espanya de Bellvitge

Formulació : I. Sr. Esteve i Oriol (P) (p. 5674).

Resposta : *H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social* (p. 5674).

Repregunta : *I. Sr. Esteve i Oriol (P)* (p. 5674).

Segona resposta : *H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social* (p. 5674).

Dictamen de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre el Projecte de Llei de Protecció dels Animals (Continuació.)

Disposició Transitòria

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 29, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 5674).

Torn en contra : *I. Sr. Camps i Rovira (CiU)* (p. 5675).

Votació : *aprovada per unanimitat* (p. 5675).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat* (p. 5675).

Votació esmena transaccional a l'esmena núm. 8 (addició d'una Disposició Transitòria) : *aprovada per unanimitat* (p. 5675).

Annex I

Esmena del G. Socialista (núm. 30, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 9).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 31, d'addició)

Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER)*. *Tot seguit retira l'esmena* (p. 5675).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 32, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC)*. *Tot seguit retira l'esmena* (p. 5676).

Votació esmena núm. 30 : *rebutjada per 28 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció* (p. 5676).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 76 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions* (p. 5676).

Annex II

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 76 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions* (p. 5676).

Exposició de motius

Esmenes del G. Socialista (núms. 33, de supressió, i 34, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 1).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat* (p. 5676).

Títol i títols de la Llei

Text del Dictamen

Votació : *aprovats per unanimitat* (p. 5676).

Explicació de vot : *I. Sr. Camps i Rovira (CiU)* (p. 5676), *M. H. Sr. Barrera (ER)* (p. 5677), *I. Sr. Ayguadé (S)* (p. 5677), *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 5678) i *I. Sr. Pujol i Folcra (P)* (p. 5679).

Eleccions de tres representants del Parlament de Catalunya al Consell Social de la Universitat de Barcelona, de dos representants al Consell Social de la Universitat Politècnica de Catalunya i de tres representants al Consell Social de la Universitat Autònoma de Barcelona (Punt quart de l'ordre del dia.)

Primera votació (dos representants al Consell Social de la Universitat Politècnica de Catalunya) : *són elegits el senyor Xavier Llobet, per 95 vots, i el senyor Enric Mirambell, per 95 vots* (p. 5679).

Segona votació (tres representants al Consell Social de la Universitat Autònoma de Barcelona) : *són elegits el senyor Joan Bagés, per 95 vots; el senyor Narcís Castanyer, per 92 vots, i el senyor Ricard Morante, per 92 vots.*

Tercera votació (tres representants al Consell Social de la Universitat de Barcelona) : *són elegits el senyor Pere Miró, per 92 vots; el senyor Josep M. Castellet, per 92 vots, i el senyor Àngel Xavier Juárez, per 92 vots* (p. 5680).

Presa en consideració de la Proposició de Llei de Creació de l'Institut Català del Temps Lliure (Punt cinquè de l'ordre del dia.)

Torn a favor : *I. Sr. Padullés (PSUC)* (p. 5680).

Posició dels grups : *I. Sr. Alay (ER)* (p. 5682), *I. Sr. Esteve i Oriol (P)* (p. 5682), *I. Sr. Guitart i Domènech (S)* (p. 5682) i *I. Sr. Castellnou (CiU)* (p. 5683).

Votació : *rebutjada per 24 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció* (p. 5684).

Proposta de Constitució d'una Comissió d'Estudi sobre les Bosses de Pobresa (Punt sisè de l'ordre del dia.)

Votació : *aprovada per unanimitat* (p. 5684).

Explicació de vot : *I. Sr. Riera i Gassiot (PSUC)* (p. 5684), *I. Sr. Alay (ER)* (p. 5685), *I. Sra. Barenys (S)* (p. 5685), *I. Sr. Esteve i Oriol (P)* (p. 5685) i *I. Sr. Camps i Vallejo (CiU)* (p. 5686).

La sessió se suspèn a tres quarts de set de la tarda i un minut.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 85

La sessió s'obre a dos quarts d'onze del matí i set minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major, l'Oïdor de Comptes i el lletrat Sr. de Alfonso.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació, d'Economia i Finances, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball i de Justícia.

Ordre del dia

1. Proposta de tramitació en lectura única davant el Ple de la Proposició de Llei de Modificació de la Llei 22/1985, del 8 de Novembre, de Creació del Col·legi Professional de Periodistes de Catalunya.

2. Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el Projecte de Llei sobre Assignacions Temporals i Pensions als Presidents del Parlament, en cessar del seu Càrrec, i dels seus Familiars i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.

3. Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre el Projecte de Llei de Protecció dels Animals i de les esmenes i els vots particulars reservats per a defensar en el Ple.

4. Eleccions de tres representants del Parlament de Catalunya al Consell Social de la Universitat de Barcelona, de dos representants al Consell Social de la Universitat Politècnica de Catalunya i de tres representants al Consell Social de la Universitat Autònoma de Barcelona.

5. Presa en consideració de la Proposició de Llei de Creació de l'Institut Català del Temps Lliure.

6. Proposta de Constitució d'una Comissió d'Estudi sobre les Bosses de Pobra.

7. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'Ètica en el Debat Polític Institucional.

8. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'Ètica en el Debat Polític Institucional.

9. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'Ètica en el Debat Polític Institucional.

10. Interpellacions al Consell Executiu tramitades pel procediment d'urgència.

11. Interpellació al Consell Executiu sobre el reconeixement de les agrupacions comarcals alternatives.

12. Interpellació al Consell Executiu sobre les residències per a la tercera edat.

13. Interpellació al Consell Executiu sobre la política d'ocupació juvenil.

14. Interpellació al Consell Executiu sobre les dades demogràfiques publicades per l'Institut Nacional de Estadística.

15. Interpellació al Consell Executiu sobre el pla de reactivació econòmica per a les Garrigues, el Priorat i la Conca de Barberà.

16. Interpellació al Consell Executiu sobre la institució d'un Consell Econòmic i Social.

17. Interpellació al Consell Executiu sobre les vies de comunicació del litoral.

18. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els Cinturons de Barcelona i de les Ciutats de la seva Conurbació.

bació.

19. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els Cinturons de Barcelona i les Ciutats de la seva Conurbació.

20. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Futur dels Agents Forestals i dels Agents Rurals.

21. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Compliment de la Llei 26/1985, de Serveis Socials.

— Preguntes.

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió.

Aquesta Presidència es complau a anunciar que, d'acord amb l'article 133.5 del Reglament, ha estat dreçada la llista ordenada de les preguntes que s'han presentat per respondre oralment en el Ple, i també els noms dels qui les han formulades. Així mateix s'ha fet això també amb les interpellacions. Es fa avinent també que la dita llista ha estat distribuïda a les il·lustres senyores diputades i als il·lustres senyors diputats, per la qual cosa prega que se l'eximeixi de la seva lectura.

També ha d'informar que serà a dos quarts de cinc d'aquesta tarda la part dedicada a les preguntes amb resposta oral.

El primer punt del nostre ordre del dia d'avui és Proposta de tramitació en lectura única... (L'I. Sr. Clotas s'aixeca per parlar.) Digueu, si us plau.

El Sr. CLOTAS : Senyor President, en nom del Grup Socialista, atès que en el que se'ns ha distribuït en els escons figura també la llista d'interpellacions, presentada per tramitació d'urgència, admeses a tràmit per la Mesa del Parlament; hi ha dues interpellacions i, en canvi, falten altres interpellacions que, cobrint tots els requisits que preveu, com a interpellacions i com a interpellacions d'urgència, l'article 123 del Reglament de la Cambra, demanariem —i em refereixo, senyor President, a la interpellació presentada pel Grup Socialista en relació amb els problemes que deriven de la política del Departament, de política agrària en formes de parceria, que coincideix amb dues altres interpellacions d'altres dos grups d'aquesta Cambra—, voldriem saber els criteris pels quals la Mesa del Parlament no ha admès a tràmit una interpellació presentada amb tots els requisits establerts en el Reglament i amb l'ordre de registre que correspon al temps en què s'havia de presentar, els criteris —ho repeteixo— de la Mesa per, d'una manera per a nosaltres totalment incomprensible, no haver admès a tràmit aquesta interpellació pel procediment d'urgència, tal com estava presentada.

En conseqüència, senyor President, demanem, en virtut de l'article 26 del Reglament, resolució motivada sobre aquesta decisió de la Mesa.

(L'I. Sr. Vives demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT : Digueu, si us plau, digueu.

El Sr. VIVES : Senyor President, per a una qüestió d'ordre, per sol·licitar també la reconsideració de la decisió de la Mesa, d'acord amb un escrit que ens ha estat lliurat fa breus minuts, sobre la decisió de no admetre a tràmit una interpellació d'urgència presentada pel nostre Grup parlamentari en relació amb el tema dels parcors de Montagut, atès que el text d'aquesta interpellació era idèntic al text d'una interpellació presentada el mes de gener de l'any 1987, que en aquell cas sí que va ser admesa a tràmit.

Si ho va ser en aquell moment, no entenem les raons per les

quals no s'admet ara i, en conseqüència, en demanem la reconsideració. I avancem ja que, si aquesta reconsideració no es produís, òbviament demanariem també que aquesta consideració de la Mesa ens fos lliurada en forma de resolució motivada expressament.

(L'I. Sr. Alay demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT : Digueu, senyor Alay.

El Sr. ALAY : Senyor President, nosaltres, també d'acord amb l'article 26, demanem resolució motiva de per què no consten en l'ordre del dia d'aquesta sessió les cinc interpellacions que, en fi, s'havien presentat amb caràcter d'urgència.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, la Mesa es reunirà així que sigui possible per atendre aquest prec d'aquests il·lustres membres que acaben de formular aquesta petició. *(Remor de veus. L'I. Sr. Vives demana per parlar.)* Digueu, si us plau.

El Sr. VIVES : Senyor President, el nostre Grup parlamentari demana la reconsideració de la Mesa que, en cas que es produís, voldria dir incorporar a l'ordre del dia la interpellació d'urgència presentada; cosa que, lògicament, s'ha de fer en aquest moment, per conèixer l'abast exacte de l'ordre del dia amb el qual anem a treballar.

En conseqüència, demanem que, abans de l'inici del Ple, ens sigui lliurada resolució motivada —si no es reconsidera la posició—, cosa que estem convençuts que no es produirà, perquè, ho repeteixo, fóra un mal precedent, que fa un any s'acceptés una interpellació i ara, per raons que desconeixem, no s'accepti.

(L'I. Sr. Clotas s'aixeca per parlar.)

El Sr. CLOTAS : Senyor President, d'acord amb les paraules del Portaveu del Grup del PSUC, el que estableix l'article 26.2 és sol·licitar la reconsideració d'aquesta decisió de la Mesa. Òbviament, si la Mesa reconsidera la decisió, s'ha d'aportar a l'inici del Ple per saber el contingut exacte de l'ordre del dia del Ple. Una altra cosa és una explicació de la Mesa, però no estem demanant una explicació : estem demanant la reconsideració, que ha de venir, tal com estableix aquest article, per resolució motivada.

Entenem, per tant, senyor President, que això s'ha de fer a l'inici del Ple, naturalment.

El Sr. PRESIDENT : Cal tenir en compte que això es refereix al punt número 10 de l'ordre del dia. Per tant, hi ha temps per poder-ho substanciar amb la deguda anticipació.

(L'I. Sr. Vives s'aixeca per parlar.)

El Sr. VIVES : El nostre Grup parlamentari entén, senyor President, que això no és procedent; és a dir, si es fa la distribució d'interpellacions d'urgència en aquest moment, abans de l'inici del Ple —i així s'estableix en el Reglament—, és precisament perquè en coneguem l'abast exacte. Fóra difícilment intel·ligible que tinguéssim una llista d'interpellacions d'urgència ara, i que, en canvi, aquelles dades es modifiquessin a posteriori, vulnerant una norma reglamentària. En conseqüència, entenem que és aquest el moment procedimental oportú perquè la Mesa reconsideri la seva actitud. Creiem que el que està fent el senyor President, i la Mesa, és pensar que no reconsiderarà aquesta actitud i que, per lliurar un paper, una resolució motivada, qualsevol moment del Ple és bo.

Nosaltres entenem que això és vulnerar el legítim dret d'uns grups parlamentaris a demanar la reconsideració d'aquesta de-

cisió presa, i, en conseqüència, això, entenem que ha de ser previ a l'inici del Ple, en la mesura que afecta normes del Reglament que expliciten quin és l'ordre del dia en concret d'aquest Ple, concretament en un tema en el qual, a més a més, el senyor President ha començat dient : «Ha estat distribuïda la llista d'interpellacions d'urgència; per tant, demanem que se'ns n'excusi la lectura.» És evident que, si es reconsidera la decisió, s'hi incorporaran noves interpellacions d'urgència i, en conseqüència, s'haurà de fer una nova llista i, evidentment, en tot cas, excusar-ne la lectura concreta. Però això s'ha de fer abans de l'inici del Ple.

El Sr. PRESIDENT : Bé. D'acord. Aquesta Mesa no vol de cap manera que es pugui sospitar que vol eludir cap mena de qüestió que li sigui plantejada i, per tant, se suspèn momentàniament el Ple, fins que s'hagi resolt aquesta qüestió.

(La sessió se suspèn a dos quarts d'onze del matí i catorze minuts i es reprèn a un quart de dotze.)

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

La Il·lustre senyora Secretària donarà lectura a la resolució motivada acordada per la Mesa.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA : «En relació amb la sol·licitud de reconsideració dels acords de la Mesa adoptats en sessió tinguda el dia 16 de febrer de 1988, sobre la no-admissió a tràmit de les interpellacions tramitades pel procediment d'urgència al Consell Executiu sobre la política de reforma i desenvolupament agraris, presentada pel Diputat Il·lustre senyor Pere Ayguadé, del Grup Socialista; sobre el desnonament dels parcers de Montagut, presentada pel Diputat Il·lustre senyor Maties Vives, del Grup parlamentari del PSUC, i sobre la política de reforma i desenvolupament agraris, presentada pel Diputat Il·lustre senyor Víctor Torres, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, formulades en sessió plenària pels representants dels Grups parlamentaris Socialista, del PSUC i d'Esquerra Republicana, la Mesa, d'acord amb l'article 26.2 del Reglament i el criteri interpretatiu del dit article del 4 de juliol de 1984 i considerant que ja havia consultat la Junta de Portaveus en el tràmit previst per l'article 128.3 del Reglament, per majoria acorda que les dites interpellacions han de tramitar-se com a preguntes a respondre per escrit. Motiva la seva decisió en el fet que les interpellacions, d'acord amb el que estableix l'article 128.2 del Reglament reformat, han de tractar dels motius i dels propòsits de capteniment de l'Executiu en qüestions relatives a temes de política general que siguin competència del Consell Executiu o d'algun Departament; mentre que les interpellacions proposades no es refereixen a qüestions relatives a temes de política general que siguin competència del Consell Executiu o d'algun Departament, sinó a una situació única i concreta.»

El Sr. PRESIDENT : El senyor Clotas té la paraula, però li prego, senyor Clotas, que tingui en compte que això no pot ser objecte de debat, pot ser objecte d'alguna puntualització o d'alguna presa de posició, però res més.

El Sr. CLOTAS : Senyor President, sóc plenament conscient que això no pot ser tema de debat, és una resolució motivada de la Mesa i així l'acatem; en tot cas, senyor President, no és per debatre ni per puntualitzar, és per, a efectes que consti en acta, elevar la queixa més enèrgica del Grup Socialista al rebuig del paper instrumental als serveis dels interessos d'un partit a què es vol conduir aquest Parlament i el seu Regla-

ment. Per tant, senyor President, que quedi en acta la nostra més enèrgica repulsa a aquesta instrumentalització de la nostra primera institució.

El Sr. PRESIDENT : Naturalment constarà en acta. El senyor Alay té la paraula.

El Sr. ALAY : Senyor President, nosaltres, naturalment, acatem la resolució motivada, però també volem expressar la nostra absoluta disconformitat amb la interpretació que s'ha fet del Reglament, i entenem que ha estat una actitud abusiva que no facilita precisament la tasca parlamentària de la manera deguda.

El Sr. PRESIDENT : Bé, l'Illustre senyor Maties Vives té la paraula.

El Sr. VIVES : Òbviament, per afegir-nos a aquest rosari de protestes sobre la decisió de la Mesa, sobretot en el cas del nostre Grup parlamentari, perquè la resolució motivada no contesta el que havíem demanat; és a dir : per què, el febrer del 87, s'admet una interpellació a aquest text i ara no s'admet a tràmit, quan el text del Reglament era exactament el mateix i la norma interpretativa que se'ns ha llegit és de l'any 84? En conseqüència, discrepant de la decisió de la Mesa, que entenem que no obeeix a raons estrictament reglamentàries, sinó d'una altra índole, que se'ns escapa, el nostre Grup parlamentari vol deixar simplement constància d'un fet que suposa, més enllà d'una certa, no desconsideració, però, evidentment, sí bufetada parlamentària —en el correcte sentit del terme— als grups proposants i a la mateixa Cambra, més enllà d'això entenem que ho és també per a una gent que viu un conflicte important com és els parcers de Montagut, que no podran veure com un tema que els preocupa i que els afecta, i que suscita àmplies simpaties en el poble de Catalunya —almenys en alguns sectors—, es pot discutir en aquesta Cambra per voluntat exclusiva del Grup majoritari.

Proposta de tramitació en lectura única davant el Ple de la Proposició de Llei de Modificació de la Llei 22/1985, del 8 de Novembre, de Creació del Col·legi Professional de Periodistes de Catalunya

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a passar, doncs, ja, finalment, al primer punt de l'ordre del dia d'avui, que és proposta de tramitació en lectura única davant el Ple de la Proposició de Llei de Modificació de la Llei 22/1985, del 8 de Novembre, de Creació del Col·legi Professional de Periodistes de Catalunya, presentada per tots els Grups parlamentaris.

Aquesta Presidència té el gust d'anunciar que, d'acord amb el punt primer del criteri interpretatiu de l'article 118 del Reglament, la Mesa, escoltada la Junta de Portaveus, ha acordat de proposar al Ple del Parlament que la dita Proposició sigui tramitada directament i en lectura única davant el Ple; la qual cosa comporta la seva presa en consideració. Passem, per tant, aquesta a votació.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'acord ha estat pres per unanimitat dels presents.

Aquesta Presidència, doncs, anuncia que, d'acord amb l'article 118.2 del Reglament, es passa al debat de l'esmentada Pro-

posició. Hi ha un torn a favor i la possibilitat d'un torn en contra. Algú vol fer ús d'aquests torns a favor? (Pausa.) No? Per tant, tampoc torn en contra.

Ara els il·lustres membres de la Cambra que vulguin representar els grups que hi són presents, poden demanar la paraula per fixar la seva posició.

Bé, doncs, aleshores, procedirem a la votació de la Llei i després l'explicació de vot, si hi ha cas.

Els il·lustres membres de la Cambra que siguin favorables a la votació, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

La Llei ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Ara ve, doncs, la possibilitat d'explicar el vot. L'Illustre Diputat senyor Ignasi Riera té la paraula per explicar el vot del seu Grup.

El Sr. RIERA I GASSIOT : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, el nostre Grup ha votat a favor d'aquesta Proposició de Llei de Modificació de la Llei 22 del 1985, del 8 de novembre, de Creació del Col·legi Professional de Periodistes de Catalunya. Entén que en la nova formulació hi ha una frase important : «el Col·legi agrupa els periodistes que ho sol·liciten, que exerceixen la professió en el territori de Catalunya». Aquest caràcter voluntari de l'adscripció al Col·legi de Periodistes explicarà encara més la força representativa d'aquest Col·legi. En aquesta explicació de vot volem insistir en un punt : el Col·legi de Periodistes ha demostrat tothora que té la voluntat clara de redignificar la professió periodística de Catalunya, que és indispensable per a la reconstrucció nacional del nostre país. Em penso que no és en va que aprofiti aquesta explicació de vot per dir que, molt sovint, gràcies a l'actitud dels periodistes catalans, en aquests moments tenim Estatut d'Autonomia i estem vivint en un Estat democràtic.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Una altra intervenció per a explicar el vot? L'Illustre Diputat senyor Alay té la paraula.

El Sr. ALAY : Senyor President, senyores i senyors diputats, gairebé, en aquest cas, tractant-se d'una modificació d'una Llei que ha estat aprovada per unanimitat d'aquesta Cambra, gairebé les paraules són sobreres. La intenció quedava perfectament reflectida amb el nostre vot. De tota manera, la presència en aquesta Cambra dels il·lustres representants del Col·legi de Periodistes obliga, almenys, que es diguin uns mots en el sentit que ens vam alegrar, ja l'any 85, el 8 de novembre, quan es va crear el Col·legi Oficial de Periodistes de Catalunya, i potser hi havia alguna qüestió que no quedava prou ben clarificada aleshores, però és evident que es mereixia, el Col·legi Professional, que es fes una modificació, feta per unanimitat en aquest Parlament, a fi i efecte de treure l'obligatorietat d'ésser col·legiats al Col·legi. Nosaltres entenem que, com deia el senyor Riera, això és important. Precisament, la voluntarietat de formar-ne part és el que dóna força al Col·legi de Periodistes de Catalunya, i és el que ha facilitar i ha d'enfortir la seva activitat, dignificant la professió.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : L'Illustre Diputat senyor Esteve té la paraula.

El Sr. ESTEVE I ORIOL : Gràcies, Honorable senyor President. Senyores i senyors diputats, les paraules a afegir en línia

amb les intervencions anteriors, per dir que el nostre Grup, partint que la política és l'art del possible, entén que en la modificació —i cal dir-ho palesament— no s'arriba a una fórmula perfecta, però és la fórmula possible i, evidentment, la fórmula perfectible en el futur. Nosaltres acceptem, com la resta de grups proposants, la modificació de la Llei del Col·legi de Periodistes, perquè entenem que, amb la modificació, es garanteixen dos objectius prioritaris: d'una banda, el fet mateix de l'existència i pervivència d'aquest Col·legi Professional que, si no estem errats, és el primer col·legi d'aquest tipus creat per un Parlament autonòmic. Per al nostre Grup és important el manteniment, l'existència dels col·legis professionals, en tant que manifestació més clara i diàfana de l'associacionisme professional i amb un caràcter eminentment unitari; i creiem que, malgrat tot, malgrat les limitacions que abans he esmentat, queda complert aquest objectiu. I el segon objectiu que nosaltres creiem que queda també igualment assolit amb la modificació que avui estem debatent, és que si bé és cert que posa èmfasi, d'una manera específica, en l'element voluntari, en l'element potestatiu, enfront d'un element coercitiu o obligatori, nosaltres entenem que l'obligatorietat d'inscripció en un col·legi professional, moltes vegades, més que de la mateixa llei, neix de la seva mateixa dinàmica; i, en aquest sentit, cal dir que la recent història del Col·legi de Periodistes de Catalunya, aquest fet prova, dia rere dia, que tant en la seva tasca interna, la defensa dels professionals, com en la seva tasca externa, la projecció del Col·legi i la defensa dels interessos de la nostra societat, ha palesat, dic, amb aquest breu caminar, una activitat que fa que, tant des d'aquesta òptica objectiva, com des de l'òptica subjectiva dels seus components, en la pràctica, es converteixi en un col·legi, si no obligatori, diríem sí *conditio sine qua non* per a l'exercici de la professió a casa nostra, i, en aquest sentit, ens alegrem de la seva trajectòria passada i l'encoratgem que, malgrat aquest element de no-obligatorietat, l'obligatorietat pràctica neixi com a conseqüència d'aquesta trajectòria futura que des d'aquí li desitgem.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : L'Illustre Diputat senyor Casares té la paraula.

El Sr. CASARES : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, a la sessió plenària del dia 24 d'octubre de 1985, en la qual es va aprovar la creació del Col·legi Professional de Periodistes de Catalunya, jo mateix, en nom del Grup Socialista, i en el tràmit d'explicació de vot, deia que hi ha lleis que tenen bàsicament un caràcter constrictiu, necessari per a la convivència en la societat, però que són rebudes, de vegades i en el millor dels casos, pels seus destinataris, com un mal necessari; però hi ha lleis —deia també— que tenen un caràcter integrador, alliberador d'energies solidàries i, en aquests casos, els seus destinataris no és que les pateixin —com succeeix en algunes ocasions—, sinó que les demanen. Aquest, deia, és el cas de la Llei que hem aprovat; la Cambra, en aquest cas, i també el Govern, no han fet res més que convertir-se en camí i instrument de la voluntat dels periodistes de Catalunya que volien una llei que els permetés de dotar-se del seu Col·legi Professional.

Doncs bé, en aquesta mateixa línia, el Col·legi de Periodistes va manifestar —com tots sabem— la conveniència que la Llei originària, aquella Llei que aleshores aprovàvem, que va ser la

que va crear aquest Col·legi, fos objecte d'unes breus i molt precises rectificacions.

El nostre Grup, el Grup Socialista, igual que tots els restants grups d'aquesta Cambra, ha estat, doncs, sensible a aquest legítim desig; per això vàrem participar en la redacció del Projecte de Llei que acabem d'aprovar ara mateix. Tenim la convicció que, amb les rectificacions aprovades, que fonamentalment —com s'ha dit ja— vénen a garantir la llibertat d'inscripció dels periodistes al seu Col·legi, la Llei del Col·legi de Periodistes no permetrà, a partir d'ara, cap interpretació que pugui representar alguna contradicció amb els principis constitucionals que emparen la llibertat d'expressió i la llibertat d'informació. Jo diria, doncs, que amb aquesta Llei eliminem tota ombra de dubte i, una vegada més, ens fem ressò de la voluntat dels homes i de les dones de la informació a Catalunya, de crear un instrument per defensar la seva independència i el rigor i la responsabilitat professional, i no pas —com es demostra amb el que acabem d'aprovar avui— l'interès a defensar uns interessos simplement corporatius, gremials o estamentals.

Per tot això, el Grup Socialista ha votat favorablement aquesta Proposició de Llei.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Una altra intervenció? (Pausa.) L'Illustre Diputat senyor Joaniquet té la paraula.

El Sr. JOANIQUET : Amb la vostra vènia, Molt Honorable senyor President. Senyores i senyors diputats, el Grup de Convergència i Unió ha votat aquesta Llei per una raó que jo resumiria en aquest ideal que va portar els esclaus alliberats d'Amèrica a posar, a la república que van fundar a Àfrica, aquest lema : «L'amor a la llibertat ens ha portat aquí».

Bé, aquestes paraules resumeixen l'ideal d'aquesta modificació. Els periodistes han estat sempre, històricament, els defensors de la llibertat, i ara ens trobem en la situació concretíssima d'una petitíssima modificació, que és donar una excepció a la norma general de l'obligatorietat de la inscripció als col·legis professionals.

Els homes que lluiten per la llibertat amb la ploma i amb la paraula són creditors d'aquest petit privilegi jurídic, que es modifiqui la Llei en el sentit de donar absoluta llibertat, absoluta voluntarietat a la inscripció a aquest col·legi professional.

Per aquest motiu, nosaltres hem votat a favor d'aquesta modificació de la Llei, i res més.

Moltíssimes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé. Acabat aquest punt, passem ara al punt següent de l'ordre del dia.

(El M. H. Sr. President s'absenta del Saló de Sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.)

Projecte de Llei sobre Assignacions Temporals i Pensions als Presidents del Parlament, en cessar del seu Càrrec, i dels seus Familiars

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : El punt següent de l'ordre del dia és debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el Projecte de Llei sobre Assignacions Temporals i Pensions als Presidents del Parlament, en cessar del seu Càrrec, i dels seus Familiars, i de les esmenes reservades per

defensar en el Ple.

Algun membre del Govern ha estat encarregat per defensar la Llei? *(Pausa.)* Té la paraula l'Honorable Conseller de Governació, senyor Bassols.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ (Agustí Bassols) : Senyor President, senyores i senyors diputats, tinc l'honor de presentar a la Cambra el Projecte de Llei sobre Assignacions Temporals i Pensions als Presidents del Parlament, en cessar del seu Càrrec, i dels seus Familiars. Amb aquest Projecte, el Govern de la Generalitat tracta de cobrir un buit, una manca de normativa sobre aquest tema, que considera que no ha d'esperar més a resoldre's.

L'objectiu d'aquest Projecte consisteix a garantir que els presidents del Parlament de Catalunya, un cop hagin cessat, puguin atendre —com s'indica a l'Exposició de Motius— llurs necessitats personals i polítiques amb la dignitat i el decòrum que corresponen a les altes funcions exercides.

El Parlament representa el poble de Catalunya, com diu l'article 30 de l'Estatut d'Autonomia, i el President representa el Parlament, segons l'article 17 de la Llei del 25 de març del 1982. Aquesta alta representació justifica per si sola l'atorgament dels beneficis que estableix el text legal que presento. Recordem també que la Presidència de la Cambra té la responsabilitat de l'establiment i el manteniment de l'ordre de les discussions i la direcció dels debats amb imparcialitat, i atenent el respecte degut al Parlament, entre d'altres funcions no menys elevades.

No crec necessari insistir en la dignitat del càrrec objecte del Projecte de Llei, perquè els debats mantinguts a la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local, les modificacions introduïdes en el Dictamen respecte al Projecte inicial i les esmenes reservades per al Ple demostren que no hi ha desacord —jo crec— respecte al reconeixement del benefici, en si mateix, que aquella dignitat, reconeguda per tothom, comporta, sinó, en tot cas, sobre la seva quantificació i requisits, i sobre la modalitat de la seva regulació formal i l'extensió familiar dels drets corresponents.

És, doncs, sobre aquests aspectes, que em permeto formular uns brevíssims comentaris; brevíssims, en efecte, perquè la conveniència de la Llei em sembla òbvia i, per tant, innecessari allargar-ne aquesta presentació.

El Projecte de Llei que sotmeto a l'aprovació de la Cambra ha estat objecte d'un llarg període d'esmenes, i les diferències entre el seu text i el del Dictamen són notables : augment d'un a dos anys en l'exercici del càrrec, per a l'assoliment de la pensió vitalícia, i total eliminació dels fills i dels pares de tot benefici. En canvi —crec que és una dada d'interès, digne de ser tinguda en compte—, segons la legislació de l'Estat, els ex-presidents del Congrés i del Senat, entre altres alts càrrecs del Govern i de l'Administració estatal, a més d'assignacions temporals semblants a les que aquí es contemplen, i de pensions vitalícies de major percentatge, poden transmetre una part de la pensió de jubilació no únicament al vidu o vídua, sinó també, en determinades condicions, als seus fills menors o incapacitats i als pares sense mitjans econòmics. El Dictamen de la Comissió és, doncs, un text més restrictiu que la normativa de l'Estat, almenys pel que fa referència als familiars.

En relació amb les altres esmenes reservades per al Ple, a les objeccions basades en el fet que el Projecte no contempla totes

les assignacions o pensions possibles dels membres del Parlament, o que es tracta d'una Llei *ad hoc*, que no regula l'*status* parlamentari en tota la seva possible extensió, em permeto sostenir respectuosament que no constitueixen arguments vàlids per oposar-se a l'aprovació de la Llei.

La normativa que ara proposem ve a resoldre un problema, un problema ja actual, un problema existent, la solució del qual no ha d'ajornar-se més; temps hi haurà per estudiar i establir, si cal, aquest *status* parlamentari amb més amplitud, sense que l'aprovació, avui, del text que proposem ens representi cap obstacle.

Per això, en demano el vot favorable de les senyores i dels senyors diputats presents, als quals dono les gràcies per l'atenció que m'han dispensat, i també gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Honorable Conseller. Aquesta Presidència té coneixement que cap membre de la Comissió ha estat encarregat per defensar el Dictamen, i, per tant, passarem a la defensa de les dues esmenes a la totalitat, presentades pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya i pel Grup parlamentari del Partit Socialista de Catalunya.

La primera d'elles a defensar és la del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per fer-ho, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats, per dir, d'entrada, que sortim a defensar aquesta esmena a la totalitat des de la incomoditat que representa la seva defensa. I no pas perquè no estiguem convençuts de la justesa d'aquesta, sinó pel tipus de llei que estem tractant, i perquè entenem que és una Llei que es mereixia esforços d'unanimitat.

És un tema important, no resolt a molts països europeus, però és un tema que afecta bàsicament —convé dir-ho d'entrada— poques persones en aquest moment a Catalunya, i d'aquí la importància del tema; dues persones de Catalunya que, per si ens faltava poc per reclamar esforços d'unanimitat en relació amb el tema, no són presents a l'hemicicle en aquest moment, malgrat ser a la casa.

És un tema mal plantejat, que ha tingut millores importants en tràmit de Comissió, però és un tema mal plantejat perquè el Grup parlamentari del PSUC entén que sense pors, sense falsos corporativismes, calia haver abordat el tema del conjunt de l'*status* parlamentari —no estem d'acord amb vostè, senyor Conseller—, si es volia fer una llei d'aquestes característiques.

Senyores i senyors diputats, quina situació és pitjor? I estem parlant en hipòtesi, perquè la Llei no personalitza i és una Llei general : els presidents del Parlament. La situació d'un treballador de tal o tal ram de l'activitat econòmica de casa nostra que ve a aquesta casa, que aporta les seves experiències de treballador, que se li tanca l'empresa en el decurs dels quatre anys d'activitat parlamentària i que quan surt d'aquesta casa es queda al carrer i sense feina, o una situació equiparable d'un catedràtic, per exemple —totes les comparacions són odioses—, d'un catedràtic que demana l'excedència per venir al Parlament de Catalunya, posem el cas —i tinguin present vostès que el President del Parlament pot ser el catedràtic, no el treballador—; quina situació és pitjor : la d'un professional liberal que tanca el seu despatx per dedicar-se a l'activitat parlamentària d'aquesta casa durant quatre anys, o la d'un rendista

acomodat, via herència, via el seu propi treball durant molts anys, que ve a aquesta casa i que quan surt es troba en la mateixa situació que estava quan va entrar, i el President pot ser el rendista, pot ser que no sigui el professional liberal.

En conseqüència, entenem que si calia abordar aquests temes, calia fer-ho en tota la seva globalitat, sense pors, sense corporativismes. És just —jo m'ho pregunto i ho pregunto als cent trenta-cinc diputats d'aquesta Cambra— que estiguem aprovant una llei de pensions del president del Parlament i que no la tinguem per al president de la Generalitat? És que és just això? És just que ho fem? És bo? És una llei normal?

Senyors diputats, senyores diputades, és una llei excepcional, d'excepcionalitat, i com a tal excepcionalitat calia que fèssim esforços importants d'unanimitat en aquesta casa, que no s'han fet. Algú pot dir: si és excepcional, per què no es col·locava en els pressupostos? No hi ha determinades assignacions per als ex-consellers en els pressupostos? Se'm dirà: «és que hi havia situacions familiars que no ho permetien i que cal fer-ho a través d'una llei *ex professo*», de nou l'aparició d'excepcionalitat. Quan a un alt càrrec de l'Administració de Catalunya —els consellers— se'l pot regular via Llei de Pressupostos, no es pot fer en aquest cas. Si tan excepcional era la Llei, calia avançar en la via del consens; calia abordar el tema en tota la seva complexitat, la de tots els senyors diputats, la d'aquell catedràtic, la d'aquell rendista, i també, per què no?, la d'aquell professional liberal o d'aquell treballador, perquè la situació, quan surt d'aquesta casa aquell treballador, en aquella hipòtesi —i n'hi ha hagut i n'hi ha en aquesta mateixa legislatura—, és realment delicada, i mentre aquest Parlament no agafi aquest bou pel lloc on l'ha d'agafar, ens trobarem que dintre de molts pocs anys a Catalunya faran política els funcionaris, siguin de l'Administració o dels partits i aquella gent que tingui rendes, i marginarem una part important de la societat catalana de la possibilitat d'accedir i d'aportar tot el seu cabal d'experiències, de batalla, d'illusió al servei de Catalunya a aquesta Cambra.

Si això calia fer-ho —i el nostre Grup parlamentari entén que sí—, calia que el Grup proponent, Convergència i Unió, esmerçés més esforços dels que ha esmerçat a cercar aquest consens. En cap ocasió —i vull deixar-ho clar—, en cap ocasió prèvia a la presentació, no del Projecte, prèvia a la presentació de les esmenes del Grup parlamentari del PSUC, en cap moment, en cap moment el nostre Grup parlamentari ha rebut la invitació a dialogar sobre aquest tema; ni abans de la presentació de la Llei, ni un cop presentada, ni abans de la presentació de les esmenes del Grup parlamentari del PSUC, i, a partir d'aquí, invitacions genèriques —genèriques— a discutir sobre el text ja presentat i sobre les esmenes. En absolut sobre el que motiva aquesta esmena a la totalitat: contemplar el tema en tota la seva complexitat.

Per tant, la defensa avui d'aquesta esmena a la totalitat, certament incòmoda des del punt de vista d'objectius de la Llei, és producte del mal fer parlamentari del Grup de Convergència i Unió; és producte del mal fer parlamentari del Govern de Catalunya, en presentar aquesta Llei de la manera com ho ha fet. Diríem, sense por d'equivocar-nos, que el culpable que no hagi existit consens, que no hi hagi unanimitat en aquesta Llei és un Grup parlamentari en concret, el majoritari en aquesta Cambra.

Perquè, senyors diputats, les persones a les quals va destinada la Llei, es mereixien aquesta unanimitat. Les persones a les quals va destinada aquesta Llei es mereixien, per la seva elegància parlamentària en el decurs de la seva actuació en aquesta casa, que existís la unanimitat entorn d'aquesta Llei, i és per això que el nostre Grup parlamentari vol separar d'aquest torn de defensa de l'esmena a la totalitat la consideració que es mereixen aquestes dues altes personalitats de Catalunya, la consideració que es mereixen com a persones i en la seva activitat parlamentària, que van inequívocament lligades a la defensa d'aquesta esmena a la totalitat. Res té a veure amb aquestes dues persones, ni res té a veure amb la consideració del nostre Grup parlamentari de si els presidents del Parlament han de tenir o no han de tenir una determinada pensió. Segurament, si vostès haguessin estat d'acord a discutir què fèiem amb tot l'*status* parlamentari d'aquesta casa en situacions com la que es planteja a la Llei, una de les conclusions, una de les conclusions segurament hauria estat aquesta que avui estem tractant aquí, però contemplant el tema en la seva complexitat, sense crear situacions injustes en el moment, no perquè en resolguem unes altres que també ho foren si no les resolguéssim, sinó perquè deixem unes altres situacions sense resoldre que són igualment injustes.

I, per tant, en atenció a aquestes persones, fer nítida la separació entre les discrepàncies en la forma d'actuació del Grup majoritari del Govern, la forma i el fons de la Llei i la consideració personal dels destinataris.

Sortirà segurament algú i dirà: «Bé, si vostès opinen d'aquesta manera, llavors per què voten contra la Llei? Per què no fan més nítida aquesta separació?» Doncs, la hi farem. Retirarem aquesta esmena a la totalitat, senyor President; no volem que sigui sotmesa a votació, perquè no quedi cap ombra de dubte que el Grup parlamentari del PSUC ha votat contra una llei que pretén anar a resoldre situacions segurament justificades d'una determinada personalitat de Catalunya que pot tenir o ha tingut la presidència del Parlament. Perquè no hi hagi cap dubte, però discrepem rotundament, contundentment, de la forma com Convergència i Unió ha tractat aquest tema, perquè Catalunya serà demà un país que tindrà pensions, propostes de solució a situacions dels seus presidents del Parlament, quan encara no les té resoltes per al seu president de la Generalitat, i que haurà resolt, aquesta Cambra, una situació segurament injusta si no l'haguéssim resolt, però que en deixa moltes altres sense resoldre, i jo vull creure que a la propera legislatura els senyors diputats que estiguin en aquest hemicicle tindran el plantejament, la claredat suficient com per plantejar-s'ho com a una de les primeres tasques, perquè els treballadors aquells que es poden quedar sense feina o aquells professionals liberals que han de tancar la seva ocupació, o aquella gent que no disposa de rendes ni possibilitat d'excedència en el seu lloc de treball, puguin venir a aquesta Cambra en condicions d'absoluta dignitat, a aportar les seves experiències i, per què no?, des de la seva situació social, tot el treball en benefici de la situació i del fet nacional de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Bé, moltes gràcies. Abans de procedir a la defensa de l'altra esmena, ofereixo un torn en contra per si algun grup desitja fer-lo. (Pausa.) Per tant, procedeix ja la defensa de l'esmena a la totalitat del Grup

parlamentari del Partit Socialista. Per fer-ho, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Higin Clotas.

El Sr. CLOTAS : Gràcies, senyor President. Amb brevetat, perquè el Grup Socialista ha presentat una esmena de totalitat, de devolució d'aquest Projecte de Llei, per una preocupació coincident amb molts dels elements que el senyor Maties Vives ha exposat, i perquè, més enllà dels aspectes d'incomoditat que representa el debat, avui, en aquest hemicle, d'aquest Projecte de Llei, nosaltres creiem que no és l'oportunitat de presentar aquest Projecte de Llei, i així ho varem fer saber diverses vegades al Grup majoritari, portaveu en aquest cas, naturalment, de la iniciativa del Govern.

No és l'oportunitat perquè, més enllà d'aquesta incomoditat, tots els grups d'aquesta Cambra han manifestat el desig de cercar un consens i coincidència sobre el desenvolupament de quelcom que es considera institucional i que es refereix a aquelles persones que tenen la màxima representació popular del poble de Catalunya a través del Parlament i que, com a conseqüència, això es veia negatiu, i nosaltres creiem que és negatiu que s'hagi hagut de debatre en finalitzar una legislatura, l'últim mes de mandat parlamentari, i no, en canvi, a l'inici de la propera legislatura, que crec que fóra molt més adient i constructiu i positiu.

Per tant, per manca d'oportunitat, hem presentat aquesta esmena de devolució. I l'hem presentada, també, pel seu procediment, perquè és cert que aquest tipus de desenvolupament legislatiu ha de cercar un consens d'unanimitat en aquesta Cambra, i esmerçar tots els esforços que sigui necessari esmerçar per aconseguir aquest consens. Per exemple, el primer de tots és que això no fos una iniciativa del Govern, sinó que hauria hagut de ser la iniciativa i l'impuls conjunt de tots els grups parlamentaris, atès que el Reglament d'aquesta Cambra ens permet, justament, aquest tipus d'actuació conjunta a través del seu article 108. Aquest és el segon element que varem recriminar al Grup majoritari en la forma de tramitació d'aquesta iniciativa : que havia de fer-se a través de l'esforç conjunt dels grups, perquè més enllà de la personalització dels objectius de la Llei, el que havíem de tractar és el desenvolupament institucional d'una de les branques cabdals, fonamentals, de les nostres institucions.

Un altre element de la presentació d'aquesta esmena a la totalitat, de devolució, és el contingut d'aquesta iniciativa, l'àmbit estricte, rigorós a què es refereix aquesta iniciativa. Pels mateixos motius que jo he exposat fins ara, nosaltres creiem absolutament que aquesta Llei ha de tenir un àmbit generalitzat d'actuació; el senyor Maties Vives ho ha dit perfectament : per què el president del Parlament sí i el president de la Generalitat, no. Si de cas, fóra necessari contemplar aquesta figura per als dos. Per què aquesta discriminació o, si no discriminació, per què aquesta arbitrarietat?

És a dir, una llei —i podem agafar els precedents existents sobre aquest tipus de legislació : n'hi ha a Itàlia, n'hi ha al País Basc, n'hi ha, amb formes diferenciades, en el Congrés de Diputats— s'estableix de manera generalitzada o per a excepcions, però no excepcions de tipus particularista, sinó excepcions de tipus polític. Per tant, àmbit de la Llei excessivament restrictiu en la seva lectura i, en canvi, poc generalitzat en el seu concepte. Per exemple, hi havia altres formes d'operar, altres mecanismes, també legislatius, per preveure aquesta preocu-

pació. Sense anar més lluny, el que es té en compte en el Congrés dels Diputats, a través de la llei pressupostària cada any, i no, en canvi, una llei específica, *ad hoc*, per a aquesta figura concreta.

I, finalment, l'element quart de la nostra esmena a la totalitat ha estat la racionalitat en el contingut dels articles que a la nostra consideració presentava el Consell Executiu. Aquí hem de dir que el Grup Socialista va presentar un conjunt d'esmenes i aquestes esmenes es van admetre totes —per la qual cosa, senyor President, immediatament em referiré a les que queden avui en el text del Dictamen de Comissió—, de tal manera que hem aconseguit de racionalitzar el Projecte que va presentar el Govern, quant al termini o la duració de l'exercici de president d'aquesta Cambra, ampliar-lo a dos anys, no un any, i quant a l'establiment nítid i clar sobre les incompatibilitats que aquest tipus de llei havia de contemplar en qualsevol altre tipus de retribució a les persones a què anava adreçada o que poden o podran acollir-se als continguts d'aquesta Llei.

Val a dir que, des d'aquest quart punt de racionalitat del contingut del Projecte, les nostres esmenes s'han admès totes. Avui les esmenes que queden pendents del Dictamen de Comissió, senyor President, jo anuncio que queden retirades per una qüestió molt simple : perquè són esmenes que, en el moment d'assumir-se totes les altres, queden ja decaigudes. És a dir, faig una retirada innecessària perquè, en realitat, estaven decaigudes, atès que se'ns havien acceptat les primeres posicions del Grup Socialista en relació amb cadascun dels articles. Per tant, decaigudes o retirades, sí que no es posaran a votació.

Tenint en compte, per tant, aquest quart punt; tenint en compte tots els elements que he intentat exposar davant d'aquesta Cambra en relació amb l'oportunitat en el procediment i en l'àmbit de la Llei, tots ells discrepant des del nostre punt de vista; tenint en compte que no fem qüestió particular, a pesar de la incomoditat que inicialment he volgut exposar, sobre aquest tema avui, en aquest hemicle, sinó que del que es tracta és de legislar, però legislar bé, en un àmbit generalitzat, que abasti tot allò que ha d'abastar, comunico, senyor President, també, la retirada de l'esmena de devolució d'aquest Projecte de Llei, amb el benentès que el nostre Grup, quan sigui més oportú de fer, que fóra en la propera legislatura, presentarà iniciativa per derogar o modificar la Llei que avui, amb tota probabilitat, quedarà aprovada en aquesta Cambra, per tal de fer-la en l'àmbit, amb el procediment i en l'oportunitat que he exposat davant d'aquesta Cambra.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Correspon, tal com ho diu el Reglament, un torn en contra. Per fer-ho, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ : Sí, senyor President. Per fer un torn en contra de les dues defenses que s'han fet d'esmena a la totalitat.

Gràcies a Déu el Reglament ens permet, en aquests moments, fer un torn en contra de les argumentacions que s'han donat, perquè, si no, ens hauríem trobat, atesa la retirada, amb la impossibilitat de fer sentir la nostra opinió respecte a això.

És un torn en contra, senyor President, una mica curiós, perquè el nostre Grup està substancialment d'acord amb pràcticament tots els continguts materials de les intervencions que s'han fet defensant les esmenes a la totalitat, però, en canvi,

no amb els elements valoratius que s'han fet.

Continguts materials. Que una llei d'aquest tipus pot contemplar —i potser és bo que ho contempli— un panorama més general que no pas estrictament la presidència del Parlament : d'acord. Que una llei d'aquest tipus és bo que es presenti no tan arran del final de la legislatura : d'acord. Que la propera legislatura, al començament, pot ser convenient fer una llei que contempli més àmpliament aquestes qüestions : d'acord. Però ara els aniré explicant unes quantes coses en relació amb les opinions que s'han donat sobre aquests fets. Aquesta Llei no es va entrar arran del final de la legislatura; aquesta Llei es va entrar fa més d'un any. Fa més d'un any es va entrar la Llei amb la intenció, precisament, que es pogués tramitar allunyada del final de la legislatura.

Senyor Maties Vives, aquesta Llei va ser objecte de més peticions d'ajornament, d'allargament del termini d'esmenes que cap altra llei que s'ha presentat en aquest Parlament, i no solament pel nostre Grup parlamentari, sinó per un altre grup parlamentari d'aquesta Cambra, amb la intenció, precisament, de promoure el diàleg, que sempre és una via de dues direccions : sempre és una via de dues direccions per dialogar, i que aquest diàleg es va establir amb aquell qui ho va voler, amb aquell qui ho va voler.

Fixin-se també en una altra cosa. Se'ns diu : «Aquesta Llei hauria d'haver estat consensuada». Amb aquesta Llei s'han fet immensos esforços de consens; s'han fet els esforços de consens fins al punt d'arribar al final acceptant pràcticament —tal com s'ha dit— la totalitat de les esmenes parcials presentades, i aquí jo vull fer una puntualització ben clara. Les esmenes que es van presentar i que el nostre Grup va votar, la majoria d'elles, tal com s'ha dit, no feien cap altra cosa que modificar la redacció, clarificant-ho, de la Llei. Però la redacció era equivalent; només s'hi introdueixen dues novetats : és una incompatibilitat, una, de les diferents incompatibilitats que es contemplen; via esmena es va introduir, si no ho recordo malament, la incompatibilitat amb les percepcions dels càrrecs de lliure designació, en canvi totes les altres estaven contemplades, i es va suprimir tot el tema relatiu a familiars, exceptuant el vidu o vídua.

Bé, és clar, la voluntat de consens nostra va arribar a renunciar a redaccions que nosaltres crèiem correctes —si no, les hauríem esmenat—, en benefici de redaccions que —era opinable, però es podia argumentar que eren més clarificadores— no canviaven el contingut substancialment, excepte en aquests dos aspectes que he dit. I aquesta voluntat de consens es qualifica, legítimament, òbviament, simplement de racionalització. És a dir, nosaltres fem un apropament renunciant a redaccions nostres, i llavors se'ns diu : «No, vostès no han consensuat; vostès, simplement, han acceptat unes redaccions més racionals». Mirin, tothom pot qualificar les coses que fa de diferent manera; nosaltres, aquesta acció nostra, la qualifiquem com una demostració palesa de voluntat de consens.

Bé, nosaltres estem molt contents que al final s'arribi a la conclusió que s'ha arribat, és a dir, que aquesta Llei acaba en el Ple sense cap esmena, i això em sembla que és prou demostratiu de la voluntat del Grup majoritari —i de la voluntat, també dels altres grups, però també la del Grup majoritari— de fer possible això, i que la Llei s'aprovi d'aquesta manera com s'aprovarà.

Una referència final al tema de què ha de contemplar la futura Llei, que segurament seria bo fer al principi de la propera legislatura. Només una referència : evidentment, hi ha molts més càrrecs que han de ser objecte de regulació anàloga a lleis similars a aquesta. Mirin, s'ha dit... No em referiré —ho tinc també, però seria massa llarg—, al tema del País Basc, però concretament a l'Estat —i està ben fet, i està ben fet— hi ha pensions anàlogues a aquestes per a l'ex-president, per a l'ex-vice-president, per als ex-ministres, per a l'ex-president del Tribunal Constitucional, per a l'ex-president del Congrés, per a l'ex-president del Senat, per a l'ex-president del Consell General del Poder Judicial, per a l'ex-president del Tribunal de Comptes, per a l'ex-president del Consell d'Estat, i podria continuar. És a dir, són molts més elements els que es poden contemplar en una futura llei. A nosaltres ens va semblar que, ateses les circumstàncies, era necessari fer aquesta, però que, evidentment, estem oberts a fer la que calgui a la propera legislatura.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Per a informació dels senyors diputats, les esmenes 4 i 6 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya també han estat retirades. Per tant, tal com s'ha indicat, no hi ha cap esmena a la Llei. Si no s'indiqués el contrari, es votarien globalment tots els articles de la Llei, l'Exposició de Motius, el títol, és a dir, tota la globalitat de la Llei. D'acord? *(Pausa.)*

Per tant, vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

La Llei, el seu conjunt de tots els articles, l'Exposició de Motius i el títol ha estat aprovada per 89 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Projecte de Llei de Protecció dels Animals

El punt tercer de l'ordre del dia, debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre el Projecte de Llei de Protecció dels Animals i de les seves esmenes i vots particulars reservats per a defensar en el Ple. Aquesta Presidència invita un membre del Govern, en aquest cas l'Honorable Conseller d'Agricultura, senyor Miró, a presentar la Llei.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA (Josep Miró) : Senyor President, senyores i senyors diputats, aquest és el sisè projecte de llei que el Consell Executiu presenta al Parlament de Catalunya a iniciativa del Departament d'Agricultura i constitueix l'expressió normativa de la voluntat política del Govern de legislar en un camp pràcticament inèdit a tot l'Estat, com és el de la protecció dels animals. D'aquesta manera, i en el marc de la present legislatura, aquesta Cambra haurà creat per a Catalunya unes normes jurídiques essencials i de naturalesa globalitzadora en relació amb l'empresa agrària —en particular, la familiar, en el camp agrari—, la recerca agroalimentària, la pesca, pròximament —i per ponència conjunta— sobre el sector forestal i ara, avui, la Llei de Protecció dels Animals, àmbits tots ells fonamentals per al progrés, l'economia, el benestar dels sectors afectats, i on hem pogut o podrem expressar, els catalans, la nostra con-

cepció, el nostre sistema, el model regulador que creiem que ens convé més.

En el cas concret que avui ens ocupa, cal dir que l'esforç legislatiu fet per tots els grups presents a la Cambra, ho ha estat per partida doble: per una part, el treball intens fet en Ponència i Comissió, propi d'un projecte dut a terme amb voluntat d'integrar posicions; d'altra banda, per la manca de cap precedent jurídic que servís com a referència per aplanar el camí com a possible guia o inspiració per desenvolupar la creació de la Llei. Perquè l'Estat espanyol, senyores i senyors diputats, té la dubtosa significació de ser un dels països europeus amb menys legislació, i més vella, en matèria de protecció dels animals. Tant és així que aquest Projecte —espero que aviat Llei— és, com vostès saben bé, la primera llei d'aquesta naturalesa en tota la història legislativa d'Espanya. En aquest sentit, constituïm un punt positiu de referència en aprovar-la, com també ho serem —així ho espero— en el seu compliment.

El present Projecte de Llei té, alhora, dues altres significacions que cal tenir present en el moment de prendre-la en consideració. La primera d'elles significa un canvi de perspectiva substancial per part de l'Administració. Fins ara, i possiblement com un mecanisme reflex d'èpoques passades, el zel de l'Administració, de les administracions, quan hi eren, anava més aviat dirigit a situar límits, restriccions, condicions, taxes, sancions a la llibertat dels animals —en definitiva, als seus amos o «cuidadors»—, sense establir-ne, però, la contrapartida suficient en la seva protecció i servei.

Històricament, aquest país ha seguit una política que més aviat tendia a penalitzar o, com a mínim, a fer difícil l'atenció dels animals per part de la societat, més que estimular-la. Aquesta especial perspectiva explica que avui l'Estat espanyol sigui, amb Grècia —per no citar països propers i, a la vegada, llunyans, com Turquia o el Marroc—, els que tenen en més males condicions, més mal resoltos problemes tan elementals com els que puguin representar la recollida i el tractament dels animals domèstics, amb el fet agreujant que allò que pot estar resolt a casa nostra, ho està bàsicament en la seva major part, no tant per l'esforç de les administracions com per l'esforç i sacrifici d'un conjunt d'homes i dones de bona voluntat que s'han entestat, amb els seus propis recursos, a solucionar aquests problemes.

Hora és ja, doncs, de canviar aquesta injusta perspectiva. Les administracions s'han de comprometre en aquest terreny de servei i protecció efectiva. Hora és, també, ja, de donar a les associacions i a les entitats de protecció suport econòmic i reconeixement jurídic.

Com els deia també, la Llei té una segona significació, que penso que és essencial: el reconeixement de la importància que hem volgut donar a la protecció dels animals. I això és així, penso, perquè encara existeixen amplis sectors de la nostra societat que són —incomprendiblement— indiferents, quan no irònics, quan no absolutament impermeables a la més mínima actuació de defensa i protecció. Sembla, massa sovint, com si la mort o el sofriment d'un ser més feble no els neguitegés, com si estiguessin parlant d'un tema menor. Aquest tipus de persones obliden, i potser han fet oblidar en excés a tots plegats, que el respecte als animals és també una conseqüència de la mateixa dignitat humana i que, en aquest sentit, és també un imperatiu categòric de l'ètica personal. Aquestes persones,

les que siguin creients, obliden que és la paraula de Déu, quan diu: «L'home just és aquell que es compadeix de la vida dels seus animals», que ha estat escrita fa més de dos mil anys al llibre dels *Proverbis*, per acabar amb la indiferència, amb la resistència al negoci que especula amb la crueltat, o senzillament amb el mal tracte, res millor que una llei, que una llei del Parlament nacional, que donés a la protecció el rang que es mereix i establís, amb penalitzacions de relleu equivalent, el cost de la seva infracció.

El projecte sotmès a la seva il·lustre consideració té tres característiques essencials que breument voldria esmentar: és un projecte realista, parteix d'una concepció estratègica i fa aportacions singulars que cal remarcar. És realista, perquè persegueix una transformació efectiva d'allò que avui és transformable. Les bones lleis són aquelles que o bé recullen amplíssims estats d'opinió o bé, en determinats casos, aquelles que van un pas més endavant que el que podríem qualificar d'estat d'opinió mitjà, però no dos o tres, o més. En una sèrie d'aspectes, aquest Projecte de Llei va un pas endavant, però no hi va més; perquè és una llei —com totes, evidentment, però amb especial insistència aquesta, per la novetat— que fem amb la ferma voluntat de fer-la complir. Si l'apliquem bé en el transcurs dels propers anys, ens situarem en un marc prou alt en l'Europa d'avui; no serem segurament el primer país, però ni molt menys estarem, com ara, entre els de la cua.

Que ningú demani ara revolucions en aquesta matèria, perquè és evident que les revolucions no es legislen; en tot cas, es fan. El que es legisla, i això és el que hem fet, és la reforma del que és possible. I això, en el nostre cas, en el qual partim quasi de zero, és moltíssim. Per això penso que és recomanable que durant uns anys ens dediquem a desenvolupar a fons les possibilitats que dona aquesta Llei abans de perseguir noves fites.

En definitiva, existeix un punt important de meditació des d'una perspectiva d'efectiu compliment de la Llei, que és el següent: per què no ha estat fins al 1988, i a Catalunya, que s'ha pogut produir una veritable llei de protecció dels animals? Les respostes, com molts membres de la Ponència saben, que es poden donar a aquesta pregunta ens farien veure, ens farien adonar que tot plegat, aquest tema que tractem avui no és, per moltíssimes raons, un tema menor.

Per això aquest és un projecte de forta concepció estratègica, que deliberadament ha escollit legislar en un espai central i en uns primers àmbits la protecció dels animals, en especial dels domèstics, la fauna autòctona i l'exòtica. És un projecte dirigit a potenciar la creació d'un veritable sistema de protecció, vigilància, acollida i tractament; és, en definitiva, una llei de fonaments en els àmbits centrals del problema.

No es tracta, i així es diu de manera palesa en l'Exposició de Motius, de temes tan importants com puguin ser l'experimentació o la vivisecció, que necessàriament han de ser considerats en una llei pròpia, atesa la seva complexitat i especificitat, i segurament seria en una nova legislatura la millor ocasió per avançar en aquesta altra línia, que exigirà una participació del món científic i universitari.

També ha de quedar més per al futur una més precisa regulació de situacions dels animals de renda i de treball, un tema singularment difícil, no ja a casa nostra, sinó a tota la Comunitat Europea, i on ja farem molt si, acabat el període transitori d'inte-

gració a la Comunitat, el que finalitza el 1992, hem aconseguit adaptar la nostra legislació al conjunt de directrius comunitàries que aleshores puguin estar en vigor.

El nostre Projecte de Llei fa una cosa més, una cosa essencial i bàsica : persegueix crear un model de protecció mixta, amb participació de la Generalitat, dels ajuntaments —dels consells comarcals, si ho volen— i de les entitats privades benefactores de protecció i defensa. Aquesta concepció global del model, implícit en l'articulat del text, és essencial perquè és lògic que, atesa la difícil situació de sortida, ens preocupin tant els objectius que el projecte persegueix com la forma d'assolir-los, i en aquest sentit no és una referència menor l'important sistema de penalitzacions que aquesta norma jurídica establirà, ja que les seves sancions màximes poden arribar als 2.500.000 de pessetes.

Amb tot, voldria dir-los, amb absoluta sinceritat, que, en últim terme, molta de la violència, crueltat i insensibilitat que es projecta sobre els animals és, en realitat..., té, en realitat, un origen en els mals de la mateixa societat; una societat violenta, utilitarista, brutalment competitiva, que estimula l'hedonisme i el materialisme de més baixa volada, que premia o castiga massa vegades en funció més del que s'aparenta ser, que d'allò que s'és. Difícilment, difícilment una societat d'aquestes característiques pot evitar infligir danys al que menys té, al més feble. I, en aquest cas —aquest cas d'avui—, els animals són davant nostre, les persones, l'anella més feble i més desvalguda de la cadena de la creació. D'aquí la importància extrema de la llei de protecció.

I, dit això, per acabar, és de justícia fer un agraïment. Un agraïment, en primer lloc, a les aportacions fetes per les diverses entitats i associacions de protecció i defensa dels animals de casa nostra. També, vull remarcar de manera especial el treball dut a terme per tots els membres de la Ponència i Comissió, dels Grups del Partit Socialista, d'Aliança Popular, del Partit Socialista Unificat, d'Esquerra Republicana, a més, com és lògic, del Grup de la majoria i del seu ponent, que ha permès passar de les 120 esmenes inicials a la trentena que arriben al Ple, que encara espero que es podran reduir més. En aquesta línia de reconeixement, cal dir que, si bé és evident que el Projecte és una iniciativa del Govern, és també de cavallers reconèixer en el Ple d'aquesta Cambra, des d'aquesta tribuna ben pública, que en l'origen d'aquest es troba la iniciativa i l'interès d'Esquerra Republicana de Catalunya, ja des de l'anterior legislatura i, en particular, d'alguna de les seves més destacades figures.

Per totes aquestes raons, per les aportacions que s'han fet, per l'esforç integrador que hi ha hagut, jo demanaria, als senyors i les senyores diputats, el vot favorable de tothom al final. Que unes poques diferències que puguin quedar en aquest o en aquell article concret no impedeixin que la Llei sigui sentida, com jo ja la sento, com una Llei, la primera, sorgida d'aquesta Cambra en relació amb la protecció dels animals que és voluntat comuna de tots els grups d'aquest Parlament.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies l'Honorable Conseller. Correspon ara la defensa —ja que ningú ha estat encarregat per defensar el Dictamen de la Comissió— la defensa de l'esmena a la totalitat, del Grup parlamentari Socialista; per fer-ho té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Pere Ay-

guadé.

El Sr. AYGUADÉ : Senyor President, aquesta esmena està retirada junt amb la número 3, la 23, la 33 i la 34.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Vol repetir, si li plau?

El Sr. AYGUADÉ : Sí, l'esmena número 1...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Sí.

El Sr. AYGUADÉ : ...la número 3, la 23, la 33 i la 34.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat.

El Sr. AYGUADÉ : Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Correspon, per tant, ara la defensa de la primera esmena a l'article primer, que és també del Grup parlamentari Socialista; esmena d'addició que defensarà l'Il·lustre Diputat senyor Pere Ayguadé, a qui tinc el gust de donar la paraula. *(Pausa.)*

El Sr. AYGUADÉ : Senyor President, senyores i senyors diputats, l'esmena que defensaré ara és una esmena de sentit comú; és una esmena senzilla, i el que pretén és buscar la participació i la corresponsabilització de les administracions en una tasca que considerem important, que és la defensa i la protecció dels animals. En la mateixa Llei i per altres lleis aprovades en aquest Parlament, en el Parlament de Catalunya, s'explicita, en l'article 40, que : «Correspon als municipis o, si s'escau, a les entitats supramunicipals a establir i efectuar un cens de les espècies d'animals domèstics que es determini.

b) Recollir i sacrificar animals domèstics directament o mitjançant convenis amb les associacions de protecció i defensa dels animals.

c) Vigilar i inspeccionar els establiments de venda, guarda o cria d'animals domèstics directament o mitjançant convenis amb les associacions de protecció d'animals. El servei de cens i de vigilància i inspecció pot ser objecte d'una taxa fiscal.»

Si aquest article, senyores i senyors diputats, explicitat en la mateixa Llei, encomana a les entitats locals, a l'Administració local, una sèrie de funcions i tasques, és lògic, senyores i senyors diputats, que aquests municipis, que aquestes administracions, puguin realitzar i adequar normatives pròpies per a millorar i aprofundir i estendre tot el que és la protecció dels animals en el seu àmbit territorial : en aquest cas, en el del municipi.

Però més enllà, senyores i senyors diputats, també altres lleis, la mateixa de Règim Local, donen als municipis, als ajuntaments, un seguit de competències importantíssimes; per exemple, tot el tema de la inspecció sanitària dels animals i, molt especialment, d'algunes malalties que són zoonosis transmissibles, o sigui, que poden afectar l'home; malalties que és important eradicar i que aconseguirien també sensibilitzar les persones, l'ésser humà, que els animals no són éssers danyosos i perjudicials per a la seva mateixa salut, si aconseguim eradicar-les, si aconseguim esborrar-les del nostre entorn.

És per tant que, d'una tasca ben feta, d'una tasca de sensibilització, que passa indefectiblement perquè els municipis també puguin tenir normes pròpies per a millorar tot el que és protecció dels animals, però també tot el que significa la salut d'aquests animals i la de les persones, significaria aprofundir, aconseguir ampliar la col·laboració amb aquestes administracions pel que fa a la protecció dels animals.

Senyores i senyors diputats, si aquesta esmena s'aprova —i els demanaria la consideració que fos possible— significarà que els municipis podran aprovar, en els òrgans democràtics del

mateix municipi, normes pròpies. Però si no s'aprova, no voldrà dir que no ho podran fer, perquè també ho podran fer, perquè en cap lloc d'aquesta Llei ni de cap altra s'especifica la prohibició expressa que no puguin dictar normes en aquest sentit. El que volem fer, en col·locar aquesta esmena en la Llei, és donar-li la importància que té; la transcendència que té convertir una tasca que és de totes les administracions i de tots els ciutadans en la mateixa Llei.

Moltes gràcies, senyor President. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Jaume Camps.

El Sr. CAMPS I ROVIRA : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, nosaltres ens oposarem a aquesta esmena, no pas perquè no hi estiguem d'acord, però és que ens sembla que és superflu que sigui a la Llei. Estem absolutament d'acord, senyor Pere Ayguadé, que les entitats locals, dins l'àmbit de les seves competències, poden establir normes addicionals que complementin aquesta Llei, i ho poden fer via ordenança municipal, i és molt lògic que ho facin : policia de carrers; és absolutament lògic. Ara, no creiem que sigui necessari que, realment, ho fem constar en aquesta Llei. Li posaré un exemple —un exemple una miqueta bèstia, si vol vostè : el codi penal estableix... (*remor de veus*) —bèstia, en el sentit... (*rialles i remor de veus*) ...era... Freud—, bé, el Codi Penal regula, per exemple, el delictes d'escàndol públic, i és molt evident —punt que no ho diu el Codi Penal : «i els ajuntaments, en l'àmbit de les seves competències, podran regular els delictes d'aquest codi»—, és evident que poden fer-ho, poden regular aspectes d'escàndol públic en les seves ordenances municipals, i no per això ho inclourem en el Codi Penal. Què voldria dir això? El que volem evitar, d'alguna manera, és que es produeixin mil lleis de protecció d'animals, tantes com municipis hi hagi : això és el que volem evitar. El que no volem evitar i el que, evidentment, els ajuntaments poden fer és fer ordenances municipals que complementin aquesta Llei. Per tot això, senyores i senyors diputats, ens oposarem a aquesta esmena.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per tant, passem... tota manera que l'esmena número 3 —com s'ha anunciat— ha estat retirada, sotmetrem a la consideració dels senyors diputats aquesta esmena número 2, del Grup parlamentari Socialista.

Vots a favor, es posin drets, si us plau?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena número 2, ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article primer.

Vots a favor, es posin drets... (*Remor de veus.*) Perdó? Text del Dictamen de l'article primer. Perdó.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El Text del Dictamen corresponent a l'article primer ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Correspon ara la defensa de les esmenes a l'article segon, la

primera de les quals, les esmenes quarta, cinquena i sisena, aquesta Presidència té coneixement que s'hi proposen transaccionals. Per tant, demanaria a l'Il·lustre Secretària que tingui l'amabilitat de llegir, en tot cas, la transaccional corresponent a l'esmena número quatre, vot particular, número 1 del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Transaccional, faci el favor de llegir-la, senyora Secretària.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA : «Esmena transaccional que presenten els Grups sotasignats a l'esmena 4 del Text del Dictamen, vot particular número 1 d'Esquerra Republicana de Catalunya. Suprimir de la lletra h), de l'article 2, la menció de «companyia»; la resta, igual que el Text del Dictamen.»

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : No hi ha inconvenient, per tant, torn a favor..., no hi ha torn en contra, passi, llegeixi, si li plau, la transaccional a l'esmena cinquena, també, del mateix Grup parlamentari d'Esquerra Republicana.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA : «Esmena transaccional que presenten els Grups sotasignats a l'esmena 8, d'Esquerra Republicana de Catalunya, 5 de la nova numeració, d'addició, al paràgraf 2, lletra a) : «sotmetre'ls a qualsevol altra tàctica que els doni sofriments o danys injustificats». Nova lletra : «sens perjudici del que disposa el títol sisè d'aquesta Llei i excepte quan es tracti d'espècies protegides, s'entendran justificades l'eliminació específica d'animals considerats com a perjudicials o nocius, així com totes les pràctiques destinades a la protecció de les collites que no impliquin la destrucció massiva d'animals no nocius. La pesca, la recollida de marisc i la caça d'animals salvatges es regularan per les disposicions que els són pròpies.»

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Algun torn a favor? Passem, per tant, a l'altra transaccional, a l'esmena sisena del mateix Grup parlamentari d'Esquerra Republicana.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA : «Esmena transaccional que presenten els Grups sotasignats a l'esmena número 6, d'Esquerra Republicana de Catalunya, número 10 de l'antiga numeració. Addició d'un nou apartat 3 : «L'occisió dels animals criats per a obtenir productes útils a l'home haurà d'efectuar-se, tant com sigui tècnicament possible, de manera instantània i indolora.»

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Torn a favor? Per tant, passem ja a la defensa de l'esmena número 7, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per fer un torn a favor, té la paraula el Molt Honorable Diputat senyor Barrera.

El Sr. BARRERA : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, aquesta esmena tenia per objecte introduir a la Llei un precepte que digués : «no es podrà criar animals engreixant-los per la força, excepte en aquells casos que, per ésser pràctica tradicional, s'autoritzi per via reglamentària». Bé, és evident que si l'objecte de la Llei, en el seu conjunt, és evitar sofrències inútils als animals, em sembla que, per experiència pròpia dels humans, sabem que també és una sofrència l'alimentació excessiva per la força. Naturalment, en totes aquestes qüestions, hem de buscar un equilibri entre el que són els interessos propis de l'espècie humana i els interessos de les altres espècies animals, i, per aquesta raó, és possible que es pugui justificar la no-inclusió d'aquesta esmena. No obstant això, a nosaltres ens sembla que, si bé són respectables pràctiques de molt llarga data, com, per exemple, l'alimentació forçada d'oques i ànecs, perquè representaria —almenys en l'estat

d'esperit actual — una forta oposició de sectors econòmicament afectats, i fins i tot de moltes persones que poden considerar que el consum dels fetges d'aquests animals, engreixats per força, és una pràctica cultural molt estesa i a conservar, ens sembla que, en canvi, introduir nous casos d'aquest tipus és realment no desitjable; no desitjable perquè, fins i tot si es pogués demostrar que la producció d'animals destinats a l'alimentació humana en certs casos pot incrementar-se i en millora, doncs, del rendiment econòmic, per la via de l'alimentació d'engreixar-los per la força, ens sembla que, en l'estat actual de la tecnologia, tal com estan les coses en el món d'avui en els països desenvolupats —i aquesta Llei és per al nostre país i no pas per als països del Tercer Món—, no es justifica, de cap manera, nous sofriments als animals amb tècniques que potser permetran... *(Pausa.)* Excusin-me, senyors diputats... *(Pausa.)* M'he llevat d'un refredat per poder assistir avui a aquesta sessió i, evidentment, es nota. Doncs, bé, com deia, no crec justificat augmentar el sofriment d'uns éssers que, malgrat tot, sabem perfectament que sofreixen i que, per tant, el seu sofriment també, en certa manera, és compartit per totes les persones sensibles, doncs, no ens sembla justificat per raons purament econòmiques, hipotètiques, en casos que fins ara no es presenten.

Per tant, nosaltres proposem aquesta esmena, que, ja dic, deixa la via oberta per a l'autorització per via reglamentària de les pràctiques tradicionals, però que s'oposa al fet que aquestes pràctiques d'engreixar per força els animals en la seva cria puguin estendre's a noves espècies, amb fins exclusivament econòmics, amb fins exclusivament de profit per a unes persones determinades.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Molt Honorable Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Jaume Camps.

El Sr. CAMPS I ROVIRA : Senyor President, moltes gràcies. Senyores i senyors diputats, passa sovint, en les esmenes que presenten els grups parlamentaris, que l'oposició a una esmena és absolutament ferma i certa; en tens la perfecta seguretat, des del punt de vista jurídic, des del punt de vista d'ètica política, etcètera, d'acceptació d'una esmena, o, millor dit, de rebuig d'una esmena. Però, en canvi, en aquesta Llei passa que, amb moltes de les esmenes, la sensibilitat hi estaria totalment d'acord. I, Molt Honorable Diputat, aquest és un dels casos; però, lamentablement, no podem dir-hi «sí»; i no podem dir-hi «sí» per una raó molt senzilla, si vostè vol : el dret es diu que moltes vegades va cinquanta anys endarrere dels fets, i potser aquesta esmena aniria per davant d'aquests fets. I tant greu és que el dret vagi endarrere dels fets, com que se separi del context social, de la sensibilitat social, del cos social al qual ha de ser aplicat.

Certament, ara com ara, estem fent, entre tots, una llei que és la primera a l'Estat espanyol, amb regulacions que daten, primigèniament, de l'any 1924; i aquest pas endavant, que és un pas important, no ens pot portar —ens sembla— a separar-nos del que és la sensibilitat o el context social al qual ha de ser aplicada aquesta normativa; ha de tenir un punt essencial, i és que sigui aplicable; i aquesta esmena, Molt Honorable senyor Diputat, ens temem que seria inaplicable; per això nosaltres la refusarem.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Sotmetrem tot seguit a la consideració dels senyors diputats aquestes esmenes. Si no s'indica el contrari, votarem les tres esmenes transaccionals que han estat llegides i que sotmetem a la consideració dels senyors diputats. Esmenes, per tant, transaccionals quarta, cinquena i sisena.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Les esmenes transaccionals quarta, cinquena i sisena han estat aprovades per unanimitat dels presents.

Esmena número 7, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena número 7 ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 50 en contra i 4 abstencions.

Text del Dictamen llevat d'allò que ha estat modificat per les transaccionals aprovades.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen corresponent a l'article segon ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Text del Dictamen de l'article tercer.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen corresponent a l'article tercer ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Correspon ara la votació del text del Dictamen de l'article quart, que tampoc té cap esmena, ja que l'esmena número 8, que es proposa a transacció, és un article nou. Per tant, primer, text del Dictamen de l'article 4.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 4 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Correspon ara la lectura de l'esmena transaccional que ha estat lliurada a aquesta Presidència per al seu debat corresponent.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA : «Esmena transaccional que presenten els grups sotasignats a l'esmena 8, d'Esquerra Republicana de Catalunya, esmena 17 de l'antiga numeració. Disposició Addicional Segona : Abans de l'any 1992, el Govern de la Generalitat presentarà al Parlament un projecte de llei regulant la vivisecció, l'experimentació científica amb animals vius i la utilització d'animals vius per a controls analítics. Aquest projecte s'inspirarà en el principi de la prohibició d'aquestes pràctiques, sempre que existeixi algun mètode *in vitro* de cost comparable i de reconeguda fiabilitat.»

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Algun torn a favor d'aquesta esmena transaccional? *(Pausa.) (L'H. Sr. Barrera s'aixeca per parlar.)*

El Sr. BARRERA *(de l'escó estant)* : Ara o quan vingui per

ordre de les disposicions?

El Sr. VICE-PRESIDENT : Com que és una Disposició Addicional, el que desitgi, m'és indiferent, perquè... Per l'ordenació potser seria més propi en el moment de la Disposició Addicional Segona, però si el Diputat desitja fer-ho en aquests moments, ja que ha estat llegida la transaccional, potser tindria més sentit fer-ho ara, perquè després potser no recordaran molts diputats el contingut exacte de l'esmena transaccional que acaba de ser llegida. Per tant, té la paraula el Molt Honorable Diputat.

El Sr. BARRERA : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, nosaltres havíem presentat, el Grup d'Esquerra Republicana, una esmena, la número 8 en l'ordenació actual, que proposava l'addició d'un article on es deia : «En tots aquells casos que existeixi algun mètode *in vitro* de reconeguda fiabilitat, queden prohibits els experiments amb animals vius o la utilització d'animals vius per a controls analítics. Les intervencions dels tractaments dolorosos d'animals que es realitzen amb finalitats d'investigació requeriran l'autorització prèvia del Departament de Sanitat i Seguretat Social, el qual sotmetrà a inspeccions periòdiques els laboratoris que els efectuïn. El Departament de Sanitat i Seguretat Social i la CIRIT exerciran una política de suport a la investigació de mètodes alternatius a l'experimentació animal.»

Bé, a nosaltres ens havia semblat que, realment, es justificava ja una presa de posició del nostre Parlament en elaborar aquesta Llei, en el sentit de la substitució progressiva de l'experimentació amb animals —amb animals vius— per experiments *in vitro*.

Naturalment, aquesta lluita contra la vivisecció, contra la utilització d'animals per als experiments, ja sigui d'ordre mèdic o de tot tipus, és una llarga lluita, i sempre ha topat amb la dificultat que l'interès propi de la nostra espècie, és a dir, la necessitat per a la posada a punt de nous medicaments, de nous mètodes de lluitar contra les malalties, exigia l'experimentació animal; l'ensenyament mateix exigeix, de vegades, l'experimentació animal, i, en aquestes condicions, encara que el nostre desig hauria estat un text més decisiu, ens havíem limitat a prohibir els experiments que poguessin ser substituïts —dèiem— per mètodes *in vitro* de reconeguda fiabilitat.

No obstant això, a l'hora de la discussió en Comissió de la nostra esmena, ja es va fer remarcar que ens trovàvem davant d'una qüestió que era objecte de preocupació ja en la major part de països occidentals, i que havia estat ja abordada pel Consell d'Europa, amb unes normes sobre la protecció d'animals vertebrats utilitzats amb fins experimentals o d'altres finalitats científiques, i també per la mateixa Comunitat Europea; que en cert sentit, doncs, una decisió prematura per part nostra potser no era molt justificada, quan ben aviat hi podria haver normes comunitàries —que serien, evidentment, d'obligatòria aplicació per nosaltres— que considerarien el problema potser en el seu conjunt, ja que, en efecte, la nostra esmena es limitava només a experiments i a prohibició d'experiment i utilització d'animals vius en els casos indicats, i no entrava en la qüestió de la manera com han de ser tractats els animals de laboratori que han de ser utilitzats en aquests experiments. Per aquestes raons, doncs, i sensibles a la conveniència també que aquestes idees es vagin introduint de manera progressiva, i que els nombrosos, molt nombrosos laboratoris que actualment utilitzen

l'experimentació animal puguin preparar-se per al moment en què siguin adoptades aquestes normes, nosaltres hem acceptat l'esmena transaccional que, en aquest moment, doncs, defensó davant de la Cambra.

Aquesta esmena transaccional ha estat llegida i, simplement, el seu sentit és : primer, que s'estableixi un compromís, per part del Govern, de presentar, abans del 1992 —aquest any que, per tants motius, doncs, ha de tenir un paper important en la història d'aquestes darreries de segle— hi hagi el compromís de presentar al Parlament un projecte de llei que reguli tots els aspectes de la vivisecció i de l'experimentació animal; i, també, que aquest projecte s'inspiri ja en el principi de la prohibició d'aquestes pràctiques sempre que existeixin mètodes *in vitro* de reconeguda fiabilitat i de cost comparable. De fet, a hores d'ara, per a molts experiments que encara es fan amb animals vius, existeixen ja aquests mètodes, sobretot en la utilització de cultius de teixits, que, evidentment, és treballar també amb la vida, però amb una vida desproveïda de sistema nerviós, sense sofriment, sense una vida individualitzada.

Ens sembla que aquesta fórmula de l'esmena transaccional és una fórmula perfectament acceptable, que recull —ho repeteixo— la intenció de l'esmena que havia presentat Esquerra Republicana, i que, tanmateix, la fa potser més realista, i que ens permetrà, a més a més, d'evitar oscil·lacions legislatives en el sentit que, molt possiblement, quan aquest projecte de llei ja sigui presentat, hi hagi unes normes comunitàries que estableixin, almenys, uns mínims que, per a nosaltres, seran d'obligatori compliment; i, a més a més, també és d'esperar que, en aquests anys que falten, alguns d'aquests mètodes, dels quals es pot discutir encara avui la fiabilitat absoluta, la possibilitat de substitució en condicions comparables, hauran estat ja suficientment posats a punt perquè no quedi cap dubte sobre la possibilitat de la substitució.

És per totes aquestes raons, doncs, que considero que és una transacció molt acceptable per a tots la que se sotmet a la votació de vostès, senyores i senyors diputats.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Molt Honorable senyor Diputat. Hi ha algun torn en contra? (Pausa.) No essent així, sotmetrem a votació aquesta esmena transaccional.

Vots a favor d'aquesta esmena transaccional, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat de la Cambra.

Passem ja al text del Dictamen corresponent a l'article cinquè.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen per a l'article cinquè ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Correspon ara la defensa de l'esmena número 9, del Grup parlamentari Socialista, a l'article sisè. Per defensar aquesta esmena, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Pere Ayguadé.

El Sr. AYGUADÉ (de l'escó estant) : Senyor President, defensaríem conjuntament l'esmena número 9 i l'esmena

número 30, atès que considerem que són absolutament concurrents.

Senyor President, senyores i senyors diputats, l'article sisè de la Llei defineix el que són animals de companyia, que ho diu així: «els que es crien i es reproduïxen amb la finalitat de viure amb l'home», i nosaltres el que proposem és suprimir el que s'assenyala en l'annex primer, perquè aquest article el que fa és definir el que és un animal de companyia i, a la vegada, quins animals resten exclosos d'aquesta definició.

Considerem que la definició és suficientment clara i explícita perquè permeti entendre en cada moment i d'acord amb la realitat i les circumstàncies de cada moment, de cada problemàtica que es produeixi, quins són els animals de companyia a què es refereixen, perquè, en cas contrari, el que succeeix —i ja s'evidencia a l'hora de discutir aquesta Llei— és que la Llei tal com està presentada a la Cambra pel Govern explicita una sèrie d'animals en aquest annex primer, que són animals de companyia. El Grup d'Esquerra Republicana n'afegeix uns, que són les varietats, totes les espècies, subespècies i varietats de canaris, els periquitos, els papagais, els lloros i les cotorres, a més a més de varietats de gossos.

Però també el Grup del PSUC, a més d'afegir els canaris i els periquitos, afegeix la tortuga de Florida. No dubtin, senyores i senyors diputats, que tinc la seguretat que altres entitats o associacions de protecció dels animals voldrien i tindrien com a màxim objectiu afegir a aquest annex primer altres espècies o varietats d'animals.

Considerem molt més raonable, molt més racional, anular aquest annex 1 i que les circumstàncies i la realitat de cada moment facin que, d'acord amb la definició i les exclusions de l'article sisè, es digui quins són els animals de companyia, que, evidentment, també variaran a mesura que el temps i les circumstàncies socials de la vida també es modifiquin a mesura que passen els anys.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Jaume Camps.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Senyor President, senyores i senyors diputats, som partidaris de mantenir l'annex, és a dir, de definir què considerem animals de companyia, perquè és que partim d'una definició, si es vol, una mica científica en fer aquesta divisió.

Nosaltres entenem que els animals de companyia són constituïts per aquelles espècies que han perdut la seva condició de salvatges, en el sentit de no tenir congèneres que viuen en estat silvestre; ull!, sí que poden tenir congèneres que viuen en estat assilvestrat; els seus individus presenten una enorme variant genètica.

I, en canvi, fem un altre grup, que és el grup dels animals salvatges, que es divideixen en fauna autòctona i no autòctona, i corresponen a poblacions silvestres que..., ull!, hi pot haver algun dels exemplars que s'arribi a reproduir en captivitat.

Aquesta és la gran divisió i en funció d'aquesta divisió nosaltres establim l'annex 1 i l'annex 2.

És per tot això que, certament, l'esdevenir del temps haurà, segurament, de modificar, com molt bé apuntava el Diputat senyor Ayguadé, aquesta classificació, però, ara per ara, aquesta classificació ens és vàlida per fer un pas important en

l'aprovació d'aquesta Llei.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Com que no hi ha cap més esmena, se sotmet a votació aquesta esmena número 9 a l'article sisè.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena número 9 ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 6.

Es posin drets, si us plau; vots a favor.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen corresponent a l'article sisè ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Text del Dictamen de l'article setè.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article setè ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Correspon ara la defensa de les dues esmenes de l'article 8, esmenes presentades pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-les, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*): Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, bé, l'article 8 d'aquesta Llei el que estableix és l'obligació que aquells posseïdors de gossos censin aquests animals en els ajuntaments respectius en el moment del seu naixement, en el moment de la seva adquisició.

El que vol el nostre Grup parlamentari amb l'esmena número 10 i també amb l'esmena número 11 és completar les característiques d'aquest cens.

Esmena número 10, que demana que el gos en qüestió hagi de portar necessàriament no el seu document censal, sinó la seva identificació censal, expedida per l'ajuntament respectiu. Per què es demana això? Es demana això per fer possible la identificació permanent dels gossos censats i, en definitiva, per permetre que el conjunt dels ciutadans, tots els ciutadans, siguin agents que vetllin per l'aplicació d'aquesta Llei; és a dir, convertir el conjunt dels ciutadans en agents de la protecció d'animals, de manera que sigui fàcil per a qualsevol ciutadà interessat o no en el tema conèixer si un gos que transita sol per un carrer d'una ciutat, per un camí d'un terme municipal de zona rural, en qualsevol indret, és un gos que està censat o és un gos que, a diferència d'aquests, ha de ser sotmès a la protecció per part dels estaments públics que estableix la mateixa Llei. Per entendre'ns, es tractaria que aquest carnet d'identitat dels gossos fos permanent, que el portés l'animal, de manera que es pogués reconèixer d'immediat a qui pertany, on s'ha d'acollir en el cas que estigui perdut, o si és la institució pública la que l'ha d'aixoplugar de cara a la seva protecció.

L'esmena número 11 va en una altra direcció i el que pretén és completar o avançar criteris per Llei sobre quins elements han d'estar continguts en el document censal a presentar a l'ajuntament, i en situem dos que ens semblen extraordinàriament importants.

Primer : que el posseïdor del gos hagi d'acreditar a l'ajuntament en quines instal·lacions pensa mantenir aquest gos a l'interior de casa seva. Explicació del perquè d'això : tots vostès, o alguns de vostès, o la majoria de vostès, viuen, segurament, en ciutats grans de Catalunya, o coneixen gent que hi viu; viuen, alguns, segurament, en aquests immensos blocs de pisos on sovint s'ubiquen gossos de considerables dimensions en espais notòriament reduïts, sigui a la galeria, sigui en un balconet petit, sigui en qualsevol indret de la casa en el qual molesti relativament poc i el puguem tenir, en definitiva, aixoplugat. Bé, del que es tracta, com a element clar de la protecció dels animals, d'aquests gossos en concret, és que el posseïdor del gos expliqui al seu ajuntament a quines instal·lacions mantindrà aquest gos a l'interior de casa seva, perquè una manera de protegir-los és, evidentment, que les instal·lacions a l'interior d'aquests pisos, per exemple, siguin les adequades perquè el gos estigui en condicions de dignitat i de correcció en relació amb la importància de la seva mateixa presència. Per tant, avançar un criteri a introduir en el document censal : les instal·lacions en les quals es mantindran els gossos a l'interior dels domicilis d'aquells posseïdors.

Segon aspecte a introduir en el document censal, que és un aspecte jo diria que de protecció indirecta dels animals, però que també és un aspecte important de protecció del lliure trànsit de persones per les vies públiques. Hi ha un element aquí que pot fer somriure algun diputat. Perquè aquesta Llei tiri endavant, a part de la més gran o més petita voluntat de l'Administració per aplicar-la —sovint el que ens passa en lleis com aquestes és que fem grans lleis, però que després no s'apliquen per manca de voluntat política, per manca de recursos, i no estic prejuntant res, estic parlant de Catalunya i d'altres països on això succeeix—, el més important per fer possible que l'Administració se senti estimulada a aplicar aquesta Llei és cercar el màxim de consens social al voltant de l'aplicació d'una llei, i, per tant, vol dir buscar el màxim consens social en la defensa, en la protecció del conjunt dels animals, i, per tant, es tracta de treure el màxim de consens social a l'hora d'entendre quina ha de ser la relació, en una societat com la nostra, entre aquests animals i les persones.

Els puc assegurar que aquest consens no s'assolirà o difícilment s'assolirà mentre els ciutadans reconguin la coexistència entre els gossos —que és del que estem parlant— i la mateixa societat familiar, d'escala o de carrer, si no regulem o si no comencem a tractar un tema important, que és, en definitiva, el que pretenem regular nosaltres amb aquesta esmena; és a dir, on els gossos, en aquest cas concret, quines previsions estableix el posseïdor per evitar que aquests —els gossos— embrutin les vies i els espais públics. No estem fent cap imposició, no estem dient que s'ha de dir el lloc on aquest gos anirà a fer les seves necessitats a fora, a l'espai públic; no estem dient això. Estem dient que el posseïdor del gos ha de fer una previsió, davant l'ajuntament, d'on portarà aquest animal a donar sortida a aquestes necessitats, perquè mentre això no sigui un problema que afecti la collectivitat de manera conscient, mentre no comencem a tractar-ho, això continuarà essent el joc de la lliure disposició dels espais públics per a molts gossos de casa nostra, i els puc assegurar que, mentre el trànsit de molts ciutadans des de casa seva fins a l'autobús, fins al metro, fins a la feina, sigui una constant gimcana en relació amb aquest ele-

ment, no aconseguirà, ni aquest Govern ni cap altre, un consens social necessari per aplicar al cent per cent el que estableix aquesta Llei.

Per tant, el que diem és que en el document a presentar a l'ajuntament es faci una previsió i la matèria sancionadora o no d'això a les ordenances municipals —el senyor Jaume Camps, té raó, l'esmena 24 l'hem retirada—, les previsions d'infracció d'això al seu ordre reglamentari : l'ordenança municipal; però que la Llei estableixi l'obligació de fer aquesta previsió davant l'ajuntament perquè és quelcom que, a més a més, pot servir per a la corporació municipal, en el sentit d'anar-li indicant aquells indrets, aquells llocs susceptibles de ser utilitzats amb aquestes finalitats i, en conseqüència, que es produeixi un diàleg —segurament beneficiós per a tothom— entre la societat i l'ajuntament. I dic que a algú el pot estranyar que aquest afegit pugui aparèixer en una llei de protecció dels animals, però no em negaran vostès, amb un cert to de clau d'humor, que, evidentment, fer que no apareguin aquestes necessitats pel carrer i, per tant, evitar les ires d'alguns ciutadans és també una manera indirecta de protegir determinats animals de casa nostra.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra, el senyor Jaume Camps té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, el posicionament del nostre Grup respecte a aquestes dues esmenes serà divers, en el sentit que votarem «sí» a l'esmena número 10 i no podrem votar «sí», encara que potser ens agradaria, a l'esmena número 11. Per què? Mirin, és una miqueta el que jo deia abans, en resposta a una intervenció o a una esmena d'Esquerra Republicana, i ho deia al Molt Honorable Diputat senyor Barrera : la Llei fa un gran pas endavant, un gran pas endavant, i un gran pas endavant és, per exemple, que els gossos siguin censats. Aquest és un enorme pas endavant. I també és bo, i acceptem la seva esmena, que aquesta identificació, aquest cens, el portin de manera permanent, i això provocarà, senyor Maties Vives, una greu dificultat d'aplicació, i vostè ho sap. Ara, si a més d'obligar els propietaris a censar els gossos, que els colloquin l'identificació censal, els hem de dir que expliquin a l'ajuntament si el tindran en un «quartet» fosc i trist, al balcó, i on aniran a fer les seves necessitats, aquesta Llei és literalment incomplible. Incomplible, tan senzill com això.

Jo no li faré la demagògia de dir : «Escolti'm, ja sé que un animal pateix en un pis petit, que no té les...» A la meua mateixa escala hi ha una espècie de muntanya del Pirineu vivint en condicions absolutament impracticables, però, què és millor?, que estigui en un lloc, alimentat, guardat pel seu propietari, o abandonat? Perquè el problema és que hi ha milers de gossos abandonats! I no podem passar dels milers de gossos abandonats a la identificació amb característiques d'on han de viure i d'on faran les necessitats. I el pas intermedi, el gran pas endavant, és el cens d'aquests animals.

Per això nosaltres votarem «sí» a l'esmena 10, i li demanaríem que, junt amb nosaltres, entengués que el pas endavant d'aquesta Llei és important, i que l'esmena 11 seria separar-se totalment de la possibilitat de la seva aplicació.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Sot-

metem ara a la consideració dels il·lustres senyors diputats aquestes esmenes defensades.

L'esmena número 10.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Esmena número 11.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena número 11 ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 49 en contra i 28 abstencions.

Text del Dictamen de l'article 8.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 8 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Sotmetem a la consideració dels senyors diputats, si no s'indica el contrari, els articles 9 i 10 del text del Dictamen, que no tenen esmenes.

Vots a favor, es posin drets, si us plau?

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen corresponent als articles 9 i 10, proposats en aquesta Llei, han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Correspon ara la defensa de l'esmena número 12 de l'article 11, que aquesta Presidència té una transaccional sobre aquesta esmena. Demano a l'Il·lustre Secretari que tingui l'amabilitat de llegir aquesta esmena transaccional.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA : Esmena transaccional que presenten els Grups sotasignats a l'esmena 12, del Grup parlamentari Popular, esmena número 29 de l'antiga numeració : «El sacrifici i l'esterilització d'aquests animals s'haurà de fer sota control veterinari.»

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Algun torn a favor? (*Pausa.*) No havent-hi torn a favor, no hi ha torn en contra. Se sotmet a la consideració dels il·lustres senyors diputats aquesta esmena transaccional.

Vots a favor, es posin drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada també per unanimitat dels presents.

Text del Dictamen dels articles... Tenint en compte la modificació que s'introdueix en aquest article 11, com a conseqüència de l'aprovació d'aquesta transaccional, podríem votar, si no s'indica el contrari, els articles 11, 12, 13, 14, 15, 16 i 17, que no tenen esmenes, llevat d'aquest article 11, que ja ha estat sotmès a consideració dels senyors diputats aquesta esmena transaccional.

Vots a favor d'aquest conjunt d'articles, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Els articles 11 —amb la incorporació de l'esmena transaccional, amb el contingut de l'esmena transaccional—, 12, 13, 14,

15, 16 i 17 han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Correspon ara la defensa de l'esmena número 13, corresponent a l'article 18, esmena que presenta el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar aquesta esmena, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Gràcies, senyor President. Conjuntament amb l'esmena número 28, ja que formen una mateixa qüestió. Del que es tracta en aquesta esmena 18 és de suprimir l'apartat 3..., perdó, aquesta esmena a l'article 18...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : L'esmena 13.

El Sr. VIVES : L'esmena 13 a l'article 18... Suprimir l'apartat 3 d'aquest article 18, que diu que «la regulació de les activitats fotogràfiques, científiques i esportives que afecten la reproducció de les diferents espècies protegides s'ha d'establir per reglament», etcètera. Bé, nosaltres enteníem que no era bo que un tema com aquest, que és un tema extraordinàriament delicat, es pogués interpretar que s'havia de regular en el reglament d'aquesta mateixa Llei, sinó que enteníem que era bo que, per decret, de la manera com es consideri oportuna, el Consell Executiu ho reguli, però d'una manera concreta i específica. Per tant, traïem l'expressió reglamentista i passàvem a una elaboració via decret.

Tema segon : enteníem que no era bo, si ho fèiem així, deixar la porta oberta que aquest decret no tingués data límit, no tingués un termini prefixat en la seva publicació. L'esmena número 28...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Perdoni l'Il·lustre senyor Diputat que l'interrompi, però aquesta Presidència té una transaccional...

El Sr. VIVES : Sí, senyor President...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : ...en relació amb aquest tema. Només per al seu...

El Sr. VIVES : Aquest Diputat la coneix, perquè hi ha la seva signatura al peu d'aquesta transaccional, i, per tant, a aquesta esmena número 28, nosaltres plantejàvem, anava a dir, que el Consell Executiu tragués aquest decret en un termini de sis mesos. Se'ns planteja la possibilitat d'arribar a un acord transaccional en relació amb aquestes dues esmenes, que passaria per ampliar aquest termini de sis mesos a un any; el nostre Grup hi és d'acord, perquè el tema és delicat i no és un tema precisament fàcil, i, en conseqüència, senyor President, dir-li que, en fer aquest torn d'explicació d'aquesta esmena, el que estem fent és un torn a favor de la transaccional que vostè tan amablement m'indicava que tenia a la seva disposició.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, però és que no tenia les firmes a mà, i no sabia que l'Il·lustre representant del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat havia signat també la transaccional.

Correspon ara la votació, per tant, d'aquesta esmena número 13, llevat que es vulgui fer un torn en contra de l'Il·lustre Diputat.

Vots a favor d'aquesta esmena, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena número 13, corresponent a l'article 18, ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Correspon ara la votació del text del Dictamen corresponent als articles 18, 19 i 20, si no s'indica el contrari.

D'aquests tres articles, vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen corresponent als articles 18, 19 i 20 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Defensa de les esmenes 14, 15 i 16, corresponents a l'article 21 de la Llei. La primera d'elles, l'esmena número 14, és un vot particular del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per defensar aquesta esmena té la paraula el Molt Honorable Diputat senyor Barrera. *(Pausa.) (L'l. Sr. Camps i Rovira s'aixeca per parlar.)* Perdó?

El Sr. CAMPS I ROVIRA : Senyor President —excusi'm, Honorable Diputat—, acabem de fer una votació, hem votat l'esmena 13; volia preguntar al senyor President si hem estat votant també la transaccional.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : No, no, no! L'esmena transaccional corresponent a l'esmena 28, l'aprovarem al seu moment, en l'ordre que correspon. Simplement, l'esmena 13, de supressió.

El Sr. CAMPS I ROVIRA : No, era per aclarir la votació. Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Correspon, ara sí, Molt Honorable Diputat, la defensa de l'esmena 14.

El Sr. BARRERA : Senyor President, si m'ho permet, des de l'escó.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Naturalment.

El Sr. BARRERA : Aquesta esmena, millor dit, aquest vot particular, tenia per objecte únicament suprimir la paraula «cultural», que s'havia introduït en el curs de la discussió en Comissió, en virtut d'una esmena que hi havia estat aprovada. Recordaré de què es tracta. Es tracta de la possibilitat de concedir, per part del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, la captura d'espècies protegides de la fauna salvatge «amb finalitats» —deia el text primitiu, i el nostre vot particular, per tant— «científiques de reproducció en captivitat, de repoblació o de reintroducció en altres zones.»

L'esmena que va ser aprovada i que, doncs, ha motivat el nostre vot particular, al costat de «finalitats científiques», afegeix les «finalitats culturals». A nosaltres ens sembla que aquesta paraula «cultural» és una paraula d'un abast massa ampli, d'una imprecisió molt notable en el seu ús corrent, i que, a partir d'aquesta paraula, es podria autoritzar qualsevol cosa : es podria autoritzar capturar animals de la fauna en perill d'extinció, simplement per fer una exposició, per poder ensenyar-los a infants en alguna escola, etcètera, per a tota una sèrie de coses que, realment, van en contra de la mateixa finalitat de la Llei en el sentit de la protecció d'aquestes espècies, que, ho repeteixo, si figuren en la llista és perquè estan en perill d'extinció en el nostre país.

Per tant, tot i reconèixer que ja es diu que «en condicions estrictament controlades, només», el Departament pot concedir les autoritzacions, ens sembla que això és obrir la porta a possibles abusos, perquè, evidentment, aquestes autoritzacions seran autoritzacions administratives que, segurament, no seran conegudes pel mateix senyor Conseller del Departament. Nosaltres, coneguda la sensibilitat per aquestes qüestions, en aquests moments, de la Conselleria, potser ens semblaria que el text, tal com ha estat aprovat el Dictamen en Comissió, seria

suficient per garantir-nos que la protecció de la fauna salvatge no en patiria, però, com que no és segur que aquestes condicions actuals es mantinguin indefinidament, ens sentiríem més tranquils si, realment, aquesta paraula «cultural» fos suprimida. D'aquí el nostre vot particular, que reconeixem que és una qüestió de detall, que no altera per a res l'economia general de la Llei, però que creiem que seria bo que fos acceptat per la Cambra.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Molt Honorable senyor Diputat. L'Il·lustre Diputat senyor Jaume Camps té la paraula per fer el torn en contra.

El Sr. CAMPS I ROVIRA : Gràcies, senyor President, també des de l'escó. Bé, nosaltres compartim la filosofia que inspira l'esmena d'Esquerra Republicana, però és que el text del Dictamen parla de «en condicions estrictament controlades»; si no podem confiar que el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, no pas en la sensibilitat de l'actual Conseller en aquestes matèries, sinó en el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, que, en condicions estrictament controlades, i per a activitats culturals, pugui fer el que diu la Llei, crec que aquest vot de confiança li hem de donar, i per això nosaltres ens oposarem a aquesta esmena.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT : Moltes gràcies. Correspon ara la defensa de l'esmena número 15, del Grup parlamentari Socialista. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Pere Ayguadé.

El Sr. AYGUADÉ : Senyor President, senyores i senyors diputats, en l'article 21, apartat 3, de la Llei, s'especifica que «Només en cas que calgui reduir la població animal d'una espècie protegida en interès de la protecció d'altres espècies assenyalades per l'Annex II, o per prevenir danys importants a conreus, ramats o forests, es pot utilitzar la caça selectiva temporal d'espècies indicades per l'Annex II». Aquesta autorització té caràcter extraordinari i requereix un informe fet pels tècnics especialitzats. La voluntat de l'esmena és que es proposa especificar les característiques de l'informe, i molt especialment pel que fa a demostrar que l'operació de caça selectiva que s'ha de practicar no posi, en cap cas, en perill el nivell de població, de distribució geogràfica o la taxa de reproducció de l'espècie protegida en el conjunt de Catalunya, ja que són molts els casos en els quals «prima» l'interès pels ingressos directes o indirectes sobre, realment, els de protecció.

És per això que posem en consideració aquesta esmena, que ampliaria i especificaria l'informe i garantiria d'una manera clara la protecció de l'espècie que en un cas especial es pugui caçar i perseguir.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Com que no hi ha torn en contra, passem a l'esmena número 16, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Gràcies, senyor President. Bé, l'article que estem tractant, l'article 21, és aquest famós article que tot Govern col·loca en tota llei de protecció per deixar-se la porta oberta a la possibilitat de, en casos excepcionals, taxats per la mateixa Llei, lògicament, no complir estrictament tota la resta

de preceptes d'aquesta llei de protecció. És un article tradicional i qualsevol Govern jo crec que ho faria, estigués en la formació política que estigués aquest Govern, i, per tant, és l'article que, en qualsevol cas, la tasca de l'oposició ha de ser de fer-hi les esmenes i intentar acotar-lo al màxim. És a dir, conscients que no aconseguirem que aquest article desaparegui i que cal deixar en mans del Govern l'establiment d'una certa discrecionalitat en algun moment, perquè a això el Govern s'hi aferrarà i no deixarà, lògicament, que sigui el contrari, del que es tracta des de l'oposició és acotar al màxim com s'exerceix aquesta excepcionalitat des del Consell Executiu. Hi ha múltiples maneres, aquí se n'han exposat ara dues.

El nostre Grup utilitza una tercera via, que és la de dir que hi intervingui el Parlament. Però, és clar, el que demanem és que intervingui el Parlament, com a mínim, quinze dies abans que sigui efectiva la utilització per part del destinatari d'aquella excepcionalitat a què el Consell Executiu ha donat llum verda, és a dir, una cosa que els ortodoxos, diguem-ne, els conservadors de l'estructura parlamentària clàssica diran: «això no pot ser..., on s'ha vist..., un control previ del Parlament..., ja se n'assabentaran..., la seva capacitat de control ja la tenen en el Reglament, la interpellació, la pregunta, vostès ho veuran en el DOGC», és a dir, l'Executiu governa, el Parlament legisla i, per tant, al Parlament li està vetat el control a priori, només pot fer el control a posteriori.

Bé, hi ha exemples, en aquesta Europa que tan sovint posem com a espill, que no van per aquí, que no van per aquí, perquè se n'han adonat; parlaments tan importants com el de la República Federal Alemanya, per exemple, s'han adonat que el Parlament no pot limitar la seva feina a un control a posteriori en una sèrie de temes. I entre aquestes temes quins hi ha? Entre aquests temes hi ha aquelles decisions de govern que poden afectar seriosament determinats tipus d'equilibris en el terreny estricte de l'ecologia o determinades alteracions del medi no esmenables o difícilment esmenables, i la manera que s'ha utilitzat allà és la de la creació de les comissions mixtes Parlament-Govern; figura que als conservadors del parlamentarisme clàssic els sonarà com una absoluta heretgia, és a dir, com el més allunyat de la paraula de Déu, la qual invocava el Conseller en presentar-nos avui la seva llei, i que, en qualsevol cas, és contemplat en un país que, des del punt de vista del seu règim parlamentari, res més apropat a la manca d'heretgies en el comportament d'un parlament. Si allà es fa d'aquesta manera, per què es fa això? Es fa això per una doble direcció: primer, perquè el conjunt de forces parlamentàries puguin decidir abans que es faci l'hipotètic mal a aquell equilibri, abans —diríem aquí— que es capturin determinats tipus d'espècies amb la possibilitat de col·locar-les en perill, fins i tot, d'extinció, en alguns casos real, sigui el conjunt de l'arc parlamentari qui pugui decidir, qui pugui intervenir sobre aquesta qüestió.

No s'escapa a cap Govern que aquest giny, que per alguns pot ser vist com donar excessiu protagonisme a l'oposició i al Parlament, al Govern el que li provoca és que responsabilitza, amb aquella decisió, el conjunt de forces parlamentàries que no presenten objeccions al tema, i, per tant, seguint aquesta tradició, o el que comença a ser una tradició important en el camp del Bundestag, el que planteja el nostre Grup parlamentari és que el Parlament de Catalunya tingui en aquelles situacions d'excepcionalitat en què el Consell Executiu pugui

autoritzar la captura de determinades espècies que per aquesta mateixa llei seran espècies protegides, com a mínim quinze dies abans de fer efectiva l'autorització el conjunt del Parlament de Catalunya, i a través seu el conjunt de l'opinió pública catalana, i per tant totes les entitats que tenen una preocupació sobre el tema, i que —no ens enganyem!, ho deia ja el senyor Conseller en la seva intervenció—, són segurament el motor últim pel qual avui estem aprovant aquí aquesta llei, puguin donar opinió sobre aquest tema.

Per altra banda, hi ha un darrer argument que sovint s'utilitza contra aquest tipus de formulacions, que és dir: «és que en molts casos aquestes actuacions han de ser immediates i, per tant, el control parlamentari a priori pot dificultar tot això». Aquest argument no s'aguanta quan contemplem, en el mateix article 21, que en totes i en cadascuna d'aquestes actuacions serà necessari l'informe previ del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Si és necessari l'informe previ del Departament no hi ha cap dificultat perquè aquest informe previ sigui lliurat al Parlament i, en definitiva, hi hagi un control a priori, que permeti que la defensa d'aquests equilibris sigui una tasca conjunta de totes les forces parlamentàries, no només d'aquella que governa, deixant per als altres, o per a aquelles que estiguin a l'oposició dintre de quatre mesos, la possibilitat d'un control a posteriori.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Per a un torn en contra, el senyor Jaume Camps té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Gràcies, senyor President. El senyor Maties Vives, amb la seva acostumada habilitat, no solament ha fet un torn a favor de la seva esmena, sinó un torn en contra del rebuig d'aquesta esmena que hauria de fer jo ara. El felicito.

Però, és clar, és que el senyor Maties Vives confon l'article del Dictamen amb l'article 26, aquell a què ell al·ludia, aquell que en cas de greu compromís el Govern té atribucions per les lleis del país. Ho recorden? No és això, en absolut.

La sèrie de cauteles, la sèrie d'excepcionalitats, els requisits i informes previs, la mateixa acceptació per part nostra —que ja anuncio— de l'esmena 15, del Grup Socialista, dona un vot de confiança al Consell Executiu, però tan estrictament limitat que a sobre, afegint les noves mesures cautelars que realment vostè proposa, representaria la total paralització de l'Executiu. Per tant, estem parlant d'un Llei de Protecció d'Animals, d'altra banda, aquest és un tema important, però tampoc és un tema, diguéssim, autènticament crucial per a la vida política del país.

Vull dir-li que ens sembla realment una prova de terrible desconfiança, després de les mesures cautelars que el mateix text del Dictamen inclou, que, a sobre, quinze dies abans, malgrat totes les mesures i informes previs estrictament excepcionals, el Parlament hagi d'aprovar-ho.

Estem en un règim segurament dirà vostè «presidencial», però d'aquí a un règim assembleari hi va un bon tros, i si el règim assembleari s'ha de practicar per a la Llei de Protecció dels Animals ens sembla una miqueta excessiu. Per això ens oposarem a aquesta esmena.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. (*Ll. Sr. Vives s'aixeca per parlar.*) Senyor Maties Vives?

El Sr. VIVES: Senyor President, per demanar la lectura en

concret de l'esmena, per al·lusions, perquè en cap cas es demana que el Parlament hagi d'aprovar això.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Faci el favor, Il·lustre senyor Secretari, de llegir, la llegiré jo mateix... Llegeixi l'esmena número 16, si li plau.

El Sr. SECRETARI QUART : Esmena número 16, del Grup parlamentari del PSUC, d'un nou apartat número 8 : «De qualsevol d'aquestes situacions excepcionals, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca en donarà compte al Parlament, amb quinze dies d'antelació, com a mínim, a la data d'eficàcia de l'autorització.»

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Bé, passem ja a la votació d'aquestes esmenes.

Esmena número 14, vot particular del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena corresponent... L'esmena 14 ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Esmena número 15, del Grup parlamentari Socialista.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Esmena número 16, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 64 en contra i 4 abstencions.

Correspon ara la votació del text del Dictamen de l'article 21, amb la modificació que s'ha introduït a l'apartat tercer amb l'aprovació de l'esmena corresponent al Grup parlamentari Socialista.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen corresponent a l'article 21 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Correspon ara la votació dels articles 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 i 32, és a dir, del 22 al 32.

Vots a favor d'aquest conjunt d'articles, que no tenen esmenes, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Els articles 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 i 32 han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Correspon ara la defensa de l'esmena 17, corresponent a l'article 33, esmena que presenta el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per defensar aquesta esmena té la paraula el Molt Honorable Diputat senyor Barrera.

El Sr. BARRERA : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, la nostra esmena té per objecte la prohibició total de l'ús del vasc per a la captura dels ocells. Per quines raons? Primerament, perquè és un mètode de caça d'extraordinària crueltat. És evident que l'animal que es mor per uns per-

digons sofreix un temps curt i que, en canvi, l'ocell que és atrapat per mitjà del vasc dura hores i hores la seva sofrència, fins al moment que el caçador no va a veure la trampa.

Per tant, en una llei que té per objecte, un dels objectes almenys, disminuir les sofrències inútils als animals, ens sembla que aquesta prohibició de l'ús del vasc és absolutament justificada. A més a més, és una pràctica absolutament indiscriminada. Ja em diran, quan és un fet que hi ha espècies protegides de mida similar a les que es cacen amb vasc, de quina manera es pot fer la distinció entre l'espècie protegida i l'espècie caçada. És evident que el vasc no permet de cap manera triar entre l'animal que es caça i que l'única diferència pot establir-se amb el pes, la força de l'animal per lliurar-se del vasc, o no lliurar-se'n.

En fi, el vasc, a més a més, provoca la destrucció de molts animals que sense estar protegits, perquè no ho necessiten, són, tanmateix, molt útils a l'agricultura. És evident que els ocells tenen una utilitat indiscutible des del punt de vista agrícola i tenen també, indiscutiblement, una utilitat des del punt de vista de la qualitat de la vida. Moltes vegades s'ha dit com és de diferent un paisatge si hi ha ocells o si aquests ocells són absents.

Per tant, per totes aquestes raons ens sembla que la prohibició del vasc hauria d'ésser total i absoluta i no tal com ha resultat amb el Dictamen aprovat, que s'autoritza, es pot autoritzar, almenys, en l'Ordre General de Vedes. Aquesta regulació reglamentària en l'Ordre General de Vedes ens sembla que és perillós que en la Llei hi figuri, perquè evidentment tot el que es diu en una llei que es pot fer, en certes circumstàncies sempre acaba fent-se, i, per tant, doncs, això vol dir que aquesta pràctica del vasc continuarà utilitzant-se, encara que interressi només poques persones, encara que sigui un mètode extraordinàriament cruel, indiscriminat i que provoqui la destrucció d'animals de reconeguda utilitat.

Nosaltres hauríem estat disposats, amb alguna esmena transaccional, que, almenys, aquesta autorització excepcional hagués estat feta per a dates i per a llocs determinats. Si es volia conservar una pràctica tradicional molt antiga i amb un caràcter de manteniment d'un cert folklore, no impedir-la d'una manera total, hauríem concebut que això era acceptable si, realment, s'hagués tractat d'una autorització específica per a un punt geogràfic determinat i un dia determinat, però la reglamentació de vedes, evidentment, no compleix aquests requisits; és una reglamentació d'ordre molt general que, ens sembla, en aquest cas, que no és suficient.

Per aquestes raons, doncs, nosaltres mantindrem aquesta esmena, que coincideix, d'altra banda, amb una esmena que també presenta, en el mateix sentit, el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. No sé si l'Il·lustre Diputat desitja fer un torn en contra ara o espera el torn en contra, després de defensar l'esmena 18...

El Sr. VERNET : Senyor President, si m'ho permet, esperariem.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Molt bé, molt bé. El senyor Diputat Maties Vives té la paraula per defensar l'esmena 18, i després es farà el corresponent torn en contra.

El Sr. VIVES : Senyor President, per donar-la per defensa-

da, perquè quan algú intervé defensant una esmena, que coincideix al 100% amb una altra, amb arguments de menor to dels que s'han utilitzat, segurament fa perdre força als raonaments exposats pel Diputat que l'ha precedit en l'ús de la paraula. Com que jo no ho faria millor de com ha fet el senyor Heribert Barrera, em sento plenament identificat amb les seves opinions.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Correspon, ara, el torn en contra a l'Il·lustre Diputat senyor Vernet, a qui tinc el gust de donar la paraula.

El Sr. VERNET : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, Molt Honorable senyor Barrera, nosaltres creiem que el vesc no és, específicament, del més dolent. Segons observa la Llei, amb una rigurosa regulació del seu ús, contemplat en l'Ordre General de Vedes, els seus efectes no són del tot irreversibles. Miri, no pretenc, ara, jo defensar l'ús del vesc, ni de molt; ara bé, sí que m'agradaria que constés —que hi hagués constància— que els efectes del vesc no són del tot irreversibles. Hi ha vegades que hi ha ocells capturats amb vesc que poden retornar a la llibertat i a la vida; no són irreversibles i —ho repeteixo—, estant rigorosament ordenat, crec que el vesc és dels menys dolents dels sistemes a utilitzar. Per tant, nosaltres ens oposarem a aquesta esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Correspon, ara, la votació d'aquestes esmenes, que votarem conjuntament : les esmenes 17 i 18.

Vots a favor, d'aquestes esmenes?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 33 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 33.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El Text del Dictamen de l'article 33 ha estat aprovat per 54 vots a favor, 34 en contra i cap abstenció.

Correspon ara la defensa de les dues esmenes corresponents a l'article 34 esmenes que tenen transaccional; per tant, llegirem, en primer lloc, les transaccionals corresponents a aquestes dues esmenes, la primera de les quals és l'esmena número 19, del Grup parlamentari Popular. Les dues són del Grup parlamentari Popular, la 19 i 20.

Demano a l'Il·lustre senyor Secretari que tingui l'amabilitat de llegir aquests textos que es proposen.

El Sr. SECRETARI QUART : «L'esmena transaccional...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Silenci, si us plau.

El Sr. SECRETARI QUART : «Esmena transaccional que presenten els Grups sotasignats a l'esmena 19, del Grup parlamentari Popular, 62 de l'antiga numeració. Per poder realitzar les anàlisis necessàries i, si s'escau, fer l'autòpsia amb l'objecte de determinar els motius de la mort i evitar possibles contagis. » Signat per tots els grups de la Cambra.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Hi ha algun torn a favor? I un torn en contra? Passem, doncs, a llegir l'altra esmena transaccional, la número 20, si us plau.

El Sr. SECRETARI QUART : «Esmena transaccional que

presenten els Grups sotasignats a l'esmena 20, del Grup Popular, 63 de l'antiga numeració. Que, hauran d'incloure les mesures necessàries per a la prevenció de possibles atacs dels animals al públic. » Signat per tots els grups de la Cambra.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Torn a favor? Per tant, ara, torn en contra? Sotmetem a la consideració dels il·lustres senyors diputats, aquestes dues esmenes transaccionals.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Les esmenes transaccionals, números 19 i 20, corresponents a les esmenes 19 i 20, han estat aprovades per unanimitat dels presents.

Ara, votarem el Text del Dictamen de l'article 34, llevat en allò que ha estat aprovat en la votació precedent.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El Text del Dictamen corresponent a l'article 34 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Correspon, ara, la votació —si sembla oportú— dels articles 35 —també podríem votar el 36, ja que ha estat retirada l'esmena corresponent, l'esmena 21, que presentava el Grup parlamentari Socialista—, la del 36 i la del 37.

Per tant, vots a favor dels articles 35, 36 i 37, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Els articles 35, 36 i 37 del Dictamen han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Esmena número 22, del Grup parlamentari Popular a l'apartat 1 de l'article 38. Per defensar-la té la paraula l'Il·lustre Diputat representant del Grup Popular, el senyor Simó Pujol.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ : Senyor President, senyores i senyors diputats, entre les condicions de l'article 38, que han de reunir les vendes dels animals, s'afegeix en l'apartat c) la que diu que «han de vendre desprovistos de paràsits i lliure de tota malaltia». Nosaltres demanem, tota vegada que això és una condició que ens sembla molt poc concisa, que, a més, estigui acompanyada d'un certificat en el qual es lliuri, precisament, la condició que estan desparasitats. Per això, nosaltres demanem l'aprovació de la Cambra.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Jaume Camps.

El Sr. CAMPS I ROVIRA : Moltes gràcies, senyor President. Estem d'acord amb la filosofia d'aquesta esmena, i bona prova de la nostra voluntat consensuadora és que s'han acceptat totes les esmenes d'Esquerra Republicana; però aquesta, sincerament, malgrat... (*Remor de veus.*) Ai!, d'Esquerra Republicana, perdó, d'Aliança Popular... També, les d'Esquerra Republicana gairebé. Llavors, malgrat que no coincidirem en el seu dia, ens sembla que aquest és un tema totalment reglamentari; és un tema totalment reglamentari, que no té cabuda en una prescripció legislativa com està contemplant el text de l'article. Només per això, nosaltres votarem en contra.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies,

Il·lustre senyor Diputat. Votació a l'esmena 22.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 22, del Grup parlamentari Popular, ha estat rebutjada per 34 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 38.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El Text del Dictamen corresponent a l'article 38 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Correspon ara la votació, si s'escau i no s'indica el contrari, dels articles 39, 40 —ja que l'esmena corresponent a l'esmena 23 ha estat retirada—, 41, 42 —també, perquè l'esmena corresponent ha estat retirada—, 43, 44, 45 i 46. Senyor Maties Vives, votació separada de quin article?

El Sr. VIVES : De l'article 42.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per tant, votarem, en primer lloc, els articles 39, 40 i 41, i —llevat el 42— també, per tant, el 43, 44, 45 i 46. Queda clar? O sigui, 39, 40, 41, 43, 44, 45 i 46. Resta per a la posterior votació l'article 42.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Els articles 39, 40, 41, 43, 44, 45 i 46 han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Votació de l'article 42.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El Text del Dictamen corresponent a l'article 42 ha estat aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

Correspon, ara, la defensa de l'esmena 25, del Grup Socialista, corresponent a l'article 47. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives. (*Remor de veus.*) Perdoni, perdoni, Il·lustre representant del Grup parlamentari Socialista; no tenia cap voluntat de canviar-lo de grup. Per tant, l'Il·lustre representant del Grup parlamentari Socialista Pere Ayguadé té la paraula per defensar aquesta esmena.

El Sr. AYGUADÉ : Senyor President, no era un canvi de Grup, sinó, simplement, un canvi de nom, però... (*rialles*) tenint en compte...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Ni de Grup.

(*El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.*)

El Sr. AYGUADÉ : ...que aquesta esmena va adreçada, simplement, en el mateix sentit que una altra esmena —a reconèixer unes competències de caràcter municipal.—, al Grup Socialista no el preocuparia en absolut, i gens, que els 900 i escaig municipis de Catalunya articulessin normes addicionals, no lleis —perquè no en fan ni poden fer-ne—, però normes addicionals a aquesta Llei per a la protecció dels animals, perquè, evidentment, en atribució de les seves competències ho poden fer, i, a més a més, aconseguim fer corresponsables i copartíceps dels objectius d'aquesta Llei, que és, precisament, la protecció dels animals, de la mateixa manera que no ens preocupa que els alcaldes dels municipis posin també sancions pròpies o d'acord amb aquesta Llei, a més a més d'instruir les sancions que creguin convenients. Per què? Per una senzilla raó :

perquè, d'alguna manera, no solament ja es fan copartíceps i corresponsables de la protecció dels animals, sinó que, a més a més, se'n fan, d'una manera, solidaris i, per dir-ho d'alguna manera, es comprometen en aquesta tasca.

Posar una multa o una sanció és sempre impopular, però sempre beneficia, en aquest cas, l'objectiu que es busca, que és la protecció dels animals.

No entenem la posició de la Conselleria que és la de, simplement, deixar en mans dels caps de serveis territorials, etcètera, la funció de col·locar les sancions a les infraccions corresponents. Pensem que ampliar, també, aquesta acció per les competències atribuïdes, i sempre addicionals a la llei, en els alcaldes o, en el seu dia, si tenen competències, en els presidents dels consells comarcals, etcètera, només fa que beneficiar la protecció de la natura i dels animals.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Camps.

El Sr. CAMPS I ROVIRA : Moltes gràcies, senyor President. Bé, aquesta esmena que presenta el Grup del PSC és coincident amb una esmena ja debatuda; coincident o analògica, almenys. Els arguments que jo donava, en nom del meu Grup, en aquella ocasió són aplicables ara; no es tracta, en absolut —ni és voluntat del nostre Grup, ni del Diputat que els parla—, discutir les competències que els ajuntaments, legítimament, amb funcions addicionals —el que estableix aquesta Llei— tenen via ordenances municipals; ni es tracta, en absolut, de discutir la potestat sancionadora d'aquests alcaldes i d'aquests ajuntaments, en virtut de la inaplicació d'aquelles ordenances municipals; altra cosa molt diferent és que les sancions previstes en un ordre administratiu diferent, com és el que està regulant aquesta Llei, es dedueixin als alcaldes; això no ens sembla oportú. I, tal com deïem llavors —i ho repetim ara—, no es tracta —ho repeteixo— de discutir competències que es tenen, s'exerceixen i s'exerciran, si no de no fer un aiguabarreig en el qual ens trobaríem amb administracions paral·leles en l'aplicació d'aquesta Llei, i això no ens sembla oportú. Per això ens hi oposarem.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Debatuda ja aquesta esmena, hem de passar ja a la seva votació.

Els il·lustres diputats que siguin partidaris de l'esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 56 en contra i 4 abstencions.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a aquest article 47.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 47 ha estat aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions.

Entrem ara a l'article 48, que té una esmena, número 26, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ayguadé.

El Sr. AYGUADÉ : Senyor President, donaríem per defen-

sada aquesta esmena, perquè tracta un tema simplement formal, i perquè coneixem la voluntat dels grups de la Cambra de votar-la favorablement.

Moltes gràcies.

El Sr. **PRESIDENT** : No hi ha, per tant, torn en contra. Podem passar, doncs, ja, a la votació d'aquest text.

Els qui siguin favorables a aquest text, segons el Dictamen... Ah!, sí, sotmetem a votació l'esmena número 48.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text de l'esmena 48 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Entrem ara al text del Dictamen de l'article 48.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 48, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara som a la Disposició Addicional, que no té esmenes, i que, per tant, podem votar ja el text del Dictamen.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a la Disposició Addicional ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara hi ha unes esmenes que fan referència a l'addició de noves disposicions. La primera és l'esmena número 27, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. **VIVES** : Gràcies, senyor President. Bé, aquesta esmena el que pretén és incorporar una nova Disposició Addicional al text de la Llei, que diu que, any rera any, la Llei de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya establirà les dotacions pressupostàries suficients per tal que els ajuntaments puguin afrontar les obligacions derivades de l'obligació de recollida d'animals prevista en aquesta Llei. És una d'aquelles esmenes que, sense ser un termòmetre definitiu, sí que és un element d'aproximació a la voluntat del Govern de complir, des de l'article primer fins a l'article darrer, el que s'estableix en aquesta Llei i de fer-ho ràpidament. És a dir, el que demanem és que si la Llei preveu que els ajuntaments de Catalunya hagin de fer ús d'una sèrie de competències que se'ls atorga aquí, hagin de complir unes determinades funcions previstes en aquesta Llei, i això els ho manem des del Parlament de Catalunya, és bo que els Pressupostos de la Generalitat, és imprescindible que els Pressupostos de la Generalitat contemplin els recursos econòmics suficients com perquè els ajuntaments puguin afrontar aquestes funcions que els hem atribuït des d'aquesta Cambra. Lògicament, donar-hi un vot en contra és, simplement, no acceptar això per una sèrie d'arguments, però al nostre Grup parlamentari ens pot portar a creure que és com a conseqüència d'això que sovint denunciem, amb lleis com aquesta, que la Llei està molt bé, però que després no s'aplica en el terreny d'allò concret; si donem noves funcions als ajun-

taments, donem-los diners, perquè si no ens podem trobar que molts ajuntaments siguin uns mals col·laboradors —en aquest cas, absolutament justificats en la seva mala col·laboració— de l'aplicació d'aquesta Llei; si és veritat i és cert que s'ha aconseguit en aquesta Llei un consens polític ampli en la seva aprovació, siguem capaços de traslladar-ho també a un cert consens institucional i convertim els ajuntaments —encara que això no formi part de la filosofia política bàsica de Convergència i Unió— en uns ens col·laboradors de l'aplicació de les lleis que aprova aquest Parlament de Catalunya. Per tant, que els Pressupostos de la Generalitat tinguin recursos suficients com perquè els ajuntaments puguin afrontar les obligacions derivades de l'aprovació d'aquesta Llei. I aprofito, senyor President, per recordar-li que l'esmena següent, que és l'esmena 28, té un text transaccional —del qual disposa la Mesa— que, òbviament, en la mesura en què en som signataris l'acceptem i, per tant, que vindria a substituir el text de l'esmena que, en el seu dia, va presentar el nostre Grup parlamentari.

El Sr. **PRESIDENT** : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Jaume Camps.

El Sr. **CAMPS I ROVIRA** : Moltes gràcies, senyor President. *(Pausa.)* Senyor Maties Vives, és que l'obligació que tenen els ajuntaments i que se'ls imposa en aquesta Llei és una obligació que no és d'ara, no és de fa quatre anys, no és de la dictadura, és vinculada arran d'una Reial Ordre del 7 de juliol de 1927. Fixi's vostè, els ajuntaments, si no haguessin de complir aquesta obligació sense el Pressupost de la Generalitat! Evidentment, els ajuntaments, des de l'any 1927, quan, ai las!, no teníem Generalitat, després que hi va haver la Generalitat, i després que vam tornar-la a perdre, durant tot aquest temps, any rere any, pressupost rere pressupost, l'ajuntament estableix, en molts casos, unes taxes per a la recollida d'animals. És molt evident que no és cap voluntat, en absolut, de no incomplir aquesta Llei —com vostè presumeix—, en absolut, sinó, simplement, de consagrar allò que una Reial Ordre del 1927 ja disposa, i que res té a veure amb el compliment d'aquesta Llei el fet que el Pressupost de la Generalitat adopti disposicions en favor dels ajuntaments per a aquesta tasca que tants anys fa que els té encomanada, i tants anys fa que en cobren les corresponents taxes. Per tot això, nosaltres refusarem aquesta esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. **PRESIDENT** : Sotmetem, doncs, a votació aquesta esmena.

Els qui siguin favorables a l'esmena número 27, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 58 en contra i 4 abstencions.

Ara ve l'esmena, o vindria l'esmena 28, però cal recordar que ha estat presentada una transaccional, que la senyora Secretària farà el favor de llegir.

El Sr. **SECRETARI QUART** : «Esmena transaccional que presenten els Grups sotasignats a l'esmena 28, del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, antiga 87 : «En un termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei», la resta, tal com proposa l'esmena.» Signat per tots els grups de la Cambra.

El Sr. PRESIDENT : Hi ha algun torn en contra? El torn a favor de l'esmena transaccional. Qui la defensa? *(Pausa.)* Anem, doncs, a la votació d'aquesta esmena transaccional...

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara, doncs... Bó, tenint en compte l'hora que és, suspensem la sessió fins a la tarda, però tindran en compte ses senyories... *(Pausa.)* Doncs, se suspèn la sessió i la reprendrem a dos quarts de cinc, que recordaran ses senyories que dedicarem l'estona primera a les preguntes.

Se suspèn la sessió.

(Són tres quarts de dues del migdia i dotze minuts.)

La sessió es reprèn a tres quarts de cinc de la tarda i onze minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major, l'Oidor de Comptes, la lletrada Sra. Andreu i el lletrat Sr. de Alfonso.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball i de Justícia, d'Indústria i Energia, i de Comerç, Consum i Turisme.

(L'I. Sr. Vice-president Primer dirigeix el debat en absència momentània del M. H. Sr. President.)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Es reprèn la sessió.

Preguntes

Correspon, com indica l'ordre del dia, substanciar les preguntes amb resposta oral per espai d'una hora, i iniciarem aquest torn amb la primera pregunta, que és la que formula l'Illustre Diputat Francesc Padullés, al qual tinc el goig de donar la paraula.

*Pregunta al Consell Executiu
sobre els presos polítics catalans que compleixen
condemna fora de Catalunya*

El Sr. PADULLÉS : Gràcies, senyor President. El que no sé és a qui faig la pregunta, exactament. Teòricament...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Illustre Diputat, en principi, les preguntes van adreçades al Consell Executiu.

El Sr. PADULLÉS : D'acord, d'acord. Bé, la pregunta és : quines són les gestions que ha fet el Consell Executiu en relació amb una sèrie de presos catalans que hi ha a Madrid.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre Diputat. Per contestar aquesta pregunta, en nom del Consell Executiu... *(Remor de veus. Pausa.)*

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ (Agustí Bassols) : El Conseller Xicoy, que és l'encarregat de contestar-la, es troba... *(Remor de veus.)*

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies a la deferència de l'Illustre Diputat per indicar..., però aquesta Presidència ha d'indicar el que ha dit, que la pregunta va adreçada al Consell Executiu i no té per què suposar quin és el conseller que ha

de contestar la pregunta. En tot cas, acaba d'especificar-se que la pregunta la contesta l'Honorable Conseller de Justícia, senyor Xicoy, a qui tinc el gust de donar la paraula; ha formulat la pregunta en els termes estrictes en què havia estat presentada.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA (Joaquim Xicoy) : Senyor President, senyores i senyors diputats, ja em perdonarà l'Illustre senyor Diputat que no pugui contestar-li la pregunta en la forma com està formulada. A l'Estat espanyol, actualment, no pot, en bona tècnica jurídica, parlar-se que hi ha presos polítics. No hi ha delictes polítics, a Espanya. Si la Constitució, en el seu article primer, proclama el pluralisme polític com un dels valors superiors del seu ordenament jurídic, no cap parlar que hi ha delictes polítics. Suposo que m'entén, Illustre senyor Diputat, que el Conseller de Justícia només pot parlar en aquests termes tècnics en matèria jurídica.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn de rèplica té la paraula l'Illustre Diputat senyor Padullés.

El Sr. PADULLÉS : Gràcies, senyor President. Referent als termes polítics, el que jo li diria és que es llegeixi la sentència, que no sóc jo qui parla de presos polítics, sinó que la sentència en parla. Es tracta, en concret, d'unes persones que estan complint condemna a Madrid i que han demanat, pels canals reglamentaris, poder complir la condemna a Catalunya. I aquestes persones s'han adreçat a vostè, i vostè ha contestat, a altres persones que li han demanat quines gestions ha fet, que no ha rebut la demanda per poder complir la condemna a Catalunya. I la pregunta és molt clara : què fa el Govern de la Generalitat en relació amb aquest tema? I li donaré un nom : Jordi Cort Hidalgo, perquè em consta, perquè tinc còpia de les cartes adreçades a vostè, perquè tant la família, com ell, com la Direcció General de Presons del Govern central s'han adreçat a vostè. I vostè es nega a opinar sobre aquest tema. I vostè ha fet gestions per altra banda per a altres persones —hi ha aquesta persona i n'hi ha d'altres—, i nosaltres entenem que l'única cosa que caldria fer és manifestar la bona voluntat del Govern de la Generalitat perquè aquestes persones compleixin condemna a Catalunya. Jo no vull entrar en el tema ni dels delictes ni d'altres coses; es tracta que han estat condemnats i estan complint la condemna fora de Catalunya. I vostè està en disposició que compleixin la condemna aquí. Llavors, per què no ho fa? No em surti ara amb coses estranyes, de la discussió de si presos polítics o no. Aquesta és la pregunta concreta, i vostè la coneixia, perquè aquesta pregunta ja s'ha fet aquí abans, i l'ha fet el Grup d'Esquerra Republicana. I, per tant, aquest és el tema. Vostè, contesti'l, i opini sobre el tema en concret.

Gràcies. Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. L'Honorable Conseller desitja contra-replicar? *(Pausa.)*

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA : Gràcies, senyor President. Com vostè pot comprendre, jo només m'haig d'atendre als termes de la pregunta; jo no puc endevinar que vostè es refereix a una pregunta que abans ha fet Esquerra Republicana. En la seva pregunta **no ho menciona**.

Llavors, aquí també hi podria haver, hi podria haver una intenció, no la vull qualificar, de dir el senyor Conseller de Justí-

cia es refereix que hi ha presos polítics a Espanya. Vull dir, no sé si m'entén. No cal que sigui més explícit.

Ara, vostè ha mencionat determinades persones : ara ja estic en condicions, doncs, d'exposar-li el que fa al cas. És objectiu del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya aconseguir que tots els presos catalans puguin complir les seves penes a Catalunya. Aquest objectiu topa amb la greu dificultat de la insuficiència manifesta de places penitenciàries a Catalunya, que l'Il·lustre senyor Diputat coneix a bastament. El nombre total de places de compliment de sentències que hi ha a Catalunya és de 400, atenent la seva capacitat òptima, i de 700, la seva capacitat màxima, i en l'actualitat tenim a Catalunya 2.207 interns en situació de compliment. Aquest fet, unit al gran nombre de presos preventius, provoca la hipermassificació —a bastament coneguda per tothom— que pateixen els centres penitenciaris de Catalunya. És evident que la solució al problema plantejat passa necessàriament per la construcció de nous centres penitenciaris a Catalunya, cosa que la Generalitat —com vostè també concix— té en marxa amb els centres del Vallès Oriental i del Baix Llobregat.

Per consegüent, qualsevol trasllat d'establiments penitenciaris de Catalunya ha d'ésser contemplat en el context que acabo d'exposar, d'aquesta hipermassificació en els centres penitenciaris de Catalunya i, a més, tenint en compte que aproximadament són...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Honorable Conseller, li prego que resumeixi ràpidament, perquè el seu temps s'ha acabat.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA : ...acabo de seguida, són aproximadament 400 el nombre de presos catalans que estan complint condemna fora de les terres catalanes.

Malgrat això, el Departament, com ja ha succeït i vostè hi ha fet referència explícita en la seva rèplica, ha aconseguit amb èxit que vinguessin alguns d'aquests presos catalans a Catalunya, i jo només li puc dir que el Departament de Justícia continuarà aquesta política.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Honorable Conseller.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
un funcionari de la presó Lleida-1*

Correspon ara ja a la segona pregunta, que és la que formula l'Il·lustre Diputat senyor Joan Oliart i que adreça al Consell Executiu en relació amb un funcionari de la presó Lleida-1.

El Sr. OLIART : Gràcies, senyor President. Bé, en primer lloc, per dir que l'objecte de la pregunta no és exactament el funcionari, sinó una nota de la Direcció General de Serveis Penitenciaris i Rehabilitació. La pregunta, concretament, diu : per quines causes la Direcció General de Serveis Penitenciaris i Rehabilitació ha publicat una nota de premsa en què desacredita públicament a un funcionari de la presó Lleida-1?

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per contestar aquesta pregunta, en nom del Consell Executiu, té la paraula l'Honorable Conseller de Justícia, senyor Xicoy.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA : Gràcies, senyor Presi-

dent. La nota a la qual fa referència no pretenia cap descrèdit per a ningú i va ésser publicada per informar els mitjans de comunicació que s'adreçaven a la Direcció General de Serveis Penitenciaris i Rehabilitació preguntant sobre l'afer a què fa referència la seva pregunta.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Honorable Conseller. Per replicar, té la paraula l'Il·lustre Diputat preguntant, senyor Joan Oliart.

El Sr. OLIART : Gràcies, senyor President. Em permetran que pugui aquí a la tribuna perquè la nota que va publicar la Direcció General està en el meu poder i, segurament que després de les paraules del senyor Conseller dient que no era la intenció desacreditar aquest funcionari, en llegiré alguns paràgrafs només perquè vostès puguin jutjar per vostès mateixos. Per exemple, es diu que : «se'l va trobar un dia, el dia 23 de juny de 1980, sense sentit a causa del seu estat d'intoxicació etílica»; més avall es diu que un altre cop : «el diu 8 de juliol de 1982, a causa de la seva intoxicació etílica se'l va tornar a trobar inconscient a la via pública»; després es diu que : «l'1 de juliol de 1983 es diu que va ser causant d'un fort aldarull en un local públic de Lleida, i hagué de ser ingressat en el pavelló psiquiàtric»; no segueixo, perquè el temps se m'escurçaria, i finalment diu que : «es troba afectat de personalitat psicopàtica amb tendència a la toxicomania etílica».

Jo ja sé que el senyor Conseller tenia moltes dificultats per poder justificar realment l'emissió d'aquesta nota, perquè aquesta nota, des de tots els punts de vista, és completament injustificable. Com que el senyor Conseller no m'ha donat les raons, jo penso que són molt clares : les raons són senzilles, perquè hi ha una relació de causa-efecte. Aquest funcionari va presentar una querella contra el seu director i, acte seguit, es va publicar aquesta nota.

Aquesta nota té dos objectius fonamentals, a la meua manera de veure —i en tot cas el senyor Conseller ja em dirà si no són aquests— : és desacreditar aquest funcionari davant l'opinió pública i, segon, és castigar-lo i donar exemple de pas als altres funcionaris que es poguessin atrevir a fer una cosa semblant.

Bé, jo ja he llegit alguns aspectes d'aquesta nota, no m'ampliaré gaire més; el que sí que vull dir, també, és que, a part de tot, això infringeix l'article setè de la Llei Orgànica del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge, i a mi em sembla que això és de constància de dir-ho, perquè crec que és així.

Però és que, a més a més, això és un dossier inacceptable, perquè realment és com una fitxa políciaca, i aleshores la meua pregunta seria la següent : és que per als altres funcionaris de presons i de la Generalitat existeixen dossiers d'aquest tipus?, i seria una segona pregunta que jo faria al senyor Conseller, si és tan amable de poder-la contestar.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per contrareplicar, si ho desitja, pot fer-ho, l'Honorable Conseller de Justícia, senyor Xicoy, té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA : Gràcies, senyor President. Jo em ratifico en el que he dit abans. El contingut de la nota no pretenia cap mena de descrèdit (*rialles*)...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Silenci, si us plau.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA : ...i afegiré, per als qui somriuen, doncs, tres punts : primer, totes les dades que contenia la nota eren certes; hi havien moltes dades innecessàries; tercer, que he pres les mesures adients perquè no es publiquin notes amb dades innecessàries.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Honorable Conseller.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
el pressupost de la Direcció General
de l'Esport per al 1988*

Passem ja a la pregunta tercera, que és la que formula l'Illustre Diputat senyor Daniel Terradellas, adreçada a la Direcció General de l'Esport, en relació amb el seu pressupost. Té la paraula l'Illustre Diputat.

El Sr. TERRADELLAS : Moltes gràcies, senyor President. Adreçada al Consell Executiu de la Generalitat, per les raons següents : aquesta és una pregunta formulada el 14 de desembre i per l'agilitat de la Cambra la formulo avui mateix i està relacionada amb una nota de premsa o amb una conferència de premsa que va fer la Secretaria General de Presidència de la Generalitat i del mateix Director General de l'Esport sobre els pressupostos d'esports per enguany, i que es deia que per al 1988 el pressupost era un 28,6 superior al de l'any passat.

Jo he fet números, senyores i senyors diputats, i no em surten les xifres; no em surten perquè, al meu entendre, el pressupost d'esports d'enguany està per sota del que hi havia per al 1987. Per aquestes raons, demano un aclariment al Govern de la Generalitat.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Per contestar la pregunta, té la paraula, en representació del Consell Executiu, l'Honorable Conseller de Governació, senyor Bassols.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ (Agustí Bassols) : Senyor President, senyores i senyors diputats, contestant la pregunta i procurant ser molt precís, puc dir que el pressupost de la Direcció General d'Esports per a l'any 1987 era de 3.801.714.318 pessetes i el pressupost d'aquest any, del 1988, és exactament de 4.899.622.765 pessetes, la qual cosa representa, sense temor d'errar —perquè ho he comprovat abans—, exactament, un augment del 28,6% a què feia referència la nota de premsa consegüent a la conferència de premsa celebrada per la Secretaria General de Presidència.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Honorable Conseller. Pot replicar, Illustre Diputat senyor Terradellas.

El Sr. TERRADELLAS : Moltes gràcies, senyor President. La nota de premsa, o una de les notes de premsa o un dels reculls dels diaris que fan referència a la nota de premsa, parla dels recursos que la Generalitat destina a l'esport per al 1988 i, si bé són certes les xifres que diu el Conseller, jo suposo que no ignora que l'any 87 es va fer un crèdit extraordinari de 20.000 milions de pessetes, que hi havia una partida de 1.761 milions destinada a equipaments esportius i a activitats esportives i,

per tant, si no ho he sumat malament, la suma dels 3.800 més els 1.761, extraordinaris, sumen 5.562 i, al meu entendre, són 662 milions menys els d'enguany que els del 87; augmenten, això sí, les partides burocràtiques —capítol I, capítol II—, però disminueixen les d'activitats per a ajuntaments, les d'equipaments esportius; en general, per tant, tots aquells recursos que haurien de fomentar l'activitat esportiva, i, cregui'm, senyor Conseller, que el diputat que els parla ja voldria que el pressupost dels diners pressupostats per enguany fossin un 28,6 superiors als diners de l'any passat, sobretot si la finalitat —com es diu a la premsa— és que vagin a fomentar, diríem, els Jocs Olímpics o a fomentar l'activitat esportiva suggerida o catalitzada a través dels Jocs Olímpics, però els números són els números, les xifres són les xifres, els diners són els que hi ha i les paraules, en aquest cas, em sembla que són incertes.

Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Honorable Conseller, si desitja contrareplicar, pot fer-ho. Té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ : Gràcies, senyor President. És cert, efectivament, que dintre d'un crèdit extraordinari de major abast hi havia prevista una xifra de 1.751 milions, no 1.761 —de totes maneres, la diferència no importa—, per a equipaments esportius, però en la conferència de premsa el que es va manifestar era consegüent amb una comparació —com entenc que és la que cal fer— entre el pressupost ordinari de la Direcció General d'Esports del 87 i del 88, sense preveure aquesta assignació extraordinària per a equipaments esportius, perquè en tot cas la comparació l'hauríem de fer llavors a posteriori, és a dir, acabat l'exercici actual, per tenir en compte els possibles —possibles, únicament— pressupostos extraordinaris que es puguin aprovar amb destinació esportiva enguany.

Gràcies, senyor President; senyores i senyors diputats.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
la situació dels minusvàlids*

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Honorable Conseller. Passem ja a la quarta pregunta, que és la pregunta que formula l'Illustre Diputat del Grup Popular, el senyor Josep Maria Azorín, en relació amb la situació de determinats minusvàlids.

El Sr. AZORÍN : La pregunta és : «Ha tingut en compte el Consell Executiu de la Generalitat la possibilitat de resoldre, en la mesura que li sigui possible i de manera imminent, la situació en què es troben els minusvàlids «motóricos» i «no motóricos»? S'entén per «motóricos» aquells que poden valer-se per mitjans artificials, com pot ser un cotxe, una cadira, etcètera. Aquesta és la pregunta.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre Diputat. L'Honorable Conseller senyor Bassols té la paraula per contestar.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ : Senyor President, senyores i senyors diputats, el problema dels minusvàlids a Catalunya té un abast molt important i estan subjectes a una normativa i, en definitiva, a les atencions que el Departament de Sanitat, a través de la Direcció General de Serveis Socials,

els pugui oferir.

Aquest problema, però, ha tingut avui, actualment, una major ressonància, una major incidència social amb motiu de la desaparició o liquidació de PRODIECU, empresa que es dedicava a un sorteig qualificat d'il·legal, i aquí sí que la Generalitat de Catalunya —que, per un cantó, ha propugnat el tancament d'aquesta empresa, tota vegada que exercia una finalitat il·lícita— ha tingut una intervenció amb vista a resoldre el problema dels minusvàlids que a la vegada eren venedors d'aquest cupó il·legal.

I en aquest sentit s'ha donat suport i, indirectament, s'ha intervingut en l'acord entre el Ministeri de l'Interior i l'ONCE per a la creació de 7.000 places, de 7.000 llocs de treball amb el benentès que, preferentment, havien de ser ocupades pels venedors minusvàlids d'aquesta entitat de PRODIECU. I, a més, per exigir el compliment d'aquest compromís contret per l'ONCE davant del Ministeri de l'Interior, la Direcció General de Joc i Espectacles ha intervingut directament en les negociacions entre l'ONCE i les associacions de minusvàlids de Catalunya i, havent aconseguit que ja, de moment, en aquests moments hi hagi uns 400 venedors de PRODIECU que estan treballant ja en l'ONCE i segueix el procés selectiu fins que aquest problema concret d'algun col·lectiu determinat de venedors de PRODIECU quedi resolt. I, també, em plau, doncs, deixar constància —encara que la premsa se n'ha fet ressò— que el comiat d'aquests venedors ha de ser objecte d'un expedient de regulació que els permetrà a tots acollir-se al subsidi d'atur.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Honorable Conseller. L'Illustre Diputat pot replicar. Té la paraula per fer-ho l'Illustre Diputat senyor Azorín.

El Sr. AZORÍN : Gràcies, senyor President. Il·lustres senyores, senyors diputats, com comprendran vostès, quan jo vinc aquí a parlar d'aquest assumpte tan greu com és el dels minusvàlids, del qual estic fent un seguiment ja fa més de dos mesos, i que és, veritablement, una situació greu en la que es troben —pensin vostès que aquests senyors estan cobrant 3.000 pessetes al mes com a gratificació, o com a subvenció, o com a ajuda per a la seva situació—, comprendran vostès ben bé que no vinc a defensar PRODIECU ni de molt, absolutament tot el contrari. Ara bé, la situació en què es troben aquestes persones és tal que els mitjans que tenen per poder viure, per poder subsistir són totalment i absolutament impossibles. Aquest han fet, pel seu compte, s'han dedicat a fer la venda del cupó a través d'una illegalitat —com diu molt bé l'Honorable senyor Conseller—, ara bé, hem de tenir molt present que el dret i la utilitat són la mateixa cosa i la utilitat és, precisament, la mesura del dret. Per tant, el fet, el dret es constitueix davant el fet, davant el problema, no abans de fer-se aquest. Llavors ens trobem amb el problema greu que aquesta pobra gent, mentre no se'ls resol aquest problema, estan en una situació francament difícil. Diu que s'ha arribat a un acord entre l'ONCE i alguns d'aquests minusvàlids per poder utilitzar... Jo tinc, aquí, una llista —que pot estar a disposició de tots vostès—, on escassament n'hi ha cent que han estat admesos i no 400. Jo vaig estar parlant amb el director de l'ONCE, precisament per concretar aquest fet, i també es dona la circumstància que aquesta autorització que els dona requereix una doble firma :

primera, estar d'acord amb tot el que digui l'ONCE, i segona, amb un contracte que no passa de tres mesos. Això no cobreix de cap manera la situació de tots els minusvàlids que estan passant aquest conflicte.

Per altra banda, naturalment, estan obligats a fer el mateix que feien. S'ha fet una enquesta per SOFEMASA, en la qual es demostra, es pregunta, diu : «Creu vostè que la venda del cupó del minusvàlid fomenta el joc a Catalunya?», perquè aquesta era una de les coses que es podia debatre, i hi ha un tant per cent que diu que sí i un tant per cent que diu que no. Però després, quan es pregunta si es considera la venda del cupó com un joc d'atzar o que constitueix un mitjà d'integració social, la contestació és extraordinària : el 86% diu que sí i el 7% diu que no...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Senyor Diputat, li recordo que el temps s'ha exhaurit; procedeixi a acabar, si li plau.

El Sr. AZORÍN : Sí, un segon, senyor President, i ja estic. I, en segon lloc, se li pregunta també si està legalitzada, si considera que s'ha de legalitzar la venda d'aquest cupó; contesta un 88% que sí i un 6%, escàs, diu que no. Però això seria motiu... haig d'acabar per la quantitat del temps que tinc, però, com poden veure vostès, jo tinc un expedient extraordinari, el qual podria ser motiu d'una interpellació per poder donar més coneixement a la Cambra de la situació en què es troba aquest col·lectiu, que és francament greu.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre Diputat. L'Honorable Conseller té la paraula per contrareplicar; el senyor Bassols té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ : Gràcies, senyor President. Només per dir —lamento amb tota cordialitat contradir l'Illustre Diputat senyor Azorín, el to de la pregunta— : si ell té una llista, li puc assegurar que jo també en tinc una altra, perquè a la Direcció General, a través de la Direcció General de Joc i Espectacles, ens hem ocupat especialment d'aquest problema i puc assegurar que les dades que he donat són certes. I no m'importa afegir que també hem constatat una certa resistència d'un sector de minusvàlids, venedors de PRODIECU a integrar-se a l'ONCE, no per raó del tipus de contracte que se'ls ofereix, que és suficient i que els representa un guany superior al que estaven obtenint a través de PRODIECU, sinó perquè el que realment desitgen és la creació d'un sorteig exclusiu per a ells.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. La pregunta cinquena de la relació lliurada als il·lustres senyors diputats ha estat posposada; es demana la posposició a requeriment del Govern. Aprofito per anunciar als il·lustres senyors diputats que succeeix el mateix amb la pregunta setena, que formula el senyor Pere Ayguadé; amb la pregunta novena, que formula l'Illustre Diputat senyor Maties Vives, i cap més. És a dir..., i la vuitena, que són les 13.453, 13.675, el 13.677 i el 13.747. D'aquestes quatre preguntes, se n'ha demanat la posposició per part del Govern i, per tant, acollint-se als beneficis que, en aquest sentit, li atorga el Reglament.

Pregunta al Consell Executiu sobre el viatge del M. H. Sr. President de la Generalitat a Anglaterra i Suècia

Correspon, per tant, ara formular la pregunta sisena, que és la que adreça al Consell Executiu l'Illustre Diputat senyor Simon Pujol, a qui tinc el gust de donar la paraula.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ : Senyor President, senyores i senyors diputats, en data 12 de novembre vaig adreçar al Consell Executiu una pregunta en relació amb aquest tema; m'interessava pel cost del viatge que va realitzar el Molt Honorable President de la Generalitat a Anglaterra o Regne Unit i a Suècia. En data 25 de novembre el Conseller Secretari del Govern em contesta donant-me una explicació que jo no entenc que tingui cap contestació a la pregunta que li faig, entre altres coses m'està parlant de la imatge de la més alta representació de Catalunya; jo no parlava de tot això. Faig aquesta explicació perquè s'entengui una mica la pregunta, que és molt concreta i, així potser, senyor Bassols, ens podrem entendre. La pregunta és : quin va ser el cost contractat i pagat dels hotels de les persones que varen pernoctar, en aquest viatge, acompanyant el President de la Generalitat?

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per contestar té la paraula l'Honorable Conseller de Governació senyor Bassols.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ : Senyor President, senyores i senyors diputats, he de fer constar que el President de la Generalitat es va hostatjar a Anglaterra a l'hotel London Dorchester, on a més, en aquest hotel, tenia lloc el seminari «Investing in Catalonia», i això va ser per invitació del Foreign Office. Que a Estocolm també va acudir-hi invitat a donar una conferència a l'Executive Club Savenska, els quals, també, el van invitar al Grand Hotel. Els preus d'aquests dos hotels, segons relació que se'm passa, és : en el London Dorchester de 150 lliures esterlines per dia i en el Grand Hotel d'Estocolm de 1.115 corones. Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per contestar o replicar, l'Illustre Diputat senyor Simon Pujol.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ : Senyor President, senyores i senyors diputats, senyor Bassols, jo no pregunto això, jo no em poso amb el que costa el preu de l'habitació on pernocta el President de la Generalitat; aquest ja va ser, precisament..., que vostè se'n va anar pels núvols o no sé per on en la contestació de la pregunta escrita. Jo no li demano res del President de la Generalitat. La meua pregunta és ben concreta; el seu preàmbul ho diu ben clar : a fi que aquest Diputat tingui constància que també s'ha tingut en compte l'adequada contractació de serveis per al seguici de l'esmentat viatge, interessa saber quin va ser el preu contractat a cada un dels hotels en què va pernoctar el seguiment, el seguici del Molt Honorable President de la Generalitat de Catalunya.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per contrareplicar té la paraula l'Honorable Conseller.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ : Gràcies, senyor President. Em sembla innecessari insistir-hi, però el preu d'aquests dos hotels és el de 150 lliures esterlines a l'hotel de Londres i al Grand Hotel d'Estocolm de 1.115 corones. Em penso que contesto, concretament, la pregunta. (*Remor de veus.*) Aquest és el preu d'aquests hotels i, per tant, és el preu en què s'havia de contractar...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Silenci, si us plau!

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ : ...el servei d'aquests hotels.

Gràcies.

(*Remor de veus.*)

Pregunta al Consell Executiu sobre la data de nomenament del Sr. Francesc Xavier Civit com a Director General del Joc i d'Espectacles

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Bé, moltes gràcies. Correspon ara la pregunta desena, que és la pregunta... Silenci... Que formula l'Illustre Diputat senyor Madueño i que adreça al Consell Executiu en relació amb el nomenament del senyor Civit com a Director General del Joc.

El Sr. MADUEÑO (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. En una roda de premsa del 22 de desembre del 87, el President de la Generalitat...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Perdoni, senyor Diputat. Prego a la Cambra silenci perquè les preguntes es formulen amb molta rapidesa —no li compta el temps, no pateixi—, i, per tant, aleshores convé que l'atenció sigui més important que mai.

El Sr. MADUEÑO : Gràcies, senyor President. Deia que en una roda de premsa del 22 de desembre del 87 el President de la Generalitat va anunciar que no s'havia nomenat Director General del Joc. Posteriorment, apareix un Decret signat pel President de la Generalitat nomenant el senyor Xavier Civit Director General del Joc; data del mateix dia de la conferència : 22 de desembre del 87. Senyor Conseller, quan va ser nomenat, realment, el Director General del Joc? Per què el President de la Generalitat, segons varen recollir els mitjans de comunicació, va negar el que després va signar com a President de la Generalitat?

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Per contestar també aquesta pregunta té la paraula l'Honorable Conseller senyor Bassols.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ (*de l'escó estant*) : Senyor President, senyores i senyors diputats, el nomenament del senyor Xavier Civit com a Director General del Joc i d'Espectacles va ser acordat, efectivament, el dia 22 de desembre darrer, tal com consta en l'acta corresponent d'aquesta sessió, i tal com apareix en el *Diari Oficial de la Generalitat*. L'acord, l'acord pres en aquella data va quedar però condicional que el senyor Civit acceptés el nomenament, previ a resoldre un determinat problema particular i, per aquesta raó, no va ser mencionat pel President entre els acords presos aquell dia i, també, per aquesta mateixa raó, l'anunci públic a la premsa es va fer uns dies després.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Honorable Conseller. Té la paraula l'Illustre Diputat per replicar.

El Sr. MADUEÑO (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. De tot això que vostè diu hi ha coses que no queden clares, no? El dia 21 vostè deia que el dia següent es nomenaria el Director General del Joc; el dia següent el President fa la roda de premsa sobre els acords de la reunió del Consell Executiu, i un diari, el diari *Avui* diu : «No va ser nomenat, ahir, el

dia 22, el nou Director General del Joc.». La sorpresa, aquest Diputat la va tenir el dia 30, quan es va assabentar que el seu Departament fa una nota que diu que fins ahir no es va fer públic el nomenament del Director General, malgrat que als acords del Consell Executiu del dia 22 va ser exposat pel mateix President que no havia estat nomenat. És a dir, el dia 22 quan el President va ser interpellat pels periodistes, i un diari ho recull, diu, el President va contestar : «No, no se ha nombrado», entre altres coses perquè «la verdad, verdad, verdad», és que falten coses per resoldre, ja que hem hagut d'anar al Parlament perquè faltava quòrum per aprovar el Pressupost. Dins la seva nota vostè desmentia llavors el que deia el President i el dia 4 de gener, el desmentit de la roda de premsa era de tots dos; un Decret signat pel President i el Conseller de Governació, signat el dia 22 de desembre, eh?, sortia el nomenament del senyor Civit el dia 22. Hi havia hagut temps o no per fer el nomenament abans de venir al Parlament a votar el Pressupost? Per què es va amagar aquest nomenament? I jo li vull dir que el fet d'un condicionament que tingui personalment no fa el fet que aquest nomenament se signés el dia 22, com surt en el *Diari Oficial de la Generalitat*.

Bé, com que la història dels nomenaments dels directors generals ha estat una mica estranya, la dimissió també estranya del senyor Patxot, que li he preguntat per escrit —espero que em contesti aviat—, això feia preveure que les coses anirien millor amb el nou nomenament, i és inexplicable una actuació d'aquest tipus pels responsables del joc, i, encara més si això, aquesta actuació de desmentiments i de nomenaments la fa el President. I aquest és un episodi més a afegir al contracte amb Luditec, a la Imperial Trading, a la importació de les butlletes per empreses que amaguen la seva adreça, o per una propaganda que no porta peu d'impremta, etcètera, etcètera; és un episodi més.

És veritat, senyor Conseller, no creu que ja és hora de començar a fer les coses del joc d'una manera diferent? No considera molt greu que un dia abans que la seva Comissió sobre el Joc presentés les conclusions, Comissió que no va tenir accés a molta informació, el dia anterior, ho repeteixo, el President de la Generalitat ocultés als mitjans de comunicació, i, per tant, als ciutadans...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Senyor Diputat, el temps se li ha acabat. Acabi, si us plau.

El Sr. MADUEÑO : Acabo, senyor President. Que dies després vostès —tots dos— s'encarreguessin de donar-ho a la llum pública? Quins són els motius reals d'aquesta actuació, senyor Conseller?

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per replicar, per contrareplicar té la paraula l'Honorable Conseller senyor Bassols.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ : Gràcies, senyor President. Al que he dit en contestar la pregunta només he d'afegir que tot s'explica amb el que he dit ja en aquell moment, perquè aquest acord quedava condicionat a una determinada circumstància particular del senyor Civit, i això explica aquesta demora en la seva publicació.

Per altra part, és claríssim que el text periodístic no pot garantir la literalitat exacta de les paraules del President. El que sí que és exacte és el *Diari Oficial de la Generalitat*, que dona fe que aquest nomenament va tenir lloc el dia 22 de desembre, i

rebutjo, rebutjo enèrgicament totes les altres manifestacions que ha fet aquí l'Il·lustre Diputat preguntant, en part perquè no tenen relació amb la pregunta i en part perquè, en definitiva, dóna la sensació que no hagi escoltat la meua resposta ben concreta, explicant el perquè d'aquesta aparent contradicció.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

(El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.)

*Pregunta al Consell Executiu
sobre les pel·lícules subvencionades l'any 1987*

El Sr. PRESIDENT : Passem ara a la pregunta següent, que és la que ha de formular l'Il·lustre Diputat senyor Simon Pujol i Folcrà, sobre les pel·lícules subvencionades l'any 1987. Tinc el gust de donar la paraula, doncs, a l'Il·lustre Diputat senyor Pujol.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors diputats, en data 28 d'octubre també m'adreço al Consell Executiu —i totes aquestes preguntes estan en funció que no se'm contesta el que jo demano— i m'interesso per una subvenció de 10 milions de pessetes que es va atorgar a una producció d'una pel·lícula amb el condicionant que fos parlada, dintre de Catalunya, en català.

Em contesta l'Honorable Conseller de Cultura, en la qual, i d'una manera bastant clara en aquest cas, em diu clarament que el capítol quart del Pressupost de la Generalitat disposa que l'incompliment per l'adjudicatari de la destinació i finalitat per la qual fou atorgada la subvenció dóna lloc a la seva revocació automàtica, en aquell cas concret.

Llavors, per dades que jo tinc, m'agradaria que el senyor Conseller, l'Honorable Conseller de Cultura contestés a la pregunta concreta, que és : quines pel·lícules han estat subvencionades durant l'any 87?

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller senyor Ferrer té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE CULTURA (Joaquim Ferrer) : Gràcies, senyor President. Concretament, a principis de juny del 1987 es va publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat* una sèrie de convocatòries d'ajut a pel·lícules parlades en català o parlades en qualsevol altre idioma; concretament, hi ha una convocatòria del 5 de juny del 87 en la qual no s'especifica cap precisió idiomàtica, i, bé, a aquesta convocatòria s'hi van acollir dues produccions, una dirigida per Jaime de Armiñán i l'altra dirigida pel senyor Berlanga, concretament.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : L'Il·lustre Diputat vol tornar a intervenir?

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ : Senyor President, senyores i senyors diputats; senyor Conseller, en aquest cas, jo li demanaria una ampliació sobre la pregunta, tota vegada que la contestació que em fa no està en relació amb les dades que jo tinc, no és que no siguin aquestes dades, són aquestes dades, però a mi el que m'interessa, senyor Conseller, és a veure quines pel·lícules durant l'any 87 se'ls ha concedit subvenció, per exemple, en funció de l'argument de la pel·lícula o en funció de la qualitat artística de la pel·lícula.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller vol tornar a

intervenir?

El Sr. CONSELLER DE CULTURA : Sí; gràcies, senyor President. Vull insistir que les dues úniques produccions que van acollir-se a aquesta convocatòria d'ajut van ser aquestes dues produccions que li he esmentat.

D'altra banda, intueixo en la seva pregunta una certa inquietud sobre si realment el Govern de Catalunya practica algun tipus de discriminació idiomàtica. El tranquil·litxo i li suggereixo, li insisteixo, vaja —si fos possible, permeti-m'ho—, la lectura de la sentència del Tribunal Suprem del 19 de gener passat, sobre la política en matèria d'ajuts a la indústria cinematogràfica que practica el Departament de Cultura, és a dir, el Govern de Catalunya.

Moltes gràcies.

*Pregunta al Consell Executiu
sobre l'article 50, subcompte 506,
dels Pressupostos per al 1985 i per al 1986*

El Sr. PRESIDENT : Passem ara a la pregunta següent, que és la que sobre l'article 50, subcompte 506, dels Pressupostos per al 1985 i per al 1986 desitja formular el Diputat Il·lustre senyor Simon Pujol, a qui tinc el gust de donar la paraula.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors diputats; senyor Bassols, des del mes de novembre de l'any 86 vostè i jo, o almenys el Departament de Governació i aquest Diputat tenen com un contenciós en el qual no ens entenem. Hem fet dues preguntes escrites, una altra pregunta escrita, vostè no la contesta; passa el termini en el qual té l'obligació de contestar les preguntes i ara li faig una pregunta oral, no és que vulgui dir que queda contestada ja la pregunta escrita, que des del mes de novembre estic esperant la seva contestació.

Concretament; quin és el desglossament en pessetes de l'article 50 del Pressupost 1985-1986, subcompte 506, referent a la Corporació de Ràdio i Televisió catalana.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller té la paraula per contestar.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ (de l'escó estant) : Senyor President, senyores i senyors diputats, és cert que per haver-se formulat dues preguntes sobre temes semblants en la mateixa data i pel mateix Diputat, i haver-se reiterat després una d'elles sense consignar-ne el nombre de registre, s'ha produït un cert confusionisme que, una mica irònicament suposo, l'Il·lustre Diputat qualifica de contenciós, i que s'ha creat una certa dificultat d'aclarir la petició que formula en concret. Jo tractaré de contestar-la ara breument, dintre l'espai que em permet el Reglament.

En primer lloc, en resposta a la pregunta 10922, en aquella resposta que es va publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament*, del 16 de març de 1987, es desglossava l'article 50 del Pressupost del 1985; allà el Diputat preguntant trobarà una part de les dades que l'interessin.

A la resposta escrita a la pregunta 12768, lliurada avui al Parlament amb la meua signatura, es desglossa el mateix article del Pressupost del 1986. Ara, el que em resulta impossible —i ho comprendrà la Cambra de seguida— és facilitar-li, per aquest mitjà, el desglossament dels apartats d'aquests dos articles, perquè això comportaria el detall de més de deu mil assen-

taments comptables. Jo entenc que per a la seva obtenció, el Diputat ha de recórrer als mecanismes de control de l'Administració pública i, concretament, si és necessari, a la Intervenció General de la Generalitat.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : L'Il·lustre senyor Diputat vol tornar a intervenir?

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ : Senyor Conseller, deu mil apunts, jo crec que en tot cas seran els que es refereixen a l'article 50 del Pressupost. Però tornem a estar en el mateix; la pregunta és ben concreta : de l'article 50 del Pressupost corresponent als exercicis pressupostaris del 85 i del 86 jo només li demano el subcompte 506. Aquesta és la pregunta.

I, és clar, vostè em diu que hi ha deu mil apunts referents a l'article 50; bé, doncs, jo no els vull. Li demano els del 506, i perquè quedi més clar, segons contestació que vostè mateix em fa, li diré que l'apartat 506 només tracta d'«estudis de persones alienes», o sigui, professions liberals, que han facturat a la Corporació de Ràdio i Televisió de Catalunya precisament pels seus treballs que se'ls hagi encomanat.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller vol replicar?

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ : Sí, senyor President, només per dir-li que si la pregunta és tan concreta, crec que la trobarà, en part, en el *Diari Oficial* a què he fet referència, i, en part, en la meua resposta que he lliurat avui al Parlament.

Si el detall requereix aquests deu mil assentaments, és pràcticament impossible de fer-ho per aquesta via. De tota manera, jo prenc nota de l'última observació del Diputat preguntant, perquè si novament els termes de la pregunta no són prou clars o no ho són prou, pel que fins ara hem entès, per si puc aclarir-li-ho pel camí que sigui, ho faré amb molt de gust, per altra part.

Gràcies.

*Pregunta al Consell Executiu
sobre una publicació tramesa per l'H. Sr. Conseller de Política
Territorial i Obres Públiques com a felicitació de Nadal*

El Sr. PRESIDENT : Passem ara a la pregunta següent, que és la que sobre una publicació tramesa per l'Honorable senyor Conseller de Política Territorial i Obres Públiques que va fer com a felicitació de Nadal vol formular el Diputat Il·lustre senyor Joan Esteve i Oriol, del Grup Popular, a qui tinc el gust de donar la paraula.

El Sr. ESTEVE I ORIOL : Gràcies, Honorable senyor President. Senyores i senyors diputats, em sap greu, senyor Bigatà, haver-me d'adreçar a vostè, perquè és un dels consellers —sense menystenir els altres— que mereixen el meu aplexi personal, però, d'alguna manera, va ser la seva felicitació de Nadal la gota que va fer vessar el got de la paciència de l'oposició, parafrasejant aquell «fins quan abusaran de la nostra paciència?» I dic això perquè manta vegada nosaltres hem hagut d'esmentar el Capítol 2 dels Pressupostos dient com és que es gasta els diners així el Govern de Catalunya, amb gomes i llapis —i en aquest cas, diem amb calendaris, amb felicitacions nadalenques—, quan hi ha altres necessitats que prioritàriament són molt més avantatjoses des d'un punt de vista social.

Nosaltres som tots testimonis d'excepció —i dir el contrari és hipocresia—, que ens estem queixant que les nostres bústies estan excessivament plenes de paper, de tal manera que la informació cau en desinformació per l'allau de paper que estem rebent. No estic fent esment a temes informatius, dels quals em plau abans haver felicitat el Conseller de Cultura —la Guia sobre el Patrimoni Arquitectònic de Catalunya—, però nosaltres entenem que determinades despeses, sobretot arran de Nadal, en l'època que es fa una crida a la solidaritat entre les diferents capes socials de Catalunya, criden contra aquest esperit per la seva magnificència, i per això li preguntem: quants han estat els destinataris d'aquesta publicació *l'home i entorn*, el cost total i, sobretot, els destinataris, quins eren, en trets generals, per veure si juntament amb aquest cost econòmic podem fer un cost social del tema en qüestió.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: L'Honorable Conseller té la paraula per contestar.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES (Xavier Bigatà): Moltes gràcies, senyor President. Bé, jo crec que aquest tema, dintre del pressupost global del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, és una mica una qüestió menor, però amb molt de gust li respondré.

Tradicionalment, el Departament de Política Territorial i Obres Públiques sempre ha distribuït, en arribar les festes nadalenques, una publicació que tingui relació amb la seva activitat. Jo li recordaria que s'han editat obres d'autors desapareguts, en facsímil, com va ser la nadala sobre l'obra de Sert, *Poden sobreviure les nostres ciutats?*, o el llibre *Barcelona i el seu pla*, d'en Pau Vila, o els plans elaborats per la Generalitat a l'època republicana sobre la infraestructura a Catalunya el 1935, o bé altres obres com era en relació amb el patrimoni arquitectònic a través de l'acció de govern; recordaran la història *La nova vida per a les velles ciutats*, o bé l'any passat, amb els professors i alumnes de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura, doncs es va fer, precisament, unes aquarel·les realitzades per aquests professors i alumnes.

Aleshores, seguint aquesta tradició, es va reproduir aquest any, mitjançant uns textos i unes fotografies que jo voldria dir que formen part del Fons Documental i Fotogràfic del mateix Departament, aleshores la publicació com a nadala, la publicació anomenada *l'home i entorn*, en el sentit de la relació existent entre el territori que modelem i transformem amb les nostres actuacions i, en tot cas, fer veure el diàleg que hi ha entre el medi i les sensacions que rep l'home amb el seu contacte.

Aleshores, ens semblava que un fons documental i fotogràfic, ho repeteixo, que tenia, doncs podia ser producte, dintre d'aquesta tradició que li repeteixo que té el Departament, i que crec que ha estat profitosa fins a aquest moment, malgrat les opinions de l'Il·lustre senyor Diputat.

Bé, d'aquesta obra, com sempre, se n'han fet mil exemplars; cent amb una enquadernació dura i encaixada, que s'han distribuït —aquests cent— en un nombre de noranta-u al que en podríem dir les altes personalitats de Catalunya, i la resta —els nou-cents— a tots els parlamentaris, tant de Madrid i Barcelona, representant Catalunya, alcaldes de més de 12.000 habitants..., en definitiva, m'excuso, il·lustres diputats, de donar-los tota la llista, i el cost de l'exemplar d'aquesta tirada reduïda

és de 4.450 pessetes, i la resta, de 3.002 pessetes, distribuïdes proporcionalment al cost de les operacions comunes.

Per tant, com pot veure..., perquè repeteixo que hi ha un fons documental i fotogràfic del mateix Departament, que és la base precisament d'aquest treball, seguint la tradició del mateix Departament davant les festes nadalenques.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: L'Il·lustre Diputat vol tornar a intervenir?

El Sr. ESTEVE I ORIOL: Sí. Li agraeixo les dades concretes. Jo li haig de dir amb tota cordialitat, senyor Conseller, que el país no està per a felicitacions de Nadal, no està per a nadales de 4.500 pessetes, perquè això és un mal exemple des de les conselleries.

Jo he agafat aquest exemple de *l'home i entorn*, però jo li podria dir que, juntament amb això, cal sumar-hi el calendari d'un ens —jo m'atreiria a dir «de segona divisió»—, com pot ser l'Institut Cartogràfic de Catalunya, que ens ha enviat uns calendaris molt bonics, però que valen 8.000 pessetes i escaig, i haig de dir que el país no està per a aquestes alegries. Junt amb això, haig de dir que hi ha uns estoigs amb unes monedes de la Generalitat del segle, si no m'equivoco, XV o XVI, de la Conselleria d'Economia, que suposo que són bastant cares, i haig de dir que el país no està per a aquestes alegries.

Junt amb això, haig de dir que hi ha una agenda de l'Honorable Conseller de Governació, que no sé què valdrà, però que em sembla bastant dolenta —des d'un punt de vista de qualitat—, dintre del Departament de Governació, amb totes les lleis territorials, els plànols de Catalunya i tots els terminis, i crec que el país no està per a aquestes alegries. I junt amb això, haig de dir...

El Sr. PRESIDENT: Prego l'Il·lustre Diputat...

El Sr. ESTEVE I ORIOL: ...que hi ha Catalunya Ràdio, i acabo, senyor President, amb unes espelmes, que tan aviat funcionen com no, amb unes cançons de Nadal, i que crec que, malgrat ser unes cançons de Nadal, el país no està per a aquestes alegries, perquè hi ha d'haver unes altres prioritats polítiques i socials.

Moltes gràcies.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES: Moltes gràcies, senyor President, molt breument. Il·lustre senyor Diputat. Vostè pot tenir la seva opinió de si el país està o no està per a les alegries, però jo entenc que un país com Catalunya pot estar per a l'alegria de recuperar en Pau Vila, de recuperar la publicació en anglès del català d'en Sert, de recuperar el seu patrimoni arquitectònic, de recuperar, a través dels professors i alumnes de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura, el paisatge i la realitat del nostre país. Jo no em poso en les seves opinions personals; jo l'única cosa que li dic és que forma part de tot el nostre patrimoni tot allò que sigui recuperar, tot allò que sigui no llençar els diners; perquè recuperar el nostre patrimoni cultural no és precisament llençar absolutament res. Forma part, crec —i vostè estarà d'acord amb mi— que forma part d'aquesta realitat.

I, aleshores, aquest és el sentit. Vostè en pot discrepar, però el país no és un problema d'alegries, és un problema de realitats, i aquesta és una realitat més que conforma amb vostès i amb tots nosaltres aquesta realitat que és Catalunya.

Moltes gràcies.

*Pregunta al Consell Executiu
sobre el respecte a la independència
del Poder Judicial*

El Sr. PRESIDENT : Passem ara a la pregunta següent, que és sobre el respecte a la independència del Poder Judicial, que vol formular l'Il·lustre Diputat senyor Joan Esteve i Oriol, del Grup Popular, a qui tinc el gust de donar la paraula.

El Sr. ESTEVE I ORIOL : Moltes gràcies, Molt Honorable senyor President. Senyores i senyors diputats, em limitaré a llegir la pregunta : «Fa uns dies, l'Honorable Conseller de Justícia efectuà unes declaracions sobre el nomenament del nou President de l'Audiència Territorial de Catalunya, que, a judici d'aquest Diputat, contien una valoració negativa, particularment perquè procedia de la jurisdicció laboral i perquè se li negava el coneixement de la realitat i de la llengua catalanes.

»Nosaltres, davant aquestes afirmacions en un diari de gran ressò a casa nostra, formulem la pregunta següent : Creu el Consell Executiu que aquesta és una bona manera de respectar la independència del Poder Judicial? »

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller té la paraula per contestar.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, jo vull pregar a l'Il·lustre senyor Diputat que ha fet la pregunta que rellegeixi, faci el favor de rellegir amb cura les meves declaracions, en la forma en què estan transcrits en el diari *La Vanguardia*, perquè, escolti, no hi ha per què amagar en quin mitjà es van publicar, i veurà vostè que no hi ha cap, en absolut, cap valoració negativa, ni per a la jurisdicció laboral, ni per a la persona que ha estat designada per la Presidència de l'Audiència Territorial de Catalunya. És més : si hi ha alguna valoració, aquesta és d'esperança que aquesta persona acomplirà els desitjos de tots els professionals del dret i de tots els ciutadans de Catalunya.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : L'Il·lustre Diputat vol tornar a intervenir per replicar? (Pausa.)

El Sr. ESTEVE I ORIOL (*de l'escó estant*) : Moltes gràcies. Crec que el nostre Grup, juntament amb el Grup de la majoria al qual pertany l'Honorable Conseller, és fonamentalment, a diferència d'altres grups, partidari de la pervivència de Montesquieu, i la prudència política obliga l'Executiu a callar davant de determinades intervencions del poder judicial. Altrament, es podrà considerar com una manera d'immiscir-se en l'autogovern dels jutges, que vostès i nosaltres reclamem.

Creiem que això és una clara contradicció *in terminis*, les seves declaracions, políticament inoportunes, senyor Conseller, pel que fa referència a la forma —després ja em replicarà, si és tan amable—, però sí que, quant al fons, volia dir-li tres coses.

Primera, vostè acaba d'esmentar el sentit d'esperança de la independència del President de l'Audiència, i jo, en aquest cas, li haig de dir... —moltes gràcies, senyor Conseller—, en aquest cas li haig de dir que l'esperança no és un terme de futur; la independència es presumeix i s'autoatorga a tots els jutges, i no és el futur qui ha de demostrar la independència. La independència es presumeix i, en tot cas, és el futur qui des-

mentirà aquesta presumpció, que és una presumpció en línia general a la presumpció d'innocència de la nostra Constitució.

La segona precisió que li volia formular : vostè, digui el que digui —i em remeto al que diu a *La Vanguardia*—, és que vostè afirma que no és la persona més adient per governar la judicatura a Catalunya una persona que procedeix de la jurisdicció laboral. Crec que això és un menysteniment cap a un dels ordres fonamentals per a la pau social i la pau jurídica a casa nostra, que, fins i tot, a mi em sona com un retret al seu company del Consell Executiu, senyor Oriol Badia, que ha estat, com molts altres, pledejant temps i temps davant aquesta jurisdicció. Sembla que vostè considera aquesta jurisdicció com de segona divisió, i li agraeixo, l'invito que em faci algun aclariment; si no, no entenc les seves afirmacions que no és la persona més adient per governar l'Audiència de casa nostra una persona que ve de la jurisdicció laboral.

Tercera i última : el senyor Somalo —posem noms i cognoms, com vostè vol— és una persona que, per procedir d'allò que alguns dels il·lustres representants d'aquesta Cambra anomenen «Països Catalans», coneix perfectament la nostra parla i ha estat imbricat com una persona progressista i capdavantera en la interpretació de la realitat socio-laboral del nostre país durant tretze anys. Si això és una persona desvinculada de Catalunya, expliqui-m'ho vostè.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller vol tornar a intervenir?

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President, moltes gràcies. Jo torno a insistir que faci el favor de rellegir..., perquè, és clar, és que resulta que ja portava preparat el seu discurs i no l'ha rellegit, però és que hi pot haver algunes de les seves senyories, dels il·lustres senyors diputats, que ignorin aquestes declaracions i puguin pensar que el que acaba de dir el senyor Diputat és el que és cert.

Escolti, a *La Vanguardia* del dia 30 de gener hi ha les meves declaracions. Podran veure, els senyors i les senyores diputats, que no hi ha res, en absolut, del que acaba de dir el senyor Diputat; en absolut, res... És una mica llarg i no donaria temps. Aquí hi ha la fotocòpia; després, en tot cas, potser els serveis de la Cambra la podran reproduir. En absolut, eh? De manera que res d'això de menyspreu per la jurisdicció laboral. El que jo vaig dir, el que jo vaig dir és una evidència : que una cosa és una Magistratura de Treball i una altra cosa és la Presidència de l'Audiència Territorial de Barcelona; això és una evidència (*Remor de veus.*), és una obvietat; és una obvietat, en una pregunta que em feia el senyor Diputat. Vull dir, si això és un menyspreu?, això és una cosa subjectiva que vostè hi afegeix; en absolut.

I, després, pel que fa referència al que vostè ha dit de la llengua catalana, senyor meu, jo només faig que recordar en les meves declaracions el que diu l'article 341 —que suposo que vostè el sap— de la Llei Orgànica del Poder Judicial, que diu que per ocupar places de president del Tribunal Superior de Justícia i de les audiències en aquelles comunitats autònomes que tinguin un dret civil propi, serà un mèrit preferent conèixer..., aquest ser especialista en dret civil català i conèixer la llengua catalana. Res més que això; vostès llegeixin, facin el favor, perquè el senyor Diputat doncs es veu que no ho vol fer, doncs llegeixin aquestes declaracions i veuran que no hi ha en

absolut res de negatiu en allò que jo vaig dir. (*Remor de veus.*)

Moltes gràcies. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT : Silenci! (*Remor de veus.*) Perdó..., senyor Diputat!

*Pregunta al Consell Executiu
sobre el tractament i la rehabilitació
de persones addictes al joc en el
Centre Hospitalari Prínceps d'Espanya,
de Bellvitge*

Bé, som ara a la darrera pregunta, en sentit literal —ni cal dir-ho— (*rialles*), que és la que ha de formular l'Illustre Diputat senyor Joan Esteve i Oriol, del Grup Popular, sobre el tractament i la rehabilitació de persones addictes al joc en el Centre Hospitalari Prínceps d'Espanya, de Bellvitge. El senyor Diputat té la paraula per formular la pregunta.

El Sr. ESTEVE I ORIOL : Moltes gràcies, Molt Honorable, i en sentit literal també, volem remetre'ns a la redacció de la pregunta en concret, perquè no deixa de ser xocant que, per una banda, el Consell Executiu de la Generalitat es gasti molts diners a fer propaganda perquè els ciutadans de Catalunya juguin a les diferents loteries —fonamentalment, evidentment, a les loteries catalanes—, i, per altra banda, el mateix Consell Executiu hagi de gastar-se diners, des d'un punt de vista mèdic, per sortir al pas d'aquesta diriem ludoadicció —em sembla que es deu dir així.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller té la paraula per contestar.

El Sr. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Josep Laporte) : Gràcies, senyor President. Illustre senyor Diputat, el Consell Executiu s'ha gastat molt pocs diners, per no dir cap, per a aquest tractament.

El joc patològic o anomenat també joc compulsiu, que és una figura que es coneix des de fa molt temps, es tracta, en aquests moments, en una mena d'unitat que hi ha al Servei de Psiquiatria de l'Hospital de Bellvitge, i això ha començat el mes de novembre, octubre-novembre de l'any 1987, amb motiu que hi va anar un malalt psiquiàtric que, entre d'altres coses, tenia una addicció al joc. Això, ho porta una persona contractada —una noia psicòloga—, contractada a nivell d'auxiliar, que fa això, i dedica a aquesta tasca una quarta part de la seva jornada total. Hi ha catorze persones en tractament en el moment actual; altrament, no hi ha medicació específica; no s'han gastat ni cinc cèntims, perquè a aquests senyors o senyores l'única cosa que se'ls fa són mètodes que puc explicar amb tot detall a l'Illustre Diputat preguntant, que consisteixen en allò que se'n diu l'exposició *in vivo* o bé la teràpia de grup, ja més coneguda.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : L'Illustre Diputat vol tornar a intervenir?

El Sr. ESTEVE I ORIOL : Moltes gràcies, senyor President. Li agracio, Honorable senyor Conseller, les paraules de vostè perquè, des d'un punt de vista quantitatiu, ens tranquilitzen.

Malgrat això, crec que calen dues precisions, que li demanaria que, si són a l'abast de vostè, poder-nos-les donar. Primera, dintre d'aquest mateix capítol quantitatiu, si això vostè ho pot

—valgui la redundància— quantificar en termes econòmics, des d'un punt de vista de cost individual i/o d'equip, en relació amb el nombre de persones que segueixen aquesta teràpia. I, segona, una valoració des d'un punt de vista qualitatiu, en el sentit de si és —sí o no— una certa contradicció en la política de publicitat del joc endegada —per a nosaltres— d'una manera desmesurada per part del Consell Executiu.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller vol intervenir?

El Sr. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL : Molt ràpidament, senyor President, moltes gràcies.

Miri, en primer lloc, la valoració quantitatiua la pot fer sumant i restant, o multiplicant i dividint; la pot fer vostè mateix. Compti el salari d'una psicòloga, posem que siguin dos milions de pessetes anuals; fins ara, des de l'octubre fins ara compti els mesos que fa i divideixi-ho per quatre, perquè això és el temps que ha esmerçat aquesta persona en el tractament.

Altres tipus de tractament no valen res, vull dir que no hi ha medicació específica, i, altrament, des del punt de vista qualitatiu..., miri, senyor Esteve, nosaltres fem gala —i jo me'n faig ressò moltes vegades, molt satisfet— de ser, en molts aspectes de la sanitat, capdavanters de l'Estat; però, en aquest cas, malauradament no és així. Nosaltres tenim catorze malalts en tractament a Bellvitge. El doctor Sáez, del Ramón y Cajal, de Madrid, en té setanta. Suposo que això no deu ser culpa de la propaganda que ha fet la Generalitat.

Moltes gràcies. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT : L'Illustre Diputat ha d'intervenir, encara? (*Remor de veus.*) Hem acabat, doncs, ara, les preguntes que hi havia en porta, i passem ara, tornem a la Llei que hem hagut de deixar aquest matí, la Llei de Protecció dels Animals, que estàvem acabant, i estàvem situats a la Disposició Transitòria, que tenia una esmena, número 29, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, per defensar la qual tinc el gust de donar la paraula al representant d'aquest Grup. El senyor Maties Vives té la paraula.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, bé, és una esmena d'addició a aquesta Disposició Transitòria d'una Llei que tots hem qualificat com a llei important, que hem qualificat com a llei en la qual calia recarcar un cert consens social, i alguns hem considerat que el realment difícil d'aquesta Llei és que existeixi voluntat política suficient i suficientment forta com perquè es porti a la pràctica.

Entenem que aquesta Llei al que respon és, segurament, a una manera diferent d'entendre la relació entre les persones i els animals, existent avui en sectors segurament encara minoritaris de Catalunya, i que el que pretén és ser un ajut que aquesta diferent relació entre les persones i els animals a casa nostra, des del respecte i des de la protecció a aquests animals, arribi a ser una posició majoritària en el teixit social català.

Doncs, senyores i senyors diputats, per fer això, no veiem un camí millor que fer possible que els nens, els joves, aquells que estan avui en edat escolar, siguin els primers receptors directes, intensius, del contingut d'aquesta Llei, per dos motius : el primer, perquè, precisament per la seva definició d'edat escolar, segurament són els que estan en millors condicions d'aprendre —des del punt de vista de l'humanisme, des del punt de vista d'una manera determinada d'entendre el comporta-

ment social envers els animals millor que altres sectors— el contingut d'aquesta Llei, però, sobretot i bàsicament, perquè entenem que són els nens, que són els joves, els qui estan en millor disposició, pel simple fet de ser-ho, d'entrar en contacte amb el que aquesta Llei dibuixa i ser els primers destinataris d'una llei de protecció dels animals en camí cap a una societat, la que tindrem dintre de quinze o vint anys en aquest país, en condicions d'anar molt més enllà, fins i tot, del que aquesta Llei estableix.

És per això que el que planteja el nostre Grup parlamentari és que, per al curs 1988-89 i successius, el Consell Executiu de la Generalitat programi campanyes divulgadores del contingut d'aquesta Llei entre els escolars de Catalunya; entenem que és segurament un bon començament o fóra un bon inici, en el curs proper, del que ha de ser l'aplicació d'aquesta Llei a casa nostra.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Jaume Camps.

El Sr. CAMPS I ROVIRA : Moltes gràcies, senyor President. El que passa és que el nostre Grup parlamentari ha rectificat la seva posició d'inici i no solament no farà un torn en contra, sinó que votarà aquesta esmena, i en felicita l'autor, perquè ens sembla una gran mesura didàctica i de pedagogia el fet que els escolars de Catalunya puguin conèixer els principis que inspiren el civisme d'aquesta Llei i n'aprenguin ja des de petits. Per tant, nosaltres la votarem a favor. *(Remor de veus.)*

El Sr. PRESIDENT : Bé. Aleshores, anem a la votació d'aquesta esmena.

Els senyors diputats que siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a aquesta mateixa Disposició.

Els Il·lustres diputats que siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquesta Disposició ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Tenim ara a la vista la Disposició Final... *(L'I. Sr. Camps i Rovira s'aixeca per parlar.)*

El Sr. CAMPS I ROVIRA : Senyor President...

El Sr. PRESIDENT : Digueu.

El Sr. CAMPS I ROVIRA : Perdoni, potser estic en un error, però caldria votar —si no ho recordo malament— la Disposició Addicional Segona, que és un text transaccional que havia quedat pendent de votació. És una esmena transaccional a l'esmena d'Esquerra Republicana número 17 de l'antiga numeració. Jo no recordo que l'haguéssim votat. *(Pausa.)* És una esmena transaccional que és d'addició, és a dir, és una nova esmena...

El Sr. PRESIDENT : Sí, sí, té raó l'Illustre senyor Diputat.

El Sr. CAMPS I ROVIRA : Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per tant, ara sotmetem a discussió l'esmena número 28... Ha estat ja sotmesa. Anem a la votació,

doncs, d'aquesta esmena.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena que acabem d'examinar ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Ara, a l'Annex número I hi ha dues esmenes, 30 i 31. La 30, del Grup Socialista, i la 31, d'Esquerra Republicana. La primera ja ha estat substanciada; anem a la segona. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula al Molt Honorable Diputat senyor Heribert Barrera.

El Sr. BARRERA : Gràcies, senyor President. Bé, senyores i senyors diputats, aquesta esmena tenia per objecte afegir a l'Annex número I, on es relacionen els animals que són definits com animals «de companyia», uns altres que també són indiscutiblement animals de companyia de l'home i, particularment, tota la sèrie d'ocells que acostumen a ésser els hostes de moltes llars.

Jo crec que, segurament, la proposta que nosaltres fèiem en aquesta esmena no era la més adequada, i jo crec que la millor fórmula hauria estat d'acceptar les esmenes presentades pel Grup Socialista i defensades aquest matí pel Diputat senyor Ayguadé, en què, simplement, evitava de parlar d'un annex i deixava, doncs, la definició d'«animal de companyia» tal com figura en l'article 6, on diu : «Són animals de companyia els que es crien i es reproduïxen amb la finalitat de viure amb l'home, i que s'assenyalen en l'Annex I.» Amb això segurament n'hi hauria hagut prou i, d'aquesta manera, els canvis en la situació, diguéssim, dels costums, que fan que animals que no ho havien estat poden esdevenir animals de companyia, hauria quedat cobert.

Nosaltres, no obstant això, havíem volgut enfocar la cosa d'una manera menys bona, com deia, i afegir als gats i gossos, els ocells que acostumen ésser, també, com deia, animals que fan companyia a l'home. Crec que aquests ocells que nosaltres proposàvem d'incloure a l'Annex I es crien i es reproduïxen amb la finalitat de viure amb l'home; són espècies que, almenys en el nostre país, no existeixen en la fauna salvatge, gairebé, em sembla que tots ells, i que, per tant, és lògic que han de ser considerats de la mateixa manera que gats i gossos.

És cert que, si es llegeix tot el que diu el títol II de la Llei, sembla que tots els articles aquests es refereixen molt més, pel seu contingut, a gats i gossos, que no pas a aquestes espècies d'ocells, però, així i tot, és evident que hauria estat bo evitar d'alguna manera una fórmula tan restringida com la de l'Annex I. Jo crec que, dintre de les diverses maneres possibles de solucionar-ho, potser hi hauria hagut la que figura en textos francesos. És evident que l'expressió «animals de companyia» té a Europa una significació bastant precisa, que s'acosta a la que es dona en aquest Annex, però també no és menys cert que en textos francesos es parla d'animals de companyia «i assimilats». En certa manera, els ocells que nosaltres proposàvem d'afegir a l'Annex I podien ser perfectament considerats com a «assimilats», i no solament ells, sinó també altres animals com els hàsters, com aquestes tortugues..., etcètera.

Com sigui, entenem que aquesta és una qüestió que no és essencial, que realment el destí d'aquests animals no dependrà pas gaire, en la pràctica, que nosaltres els incloguem en aquest

Annex o que no els incloquem en aquest Annex, i que, ja que aquesta Llei ha estat gairebé en la seva totalitat tan unànimement votada, no voldríem que, per una qüestió que realment és secundària, es manifestés ara cap discordança, i, en tot cas, ens hauria semblat —ho repeteixo— adequat votar en aquest cas l'esmena socialista.

Per les raons que deia, doncs, nosaltres retirem la nostra esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, Molt Honorable senyor. Tenim ara a la vista, a l'Annex I, una esmena, número 30, del Grup Socialista, que ja ha estat defensada. A continuació hi ha la número 31, que és la que s'acaba de defensar ara, i, finalment, ve la 32, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Gràcies, senyor President. Es tractava, efectivament, també —coincidint amb la voluntat del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana-, d'afegir algunes espècies a la llista definida a l'Annex I com «animals de companyia». Nosaltres no n'hi col·locàvem algunes de les que ells hi col·loquen —els papagais, els lloros, les cotorres—, i, en canvi, hi col·locàvem les tortugues de Florida que, a criteri d'algunes entitats vinculades amb el tema a Catalunya, s'haurien de catalogar també com a animals de companyia.

En definitiva, entenem que estariem fent aquí ara una discussió en la qual tot és opinable; coincidim que, segurament, la millor solució hauria estat deixar la definició i no entrar en la llista, perquè sempre que fas una llista de determinats elements d'aquests corres el risc o de col·locar-ne algun que no hi toca del tot (*rialles*), o d'excloure'n d'altres que, realment —que no toca del tot col·locar-ho en la llista, vull dir, tot i que estic convençut que alguns dels que hi figuren avui, algun d'aquests animals, tampoc no hi toquen, dit sigui amb ple respecte per aquests casos concrets—, però, en qualsevol cas, entenem que no és bo o que no fóra bo sotmetre al Ple del Parlament de Catalunya una discussió sobre si els canaris són o no són estrictament animals de companyia, o sobre si els periquitos ho són o no ho són estrictament, o si les tortugues de Florida ho són o no ho són.

Quedi palesa la voluntat d'un grup parlamentari d'incorporar aquestes espècies com animals de companyia, quedi, en definitiva, això, a reserva de desenvolupaments legislatius a posteriori i li anunciem, senyor President, la retirada d'aquesta esmena 32, dient que, de manera coherent amb la votació que hem fet en l'esmena socialista i amb la presentació d'aquesta esmena, ens abstindrem en la votació de l'Annex I d'aquesta Llei, precisament perquè no sigui dit que hem deixat fora els canaris, els periquitos i les tortugues, i que votem a favor de gossos i gats. Simplement, no votarem a favor de cap d'aquestes espècies, i que sigui el Grup majoritari el que decideixi, a criteri estrictament d'ell, quins són els animals de companyia.

El Sr. PRESIDENT : Bé. Anem ara a procedir a la votació de l'única esmena que s'ha sostingut —perquè les altres dues han estat retirades— en aquest Annex I. És l'esmena número 30, del Grup Socialista.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 28 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Ara hem de votar el text del Dictamen per a aquest Annex.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest Annex ha estat aprovat per 76 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions. (*Pausa.*)

Hi ha un segon Annex, que no té esmenes, i que, per tant, n'hem de votar el text del Dictamen.

Se sotmet a votació, doncs, el text del Dictamen per a l'Annex segon.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest segon Annex, segons el text del Dictamen, ha estat aprovat per 76 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

Anem ara a l'Exposició de Motius, que tenia unes esmenes que han estat retirades. Per tant, podem passar a votar el text del Dictamen de l'Exposició de Motius.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text de l'Exposició de Motius, segons el Dictamen, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Sotmetem a votació ara el títol de la Llei i tots els títols particulars.

Els qui siguin favorables a aquest conjunt, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Els títols i subtítols de la Llei han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Ara aquesta Presidència està a la disposició dels grups perquè puguin expressar la seva posició en relació amb el vot. El senyor Jaume Camps té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, amb gran breuetat, per felicitar la Cambra, per felicitar-nos tots conjuntament : aquesta és una llei de consens, aquesta és una llei que demostra el civisme de Catalunya. Si moltes vegades s'ha dit que en l'època de la Generalitat Republicana Catalunya va ser la pionera en lleis progressistes, és cert que en la nova Generalitat retrobada aquest és un exemple que entronca directament amb la Generalitat Republicana. Aquesta és una llei progressista, és la primera llei de l'Estat que demostra el civisme de Catalunya, la sensibilitat suficient per un tema d'un poble culte, d'un poble lliure, d'un poble democràtic que protegeix els animals.

I aquesta llei és una llei de consens, i consens en tres vectors, en tres vectors fonamentals : en primer lloc, ens hem trobat, i el ponent de la majoria també s'hi ha trobat —i a vegades és molt difícil—, amb una Conselleria que ha estat suficientment flexible per baixar dels seus plantejaments a vegades inicials per tal d'admetre les esmenes que a vegades el Grup de la majoria es troba amb dificultats que alguna Conselleria li

admeti, i això és important. S'ha trobat, en segon lloc, amb uns ponents dels grups de l'oposició d'una gran flexibilitat, que han volgut fer d'aquesta Llei una llei de consens, allunyant-se del període pre-electoral en què ens trobem, i això és d'agrair, i no els citaré d'un en un per no fer distincions, però tots ells han col·laborat d'una manera extraordinària per trobar una llei que sigui una llei de Catalunya, una llei consensuada; una llei consensuada i, a més a més, una llei estimada, estimada perquè ha pogut fugir del clima pre-electoral en què ens trobem. I, en tercer lloc, és una llei estimada, una llei consensuada, perquè aquesta societat civil, de la qual tots ens omplim la boca, hi ha participat activament.

Jo des d'aquí he d'agrair —com segur que ho faran tots els grups parlamentaris— a totes les entitats cíviques ciutadanes, a totes les agrupacions i institucions, tant des de les federacions de caça i pesca com de les institucions de protecció d'animals i plantes, l'extraordinària col·laboració, l'autèntic motor que ha estat per a aquesta Llei i que amb les seves aportacions l'han fet possible.

No em vull estendre, però permeti'm només una dada estadística : cent vint esmenes en començar la Llei, no més enllà de deu esmenes que la Cambra ha refusat. Això és un exemple del que haurien de ser les lleis de Catalunya. Gràcies a tots.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra intervenció? (*Pausa.*) El Molt Honorable senyor Heribert Barrera té la paraula per intervenir.

El Sr. BARRERA : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, molt breument, també; jo, naturalment, hauria de repetir gran part del que ha dit l'Illustre Diputat senyor Jaume Camps i felicitar-me, felicitar-nos tots, felicitar tots els altres membres de la Ponència, i especialment el senyor Camps, que hi representava la majoria, pel resultat obtingut, perquè és una Llei jo crec que important i en la qual s'ha demostrat una voluntat de treballar pel país i de treballar pel prestigi del país unànime i això ens ha permès d'arribar, doncs, a un resultat que jo, malgrat que en punts de detall hauria preferit algunes fórmules una mica diferents, considero com a molt satisfactori. Jo també haig d'agrair al senyor Conseller les facilitats que ha donat per poder arribar a aquest resultat i crec que tots podem estar ben contents del que s'ha assolit.

Aquesta Llei —com ha recordat aquest matí el senyor Conseller, i jo li ho agraeixo— ha arribat al Parlament a partir d'una iniciativa presentada ja en l'anterior legislatura pel Grup d'Esquerra Republicana. Nosaltres vam presentar aleshores un text —que cal reconèixer que ha estat millorat i que, sobretot, ha estat ampliat, incloent-hi tot el referent a la protecció de la fauna salvatge, tema que nosaltres no havíem tractat en aquella proposició de llei. La tramitació, és a dir, el procés a partir del qual hem arribat al text aprovat avui ha estat potser llarg —hem tardat quatre anys—, però jo crec que l'important és haver assolit un resultat com el que hem assolit, molt satisfactori, en molts i molts punts de vista.

Nosaltres hem d'agrair especialment l'acolliment que han tingut algunes esmenes nostres que podien semblar inicialment susceptibles de donar lloc a conflictes. No voldria estendre-m'hi, perquè totes les senyores i els senyors diputats coneixen el text del projecte i el text aprovat ara, però simplement recordar, per exemple, la inclusió d'aquesta qüestió tan

conflictiva com és les curses de braus. Nosaltres..., crec que la fórmula que s'ha aprovat és una fórmula respectuosa de les tradicions, respectuosa, podríem dir, de l'afició, però al mateix temps marca una línia de protecció dels animals, marca una línia europea —podríem dir— d'evitar tot el que sigui els exemples d'actes cruents en la societat d'avui.

Jo crec que potser l'aspecte més important d'aquesta Llei no és ja el que Catalunya sigui pionera en aquest camí, no és ja que ens acostem en el que és clarament la tendència de l'Europa occidental, sinó que és un camí, jo crec, per arribar a una mentalitat en el país de no-violència. Ens sembla que en aquest món actual, en el qual, doncs, desgraciadament, la violència encara està present a cada moment, una Llei com aquesta és una de les millors escoles per arribar a crear en l'esperit de les noves generacions una nova mentalitat, una nova manera de veure les coses. El qui respecta els animals, el qui defensa i protegeix els animals estic segur que respectarà i també defensarà i protegirà els homes.

En aquest sentit, em felicito, realment, que la majoria hagi acceptat l'esmena que ha defensat el senyor Maties Vives, l'esmena número 29 del PSUC, de divulgació entre els escolars de Catalunya del contingut d'aquesta Llei.

I bé, senyors, ja em penso que tot el que jo volia dir-los, realment, estem molt contents el nostre Grup que una iniciativa que vam plantejar, ja dic, fa més de quatre anys, en fi, aleshores no gens convençuts que poguéssim arribar alguna dia a algun resultat, hagi permès d'assolir l'aprovació d'aquesta Llei, en tants punts de vista plenament satisfactoria.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació? (*Ll. Sr. Ayguadé s'aixeca per parlar.*) L'Illustre senyor Ayguadé té la paraula.

El Sr. AYGUADÉ : Senyor President, senyores i senyors diputats, avui aprovem una Llei, i com és normal, quan això succeeix, el conjunt dels grups de la Cambra mostren la seva satisfacció o la seva insatisfacció, la seva satisfacció pels acords aconseguits, el nombre d'esmenes que s'han aconseguit introduir en el conjunt del text finalment aprovat i, sobretot, pels avenços que es produiran en la societat en aplicar-se algun dia, per aquells a qui toqui governar, la llei aprovada.

Jo recordo, però, durant els prop de vuit anys que he estat en aquest Parlament de Catalunya, tot un conjunt d'explicacions de vot de moltes lleis, i també he sentit en aquestes explicacions de vot parlar del futur, que s'avançava en el futur a més de construir el present; que s'avançava no una o dues o tres passes, fins i tot, del que estava passant en la societat, sinó que s'avançava molt més enllà; he sentit, en les explicacions de vot, parlar que una llei podia durar cent anys —com la Llei de Cooperatives i moltes d'altres—, que és la gran aspiració del legislador, la gran aspiració dels diputats d'aquesta Cambra.

Senyores i senyors diputats, avui hem de parlar també amb tota franquesa i amb tota realitat : diuen —com molt bé explicava aquest matí el senyor Conseller— que un bon polític o un bon legislador és aquell que fa una llei que no va tres passes més endavant del que està succeint en la societat, sinó que va, com a màxim, una passa o al mateix pas del que està succeint en la societat. Avui hem aprovat una Llei que consagra d'una manera molt clara la protecció i el respecte als animals, però, senyores i senyors diputats, avui també hem aprovat una llei

que consagra el seu sofriment. Ens hem dedicat una vegada darrera altra a aprovar un conjunt d'articles en els quals col·locàvem la fórmula de protegir i respectar els animals i la fórmula d'excloure'ls en aquells casos que l'interès, la tradició o tot allò que es cregués convenient no ho feia prudent, perquè deixava massa gent o massa interessos descontents.

Un poble és civilitzat —i ho dic amb tota la claredat—, culte i lliure quan respecta els homes, i quan és capaç de respectar l'ésser humà evidentment és capaç, també, de respectar tota la vida que el rodeja : els animals i les plantes. Recordo quan presentàrem a aquesta Cambra la Proposició de Llei Forestal, que va ser presa en consideració per tots els grups d'aquesta Cambra, que deia que fins que el conjunt de la societat, i sobretot aquells que tenen més, aquells que tenen més beneficis no siguin capaços de renunciar a part d'aquests beneficis per lliurar-los al conjunt de l'ecologia, a la protecció de la natura, no tindrem segur el futur, perquè avui, i d'una manera clara, la natura corre perill, la vida dels animals corre perill, les forests, i d'alguna manera l'entorn, el medi corre perill. Es manifesta en el tractament no solament en el medi rural, sinó també en el tractament en el medi urbà, potser per una falta d'educació de la nostra societat. En aquesta Llei, i ho volem també mostrar amb tota la claredat, nosaltres, el Grup Socialista, estem satisfets, i estem satisfets a pesar de tenir profundes desconfiances de com s'aplicarà aquesta Llei, perquè sabem que la Llei ha d'anar acompanyada d'una voluntat política i dels pressupostos necessaris perquè la Llei no sigui paper mullat, sinó que sigui una realitat. I, nosaltres, per exemple, recordem, i que no ha set superat durant la discussió d'aquesta Llei, la presentació del Projecte de Llei pel mateix Conseller en què apareixia, en la foto d'un mitjà de comunicació, el Conseller d'Agricultura amb un falcònid al braç, en el qual anava col·locat amb tots els estris del molt, potser per alguns bonic, espectacular, fins i tot, per alguns noble, art de la falconeria. Per a nosaltres pel molt bèstia art, en aquest cas, de la falconeria.

Senyores i senyors diputats, aquesta Llei crea un marc de sensibilització de la societat envers la protecció dels animals; adequa la legislació catalana a les directrius europees; acaba amb pràctiques salvatges i gens edificants i en regula d'altres, limitant-ne la incidència en la societat; acaba que molts nens puguin comprar —o els seus pares— per un caprici un animal que, després, sofreix aquestes conseqüències. El que havia de ser una lliçó es converteix en una experiència frustrant, però també —i ho volem dir amb tota la claredat—, aquesta Llei aconsegueix fer partíceps i corresponsables aquells que han demostrat i tenen en el seu carnet d'identitat —si ho explicités— «valor probado» —i ho dic en castellà— respecte a la defensa i la protecció dels animals. Dic fa corresponsables i copartíceps a les entitats i associacions de protecció dels animals i de la natura, en definitiva, que seran els interessants i els veritables guardians que això s'acompleixi i succeeixi.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot? El senyor Matics Vives té la paraula.

El Sr. VIVES : Gràcies, senyor President, i molt breument perquè, segurament, fóra reiteratiu parlar de Llei de consens, de la flexibilitat de la Conselleria, de tots els grups, del bon treball realitzat en relació amb aquest tema, dono per reproduïdes les expressions, molt més felices que les meves, d'altres seny-

ors diputats que hi han fet referència. Si demanem la paraula per explicar el vot és per situar dos temes que em sembla que no s'hi ha fet, segurament, prou èmfasi al llarg del debat.

El primer, un que esmentava, ara, el Diputat senyor Pere Ayguadé. El nostre Grup parlamentari entén que aquesta Llei, si ha de ser un homenatge a algú, ha de ser-ho, en primer lloc, a aquells grups que, d'una manera desinteressada, de manera absolutament despresada, any rere any i durant molt temps, han estat treballant en la foscor, en les condicions difícils, des del punt de vista que no se'ls escoltava des de l'administració, en la defensa dels animals, en la protecció dels animals. I creiem que és de justícia reconèixer-ho així —sense l'existència d'aquests grups, sovint grupets—, aquesta Llei, avui, no estaria en el Parlament de Catalunya i, per tant, entenem que és bo que això es digui, que consti en el *Diari de Sessions* i que, al mateix temps, apellem a la consciència —que segur que ho faran— d'aquests grups que han estat treballant en situacions difícils durant molt temps i que ara ho tindran més fàcil, que continuïn treballant per aprofundir aquesta Llei, per permetre la seva aplicació en la pràctica i, en definitiva, per fer realitat allò pel qual sempre havien lluitat.

Segon tema : aquesta és una Llei que, des del punt de vista de la creació d'una determinada societat, si s'aplica correctament, pot tenir efectes molt beneficiosos sobre la societat catalana del futur en el seu conjunt. És una Llei que jo no tindria inconvenient a comparar —salvant totes les distàncies d'ubicació de temes, d'espais— amb una Llei, com la que va ser a casa nostra —i les explicacions de vot d'avui no són gaire distants de les d'aquell dia—, amb la Llei de Normalització Lingüística de Catalunya. Per què dic això? Dic això perquè quan vam aprovar aquella Llei, algunes formacions polítiques i, entre elles, la nostra, vam orientar els nostres diputats, els nostres militants, la gent del PSUC a anar a explicar la Llei de Normalització Lingüística i vam anar-ho a fer en els llocs on, segurament, això era més complicat i més difícil, és a dir, en aquells indrets on hi havia, sovint, una munió, una majoria de gent de procedència d'altres indrets de l'Estat que, en definitiva, calia fer un esforç perquè entenguessin què volia dir la Llei de Normalització Lingüística, amb vista a avançar en la solució d'aquest conflicte a Catalunya des de la tranquil·litat, des de l'explicació, des del debat, des de la reflexió. No vam ser els únics que ho vam fer; altres formacions polítiques ho van fer també, però la nostra ho va fer, i creiem que fóra bo que els diferents grups parlamentaris, els diferents partits polítics de Catalunya, reproduïssin aquells esquemes d'explicació a la societat en relació amb aquesta Llei. Jo sé que hi ha una contesa electoral dintre de molts pocs dies, però estic absolutament convençut que si els 135 diputats d'aquesta Cambra, en el seu comportament diari, en la seva actuació diària, en els seus actes d'explicació política, en les seves opinions als mitjans de comunicació, en el seu mateix comportament social a l'interior de Catalunya, dintre i fora del Parlament, són capaços de reproduir i d'explicar els continguts d'aquesta Llei, estarem ajudant que allò que volíem fer quan redactàvem aquesta Llei, és a dir, crear una nova estructura de valors en relació amb un tema important a casa nostra, pugui ser una realitat; per dir-ho d'una altra manera : si tots vostès —que tots faran molts actes electorals— fossin capaços, en iniciar cada acte electoral, d'explicar que, malgrat totes les coses que a continuació dirà, que

són coses que ensabonen el seu mateix partit o que critiquen un partit de l'oposició o del Govern, que el Parlament de Catalunya, a les acaballes d'aquesta legislatura, ha fet aquesta Llei i aquesta Llei és producte d'un acord entre el 100% de les formacions polítiques d'aquesta Cambra, jo no sé si amb això perdrien o guanyarien algun vot. El que és segur és que, possiblement, estimularíem algun ciutadà que, a hores d'ara, no pensa acudir a les urnes el dia 29 de maig, que hi anés, i que algun ciutadà que pugui estar desencisat d'una determinada manera de fer política, li féssim reconsiderar, encara, si aquesta opinió és correcta o no.

El nostre Grup parlamentari els emplaça a aquesta situació, i els emplaça que, en definitiva, amb l'actuació de cadascun dels diputats d'aquesta Cambra i grups parlamentaris, ens convertim en propagandistes d'aquesta Llei per cercar, en definitiva, aquell consens social que algunes esmenes —no totes, perquè algunes s'han rebutjat, però algunes de les que s'han incorporat— pretenien cercar i la mateixa Llei entenem que pretén cercar, perquè creiem que això, i només això, serà el que donarà aquesta Llei: tota la utilitat, efectivament, al servei d'una manera diferent d'entendre la relació entre les persones i els animals a casa nostra.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra intervenció encara? L'Illustre Diputat senyor Pujol té la paraula.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Molt Honorable senyor President, senyores i senyors diputats, amb aquesta Llei que acabem d'aprovar Catalunya serà la comunitat autònoma —com ha dit el ponent de la majoria— capdavantera en el conjunt de l'Estat quant a l'actualització de les antigues i disperses disposicions legals i administratives que, de manera deficient i d'una manera inconnexa, encara avui regulaven la protecció dels animals. Aquesta Llei presenta una doble vessant, que com que no ha estat manifestada ni exposada per cap dels altres representants dels grups parlamentaris, jo, aquí, voldria fer-ho: per una banda, revela una sensibilitat ecològica en la mesura que dedica la màxima atenció a la defensa de les espècies autòctones, i no autòctones i, sobretot, quant al context del dret comparat.

En segon lloc, o segona banda, presenta una vessant clarament social i, fins i tot, diria una vessant de tipus moral, en la mesura que —encara que sigui d'una manera etimològica— entenguem per moral el conjunt de costums acceptat per una societat. La Llei opta obertament per una regulació que garanteix un alt grau de civilitat en el tracte de tot tipus d'animals i en tota classe de circumstàncies. En aquest sentit, s'estableixen unes atencions mínimes i inviolables l'observança de les quals caldrà procurar per tots els mitjans que estiguin a l'abast de l'administració. En la mesura que la nostra societat accepti aquesta regulació, Catalunya estarà donant un pas endavant en la seva evolució per assolir un grau de civisme més elevat com a poble. Ningú ignora que, també, en aquests aspectes, es posa de manifest el contrast entre societats més o menys civilitzades, com ho demostren els diversos convenis signats sobre aquesta matèria. Cal reconèixer que la Llei que avui aprovem és una bona eina; una eina, l'activitat principal de la qual serà dotar-nos d'un marc legal, integrat i coherent, que portarà solució a qüestions molt diverses que es plantegin tant a la vida urbana com en el medi rural en la relació amb els animals.

Senyores i senyors diputats, i per acabar, ara caldrà fer d'una

manera acurada un desplegament reglamentari complet i dictar totes les disposicions administratives que calguin per conjurar que aquesta Llei es pugui quedar en lletra morta. Amb aquesta esperança no hem votat algunes esmenes del Partit Socialista Unificat de Catalunya que proposaven una reglamentació deficient, i hem donat suport a d'altres que, al nostre parer, haurien millorat aquesta Llei. El sentit del nostre vot ha estat clarament favorable. Esperem que el futur ens donarà la raó.

Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats.

Eleccions

**de tres representants del Parlament de Catalunya
al Consell Social de la Universitat de Barcelona,
de dos representants al Consell Social
de la Universitat Politècnica de Catalunya
i de tres representants al Consell Social
de la Universitat Autònoma de Barcelona**

El Sr. PRESIDENT: Acabades les explicacions de vot, podem passar al punt següent de l'ordre del dia que és: Eleccions de tres representants del Parlament de Catalunya al Consell Social de la Universitat de Barcelona, de dos representants al Consell Social de la Universitat Politècnica de Catalunya i de tres representants al Consell Social de la Universitat Autònoma de Barcelona. Articles 4.1.1. g) i 7.1.3. de la Llei de 26/1984 del 19 de desembre, de Coordinació Universitària i de Creació dels Consells Socials. Aquest President ha de fer avinent que per a l'elecció d'aquests representants, el mandat dels quals és de quatre anys a partir de la data de l'elecció, cal la majoria absoluta, d'acord amb els articles 4.1.1. g) i 7.1.3. de la Llei de Coordinació Universitària i de Creació dels Consells Socials. Anuncio, tinc el gust d'anunciar que, d'acord amb l'article 81 del Reglament, la votació serà secreta mitjançant paperetes. Per tal d'alleugerir la votació, aquesta es farà simultàniament en tres urnes: una per a cada universitat. El senyor Secretari anomenarà els diputats per ordre alfabètic perquè vagin a la Mesa i dipositin el seu vot a les urnes. Aquestes paperetes seran de colors diferents per evitar confusions. Per tant, comencem aquesta votació...

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*): Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Digueu.

El Sr. VIVES: És que el nostre grup parlamentari demanaria paper en blanc per salvaguardar la llibertat dels senyors diputats de poder votar el que desitgin, naturalment.

El Sr. PRESIDENT: D'acord... (*Remor de veus.*)

El Sr. VIVES: Papers del mateix color, lògicament, que els que han estat subministrats en aquesta votació, però sense que hi hagi cap lletra escrita.

(*Remor de veus.*)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Ens consta, Illustre senyor Diputat, que s'estan repartint. (*Remor de veus.*)

(*Pausa.*)

El Sr. PRESIDENT: Anem a començar la votació. L'Illustre senyor Secretari llegirà els noms dels diputats perquè vagin acudint.

(*D'acord amb l'article 81 del Reglament, les I. Sres. diputades i els I. Srs. diputats són cridats nominalment per ordre alfabètic perquè vagin a la Mesa i dipositin a l'urna les paperetes. El M. H.*)

Sr. President de la Generalitat, els H. Srs. diputats que són membres del Consell Executiu, el M. H. Sr. President del Parlament, la I. Sra. diputada i els I. Srs. diputats que són membres de la Mesa són cridats al final.)

El Sr. PRESIDENT : Algun il·lustre membre de la Cambra no ha estat cridat per acudir a la votació? *(Pausa.)* Bé, llavors, donem per conclosa ja la votació, i procedirem a l'escrutini.

(Es procedeix a l'escrutini.)

El resultat d'aquesta votació ha estat : Xavier Llobet i Enric Mirambell, 95 vots cada un; Maria Rúbies, 1 vot, i, en blanc, 6 vots.

(D'acord amb l'article 81 del Reglament, les I. Sres. diputades i els I. Srs. diputats són cridats nominalment per ordre alfabètic perquè vagin a la Mesa i dipositin a l'urna les paperetes. El M. H. Sr. President de la Generalitat, els H. Srs. diputats que són membres del Consell Executiu, el M. H. Sr. President del Parlament, la I. Sra. diputada i els I. Srs. diputats que són membres de la Mesa són cridats al final.)

El resultat d'aquesta segona votació, és : Bagés, 95; Castanyer, 92; Morante, 92; blancs, 8; Marta Ferrusola, 1; Flora Sannabra, 1.

Passem ara a l'escrutini de la tercera urna.

(Es procedeix a l'escrutini.)

El resultat d'aquest darrer escrutini ha estat, per a Miró, Castellet, Juárez, 92 vots a cada un; Trini Neras, 1 vot; Concepció Ferrer, 1 vot, i, en blanc, 6 vots. Amb això, doncs, hem completat aquest punt de l'ordre del dia.

(Pausa.)

Presa en consideració de la Proposició de Llei de Creació de l'Institut Català del Temps Lliure

Passem al punt següent de l'ordre del dia, que és Presa en consideració de la Proposició de Llei de Creació de l'Institut Català del Temps Lliure, presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Aquesta Presidència té el gust d'anunciar que, d'acord amb l'article 107 del Reglament, passem directament al debat. Hi haurà un torn a favor, que suposo que farà el Grup que ha presentat la Proposició, i la possibilitat d'un torn en contra. Per al torn a favor, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Padullés.

El Sr. PADULLÉS : Senyor President, senyores diputades i senyors diputats, aquest és un tema que no és nou en aquesta Cambra, que molts de vostès hauran sentit, perquè des de l'any 82 hi ha una llarga tirallonga de preguntes, interpellacions, les corresponents mocions i, fins i tot, una —i quasi podríem dir dues— sessions de la Comissió de Política Social d'aquest Parlament. Per tant, doncs, és un tema que vostès coneixen, i és un tema que ha estat preocupació no només del Grup del PSU, sinó preocupació d'altres grups parlamentaris i especialment del Grup Socialista.

Aquest, senyores diputades i senyors diputats, ha estat, en la preocupació del nostre Grup i d'altres, un tema que podem dividir en dues etapes ben clarament : una primera etapa, del 81 al 84, i una segona etapa, del 84 fins ara.

La primera etapa diríem que és una etapa després dels traspàs produïts l'any 80, d'un diàleg sobre el tema dels béns traspàs, sobre l'ús i sobre l'organització d'aquest ús, feta,

fonamentalment, en el si del Consell de Treball entre la Generalitat, les centrals sindicals i les organitzacions patronals. El que haig de dir a continuació és que, des del 84 fins ara, es produeix el que jo m'atreviria a dir una pèrdua dels papers, per part de la Generalitat; no hi ha cap perspectiva de com treballar amb aquests béns traspàs, i hi ha, fins i tot, una degradació del tema.

Tot això és el que ha motivat que el Grup parlamentari del PSU presenti aquesta Proposició de Llei, i em permetran que, de la manera més breu possible, faci una referència al traspàs produït i com ha anat evolucionant aquest tema fins arribar a avui.

Els vull dir el traspàs, què significava, perquè vegin la importància del tema, i perquè ningú, després, em pugui dir que, com que és un tema menor, no cal regular-lo, i molt menys crear un institut. Mirin, en el *Diari Oficial de la Generalitat* de desembre del 80 hi ha la llista dels béns traspàs. En concret, una ciutat residencial a Tarragona, amb 180 xalets i instal·lacions esportives, sis residències —Les, Llançà, Canet, Núria, Vilanova i Blanes—, un càmping, dues instal·lacions esportives —Barcelona i Valls—, 7 «Hogares del Productor», com s'anomenaven en el moment del traspàs —Esparreguera, Calella, Almatret, Cers, Blanes, Girona i Figueres—, i els haig de dir que el que es tracta en aquests casos, en la majoria d'ells, és un edifici important, que pot ser ben utilitzat —i que en part ho és, en alguns llocs—, un edifici a Girona, 4 oficines —Tarragona, Girona, Lleida i Barcelona—, i dos terrenys —Banyoles, 1.456 metres quadrats, Tarragona, 5.000 metres quadrats. L'any 80, 144 persones treballant-hi; l'any 85, 234. Pressupost, l'any 81, 275 milions de pessetes, de la Generalitat, i, any 85, 412 milions de pessetes. Parlem, per tant, d'un tema important pel nombre de persones que ocupa, pel pressupost que té i pels béns que van ser traspàs. Què ha passat amb aquests béns? Doncs, bé, de residències, Tarragona, Les i Llançà estan en el Departament de Treball, però estan a Presidència, a Joventut, Núria i Vilanova i la Geltrú, i, la resta, estan cedits a diferents ajuntaments i, en alguns casos, no hi ha hagut cap mena d'actuació per part de ningú, i molt menys en els terrenys que he citat abans.

D'on ve aquesta transferència? Ve d'una cosa que va constituir l'any 79 el Govern de la UCD, que es deia Institut Social del Tiempo Libre, i que tenia una gestió tripartida entre l'Administració, les centrals sindicals i la patronal. Aquesta transferència ha estat feta, també, a altres comunitats autònomes. Què succeeix? Succeeix que l'any 81 hi ha l'acord de crear el Consell Català del Temps Lliure, acord signat en el ple del Consell de Treball. I aquest acord no s'arriba a tirar endavant i no s'arriba a crear aquest Consell.

L'any 82 s'arriba a l'acord de donar..., que el 50% de les places puguin ser distribuïdes a través de les centrals sindicals, acord insuficient, considerem nosaltres, però que està en una línia de contactes, d'avenç, de negociació, etcètera.

L'any 83 no hi ha cap mena d'acord sobre el tema, i l'any 84 s'inicien les converses amb les centrals sindicals per tal de constituir l'Institut Català del Temps Lliure, el que avui proposa el PSU. Hi ha, per una banda, iniciatives parlamentàries i, per altra banda, hi ha gestions amb les centrals sindicals i discussions en el si del Consell de Treball.

I l'any 85 —l'any 85— es lliura al Consell de Treball el pro-

jecte —que després havia de venir aquí al Parlament— de creació de l'Institut Català del Temps Lliure, i s'obre un període de presentació d'esmenes de les centrals sindicals, període en el qual les centrals sindicals aprofiten per presentar, evidentment, les seves esmenes.

I això, que semblava ben encarrilat, l'any 86 apareix un Decret del 21 de juliol del 86, de creació de l'Oficina del Temps Lliure, i això apareix en el marc d'una reestructuració del Departament i adjudica a aquesta oficina un cap de secció i una administrativa. Evidentment, això no és l'institut que s'havia discutit en el si del Consell de Treball i que les centrals sindicals hi havien fet esmenes.

I l'any 87 apareix un altre decret, el 4 d'agost del 87, que diu : «...pel qual s'atribueixen al Consell de Treball les funcions d'òrgan de participació institucional a les qüestions relacionades amb la xarxa de residències i altres serveis transferits pel Reial Decret 2688/1980», és a dir, tot el tema que he estat citant abans, referit a les residències del temps lliure. No hi ha institut, es crea aquesta oficina i, a més a més, es trasllada, al si del Consell de Treball, aquestes competències que dic.

Evidentment, es tracta de convertir el Consell de Treball en un calaix de sastre, no ja del que havia de ser el Consell de Treball, sinó de tot menys allò que havia de ser, i a més a més se li traspassen unes competències que no tenen cap mena de sentit, donades les característiques del Consell de Treball.

Aquest Decret, a més del primer, trenca tota la trajectòria que hi havia de negociació i de principi d'acord en relació amb crear aquest institut. No hi ha institut ni es dona contingut a l'Oficina, que és una altra de les relamacions que s'han fet constantment en aquesta Cambra : que l'Oficina tingués una altre caire, tingués un determinat contingut; en concret, les diferents interpellacions del Grup Socialista.

Però no n'hi ha prou, amb això. Resulta que, a més a més, una de les competències que es traspassen al Consell de Treball, en funció d'aquest Decret, article segon, punt c), diu : «aprovar la memòria anual que reculli les activitats del Consell de Treball en aquestes qüestions». Doncs, bé, nosaltres vam trobar a la bústia, fa uns dies, una memòria que, teòricament, és la que ha d'aprovar el Consell de Treball; a nosaltres ens va arribar impresa, ben feta i tal. Pocs dies després, el 12 de febrer del 88 es discutia al Consell de Treball aquella mateixa memòria; és a dir, abans que fos aprovada, nosaltres ja teníem ple coneixement que aquella era la memòria.

Nosaltres no estem, evidentment, d'acord amb aquest plantejament, i pensem que aquesta manera d'actuar indica com el Govern de la Generalitat entén la participació de les centrals sindicals, i, evidentment, nosaltres no la podem compartir. Però, és més, durant tres anys seguits en els pressupostos de la Generalitat tot el tema del temps lliure, de les residències del temps lliure, ha estat entrat en aquest Parlament amb papers que eren pràcticament idèntics, sense que ni tan sols el Parlament pogués intervenir en aquest terreny.

I a una pregunta sobre turisme social i les residències, formulada per un diputat socialista, se li respon, per part del Conseller de Comerç, Consum i Turisme, que no té cap mena de pressupost per al tema i ni tan sols hi té competències; és a dir, això indica quina és la política del Consell Executiu en relació amb aquest tema i en relació amb el turisme social en general.

Conclusió de tot aquest procés : no hi ha una política sobre

turisme social, no hi ha una clara actuació de defensa d'aquests béns transferits a la Generalitat i un ús adequat per al que van ser transferits, i es desprèn d'aquesta actuació com entén el Consell Executiu la participació de les centrals sindicals en l'activitat institucional.

Això no és nou, això no és nou, el que plantejem nosaltres, l'Institut aquest, perquè això ha estat creat en altres comunitats autònomes, i fins i tot em permeto dir que en la Comunitat Autònoma d'Andalusia hi ha una majoria de les centrals sindicals en l'organisme que dirigeix un institut semblant, i que ningú ens digui que no és important aquest bloc i que cal crear un institut, perquè comparant-lo amb la resta d'instituts o altres instituts que té la Generalitat, menys personal, menys pressupost, menys competències, i existeix un institut.

Per tant, seguint la nostra política de participació de les centrals sindicals, que existeixi una política de turisme social i que hi hagi una correcta gestió dels béns públics, i tirant endavant una iniciativa que s'està discutint en la Comunitat Econòmica Europea sobre el tema del turisme social, nosaltres presentem aquesta Proposició de Llei de Creació de l'Institut Català del Temps Lliure, proposició de llei que vostès coneixeran —ha estat publicada en el *Butlletí Oficial*— i que jo només vull fer referència a dos articles en concret : l'article 5, la composició de la Junta, en el qual... Perdó, un moment... Agafo una mica més de temps, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Faci, faci.

El Sr. PADULLÉS : ...en el qual preveiem que la Junta estigui composta per un president, que serà el Conseller de Treball, el vice-president, que serà el Secretari General de l'esmentat Departament, un representant de cadascun dels Departaments de Cultura i Terball i de la Direcció General de la Joventut, quatre representants dels sindicats més representatius, el director de l'Institut i el secretari. Una composició que, per a nosaltres, és essencial, perquè hi ha la presència de les centrals sindicals en paritat amb la Generalitat.

I l'article 9, que fa referència a la hisenda i als recursos de l'Institut, i vull fer referència especial al punt 1.c) i f), perquè nosaltres entenem que la hisenda que té avui aquest possible institut caldrà ampliar-la per la via de qualsevol altre recurs que se li pugui atribuir, d'acord amb les lleis, i les aportacions de la Generalitat, d'acord amb els seus pressupostos. Per què no plantejem un institut que gestioni el que avui hi ha? Plantejem un institut que faci una política de turisme social, i en funció d'això ja hi ha uns béns determinats, però cal ampliar-los, i això en la línia que deia abans d'aquesta discussió que s'està fent en la Comunitat Econòmica Europea, d'acord amb una comunicació de la Comissió presentada al Consell el 31.01.86.

A la resta potser no els sona, aquesta proposta, però en tot cas al senyor Oriol Badia, encara que jo no l'hagi llegit tota, aquesta proposta, li sona, i potser a algú del Grup parlamentari de Convergència i Unió també. No seria estrany que els sonés, perquè aquesta és la proposta, amb algunes esmenes —jo diria que petites— que va ser aprovada al Consell de Treball. És a dir, aquesta és la proposta presentada pel Govern al Consell de Treball, que, després de discutida i esmenada, havia d'haver entrat aquí a proposta del Grup majoritari, i que va ser, en canvi, retirada i posada en un calaix, i no sabem per què. I aquesta és la proposta, discutida amb les centrals sindicals —i

ho dic, amb petites esmenes fetes pel Grup del PSU—, però que després, si s'accepta la presa en consideració en el tràmit corresponent d'esmenes, es poden esmenar, és la proposta que nosaltres entenem que convé avui a Catalunya en relació amb aquests béns traspassats.

Entenem que seria un flac favor a aquests béns, a la participació de les centrals sindicals, al turisme social i al mateix Parlament no acceptar a tràmit una proposició de llei, i els voldria recordar que estem discutint aquest tema; no estem parlant d'una llei per ser aprovada avui, no estem parlant d'esmenes —perquè es podrà esmenar— : estem parlant d'una proposició de llei i la seva presa en consideració. Votar a favor de la seva presa en consideració és obrir el període d'esmenes i, per tant, que tots els grups parlamentaris puguin fer les esmenes que considerin oportunes.

Espero, per tant, que aquesta proposició de llei sigui presa en consideració.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

(El M. H. Sr. President s'absenta del Saló de Sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Per a un torn en contra? (Pausa.) Correspon ara al posicionament dels grups que ho desitgin fer, de menor a major. El Grup d'Esquerra Republicana, per fer-ho, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Albert Alay.

El Sr. ALAY : Senyor President, senyores i senyors diputats, molt cordialment, senyor Padullés, m'ha donat la impressió que estàvem en un debat d'interpellació, d'una interpellació, en una substanciació, perquè el que ha fet és remarcar, doncs, una sèrie de mancances i de coses que s'havien fet o que no s'havien fet o que s'havien fet de manera diferent, i, aleshores, el que vostè ha intentat és emmarcar-ho, doncs, en una llei de constitució d'un Institut Català del Temps Lliure.

Bé, he de dir-li també, amb tota cordialitat, que nosaltres, per principi, sempre les preses en consideració les votarem a favor vinguin d'on vinguin, perquè entenem que tot és perfectible, i si bé el text no ens acaba de plaure, perquè entenem que hi han molts buits, bastants buits, i potser hi ha algunes coses que hi sobren, i no és ara, potser, el moment procedimental de parlar-ne, penso que, almenys, sí que s'ha de donar l'oportunitat al Grup que ho presenta que després, per via d'esmenes, puguem arranjar-ho i puguem fer una llei adequada.

És en aquest sentit que nosaltres votarem favorablement la presa en consideració de la Proposició de Llei.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Correspon ara al Grup Popular, en la persona del senyor Esteve, per defensar aquesta presa en consideració, si ho creu oportú. Té la paraula.

El Sr. ESTEVE I ORIOL : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, a nosaltres també ens sona això, senyor Padullés. És un tema en el qual crec que el nostre Grup ha estat sensible, perquè creiem que és un problema social, el que passa és que possiblement el tractament i la solució siguin evidentment diferents de les del Grup de vostès. Per això anunciem que nosaltres votarem a favor la presa de possessió, sens perjudici que en el tràmit parlamentari oportú plantejem diferències respecte, per exemple, d'una cosa tan europea, de

la que tots ens vanagloriem, com és que, malgrat aquestes declaracions, no hi hagi un tractament dels treballadors estrangers —que sabem que són rebuts, de fet, a casa nostra—; per exemple, què vol dir la gestió i, per tant, el tema dels *cupos*, que en el seu dia vam plantejar aquí i que el nostre Grup va posar davant de la Cambra, això serà objecte, evidentment, de debat, si és que se li dona llum verda pel Grup majoritari; què vol dir la participació dels sindicats més representatius, només allò que diu l'Estatut dels Treballadors en el preàmbul o bé el que altres grups diem «altres sindicats representatius» i, per què no?, intentar instrumentalitzar els grups dels no-sindicats o dels sindicats independents, i, per últim la *vacatio legis* que representaria..., que és una solució que no existeix, el nomenament del primer director de l'Institut, quan el director de l'Institut l'ha de nomenar la Junta de Govern, la qual no existeix tampoc abans de la llei. Això se solucionaria, evidentment, amb tràmit parlamentari i per la via de transitòria.

Globalment, malgrat totes aquestes mancances i d'altres que puguem denunciar en el decurs del tràmit parlamentari, al qual esperem que se li doni llum verda, nosaltres —ho repeteixo—, perquè això no ens és una qüestió nova, votarem favorablement aquesta proposta de vostès.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per posicionar-se en nom del Grup parlamentari Socialista, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Xavier Guitart.

El Sr. GUITART I DOMÈNECH : Gràcies, Molt Honorable senyor President. Senyores diputades, senyors diputats, el senyor Padullés ha explicat —jo penso que molt bé— la importància del que representen els serveis del temps lliure a Catalunya i la successió d'esdeveniments que s'han anat produint de 1980 ençà.

El nostre Grup ha presentat, en el decurs de la passada legislatura i en el decurs d'aquesta legislatura que ja està acabant, nombroses iniciatives parlamentàries : preguntes, interpellacions, proposicions no de llei —altres grups també ho han fet—, i podem dir que totes elles s'han estimbat en aquest precipici que separa una mica els grups de l'oposició del Grup de la majoria, un precipici que fa que les propostes de l'oposició —que no sempre són equivocades; de tant en tant n'hi ha alguna que pot ser encertada— siguin sistemàticament no escoltades pel Grup de la majoria.

En el cas que ens ocupa, el temps lliure, podem dir que en aquests anys ha imperat una absència important d'idees, una absència important de projectes, una sequedat d'idees alarmant i ha imperat també un inhibicionisme que és característic ja del Consell Executiu pel que fa a les relacions laborals. I, senyores diputades, senyors diputats, la inhibició del Govern en les relacions laborals no és una inhibició neutral, sinó que és una inhibició sempre a favor del més fort; en les relacions sindicats-empresaris mai hi ha hagut una acció enèrgica del Consell Executiu que marqués una pauta, que donés un nord d'actuació. Tampoc en aquest cas, tampoc en aquest cas, i així hem hagut d'esperar el 1986 perquè, per decret, es creés una Oficina del Temps Lliure, oficina, senyores diputades, senyors diputats, que acabava, justament i únicament, amb el desori amb el qual s'havien gestionat fins al moment competències traspassades des del 1980, desori que puc subratllar que era així, perquè ha estat a bastament clar i diàfan aquest desori, en aquest Parla-

ment, quan, a través d'interpellacions i preguntes, s'ha posat de manifest la gestió d'importants edificis immobles immersos en un estat important d'abandó.

Absència d'idees? Total. S'ha gestionat únicament el patrimoni que hi ha hagut, part del patrimoni que hi ha hagut, sense donar-li cap orientació de turisme social; és a dir, simplement s'han reparat alguns edificis —que ja era hora que es repareessin—, s'han fet coses importants en aquest sentit, però no s'hi ha donat cap contingut important, jo no diria de progrés, sinó moderns. És evident que el turisme social és un fet, és evident que el turisme social..., a casa nostra, del turisme social, no se n'ha parlat.

Per tant, davant d'aquesta sequedat d'idees, nosaltres no podem més que saludar iniciatives, noves idees que contrarrestin aquesta sequedat. En aquest cas, nosaltres votarem favorablement la proposició de llei del PSUC, perquè representa un cop més la voluntat de posar sobre la taula un projecte que cal discutir entre tots i que cal discutir, bàsicament, amb els destinataris d'aquests serveis que són els sindicats.

Per tant, nosaltres, sense coincidir el cent per cent amb aquest projecte, però entenent que comparteix la nostra filosofia, l'hem de votar a favor.

Sabem que queden pocs dies per esgotar aquesta legislatura i, per tant, tampoc som..., no pensem que amb aquests dies que ens queden puguem resoldre un problema que ja ha estat plantejat fa molts anys. En qualsevol cas, desitjariem que el nostre vot afirmatiu, si bé no pogués donar una solució en aquesta legislatura en aquest problema concret, representés, per a la majoria o per a les majories que hagin de governar la propera legislatura un important augment de sensibilitat entorn d'aquest problema, sensibilitat que no ha existit fins avui.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Correspon ara al Grup de la majoria posicionar-se en relació amb aquesta Llei. Té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Castellnou.

El Sr. CASTELLNOU : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, el Grup de Convergència i Unió no descarta, i com s'ha dit altres vegades en aquesta Cambra i també en comissió, crear en el futur un Institut Català del Temps Lliure.

Però, tanmateix, en aquests moments, el nostre Grup continua creient que no és necessària la seva creació. Per tant, ja avanço que votarem en contra de la presa en consideració de la Proposició de Llei presentada pel PSUC. I ens hi oposarem pels motius següents : en primer lloc, perquè l'actual gestió dels serveis de la Residència del Temps Lliure a Catalunya funciona molt bé, i em remeto a l'informe de Secretaria General del Departament que va acompanyat d'una enquesta —i que tots els diputats varem rebre fa pocs dies—, i em remeto també a una enquesta anterior feta per les centrals sindicals de Comissions Obreres, i en cada una d'aquestes dues enquestes els que les varen contestar, que són usuaris dels serveis, especialment usuaris de la Residència del Temps Lliure proporcionaven sempre unes consideracions que anaven entre bona i molt bona pel servei que havien rebut en aquestes residències.

Per altra banda, també voldria fer notar, en aquest mateix sentit, l'augment d'ocupació, és a dir, l'augment d'usuaris que

hi ha hagut durant tot aquest temps d'ençà que aquests serveis són gestionats per la Generalitat, de tal manera que l'any 81 hi havia un total de 125.000 usuaris, l'any 86 eren prop de 200.000; per tant, un augment considerable que indica, també, la millora en la gestió i en els serveis del Temps Lliure.

Per altra banda, aquest augment és, sens dubte, una conseqüència del bon funcionament dels serveis; també d'una encertada política de turisme social de la Generalitat i de les inversions realitzades per la Generalitat durant aquest temps que han quadruplicat les que..., l'import dels diners procedents del Govern central. De manera que entre els anys 82 i 87 si el Govern central ha transferit a Catalunya o a la Generalitat per valor de 90 milions per a aquests serveis, el Departament de Treball n'hi ha esmerçat més de 400 milions i, a més a més, amb una reducció progressiva del dèficit. Per tant, com a primer motiu creiem que no s'ha de crear aquest institut, si més no en aquests moments, perquè fins ara això ha funcionat molt bé.

Un segon motiu és que entenem que és un tema que s'escau, perfectament, dintre del Consell de Treball i, en aquest sentit, creiem que tant la comissió permanent del Consell de Treball com una comissió específica pot continuar ocupant-se d'aquest tema, i, també en aquest sentit, volem recordar que, a través del Consell de Treball, els sindicats, les centrals sindicals tenen participació en aquest tema, en la gestió parcial d'aquests serveis, tant a través de les funcions que estableix el Decret de l'any 87 —i que es referia el senyor Padullés— com també pel que fa referència, per exemple, al 50% de places en residències en temporada alta.

Un tercer motiu és que, al nostre entendre, el volum de béns i de serveis del Temps Lliure a Catalunya no es justifica —i, en aquest sentit, estic en contra del que deia el senyor Padullés—, no justifica la creació d'un nou organisme autònom dins l'organigrama funcional i orgànic de la Generalitat. És veritat, senyor Padullés, que vostè ha llegit una relació dels béns traspassats, però també és veritat que no ha dit en quina situació varen ser traspassats; situació real, situació jurídica o dominical, és a dir, alguns d'aquests béns, per exemple les Llars de Productors, eren, pràcticament, simplement, bars; d'altres tenien un domini, un títol dominical, com a mínim, problemàtic, com a mínim problemàtic, i alguns altres, com la Residència de Núria a què acaba de fer referència el senyor Padullés, varen ser adjudicats a un altre Departament de la Generalitat perquè s'entén que, adjudicats a aquest Departament, el seu rendiment social és millor que no pas a través del Departament de Treball.

Bé, llavors, hi ha una altra qüestió sobre la qual tampoc estic d'acord amb el que ha dit el senyor Padullés, que és quan feia referència a altres comunitats autònomes; només una, que és Andalusia, i València i, tenint en compte, encara, una altra qüestió que és que al País Basc, per exemple, aquests serveis varen ser traspassats, no al Govern, sinó a les diputacions forals, la qual cosa vol dir que cada terra fa sa guerra, és a dir que a Andalusia ho tenen d'una manera, al País Basc d'una altra i a Catalunya d'una altra i no per això vol dir que uns ho facin més bé que els altres. Vol dir : ho fa més bé Andalusia que el País Basc o el País Basc més bé que Catalunya?, no, és a dir, cada comunitat autònoma ho resol de la manera que ho considera més convenient i oportuna.

Bé, hi ha un quart argument i una quarta raó que és la final, i és la que, al nostre entendre, la bondat dels criteris o principis bàsics en què s'inspira l'activitat de la Generalitat en aquest camp, i que són : d'una banda, la promoció del turisme social, com un element per a la millora de la qualitat de vida dels ciutadans; un altre és la igualtat de dret de tots els treballadors, pel que fa a l'ús d'aquests serveis; un altre, la necessitat que l'administració i, per tant, també la Generalitat, assumeixi, en la mesura que cal, les càrregues d'aquests serveis, precisament perquè es tracta d'un servei social, i precisament perquè si no ho fes així seria insostenible la seva situació. I també el convenciment —i em penso prou demostrat— que cal la col·laboració entre la Generalitat i les centrals sindicals —que ja es dona—, i entre la Generalitat i altres organismes no sindicals, per exemple, els ajuntaments —que també es dona, com deia abans, per exemple, en el tema de les llars de productors. I com que aquests principis són els que aplica la Generalitat, i com que la seva aplicació és encertada i fructífera fins al moment, i perquè res no justifica una separació d'aquests serveis, ni orgànica ni funcional, ni pressupostària, votarem en contra de la Proposició de Llei.

Gràcies, senyor President. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Correspon la votació d'aquesta presa en consideració.

Vots a favor de la presa en consideració, es posin drets?

Vots en contra?

Abstencions?

La presa en consideració esmentada ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Proposta de Constitució d'una Comissió d'Estudi sobre les Bosses de Pobresa

El darrer punt que tractarem el dia d'avui és el sisè en l'ordre del dia, que és la Proposta de Constitució d'una Comissió d'Estudi sobre les Bosses de Pobresa, presentada per tots els grups parlamentaris. Algun dels proposants desitja fer un torn a favor? (*Pausa.*) Per tant, no havent-hi torn a favor, ni torn en contra, procediria la votació de l'esmentada proposta i, tot seguit, la corresponent explicació de vot.

Per tant, vots a favor de la Proposta de Constitució de la Comissió d'Estudi de Pobresa, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

La Proposta de Constitució d'una Comissió d'Estudi sobre les Bosses de Pobresa ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Explicació de vot. Grups que desitgin fer l'explicació de vot? Correspon, té la paraula, en primer lloc, el senyor Ignasi Riera, en representació del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

El Sr. RIERA I GASSIOT : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Silenci, si us plau.

El Sr. RIERA I GASSIOT : Em penso que encara que sigui a darreres hores i amb ombres futbolístiques al damunt, el punt és molt important i demanaria, precisament, la possibili-

tat de saber fins a quin punt ens hem compromès en un tema greu o en un tema que no és greu amb aquesta aprovació unànime de la Proposta de Creació d'una Comissió d'Estudi de les Bosses de Pobresa que hi ha a Catalunya. No és el moment de repetir —ja ho dirà la Comissió— la realitat de la misèria a Catalunya, però fan pensar aquests estudis que ha fet la Comunitat Econòmica Europea sobre el conjunt de la realitat espanyola amb múltiples referències a Catalunya, el llibre de *La Pobreza en España*, en el qual es parla d'aquests famosos vuit milions de pobres, pobres, i explica per què ho són i explica, a més, com s'ha fet l'estudi. Hi ha també els diversos estudis de Caritas, tant de Caritas de tot l'Estat, de Caritas catalana, i de Caritas de la Diòcesi de Barcelona en concret que he pogut consultar i que, de veritat, donen una imatge a vegades menys eufòrica de la que nosaltres acostumem a explicar de l'eufòria d'aquest moment econòmic, és a dir, junt amb unes conquestes reals, en molts aspectes de les formes de vida, hi ha també, en aquests moments, bosses creixents de misèria, a més, bosses cada vegada més localitzades i, el que em penso que és més important, més desesperançades. Aquests estudis parcials de Caritas, em penso que m'obliguen a fer una consideració autocrítica : molt sovint, molts de nosaltres, des de posicions ideològiques molt diverses, hem menystingut el valor d'aquests estudis i la sensibilitat demostrada molt sovint per sectors de l'Església de Catalunya, que en els moments en què ni les institucions ni els partits polítics ni d'altres col·lectius, per exemple sindicals, eren capaços de denunciar l'abast de la misèria, ells han estat capaços de fer-ho i de continuar-hi treballant d'una manera conseqüent. Tinc molt interès a fer aquesta reconsideració perquè em penso que hem de fer justícia a la importància que han tingut aquests estudis sistemàtics i reiterats.

Fa molt pocs dies un veí del meu poble, el senyor Joan Garcia Nieto, va publicar un estudi ja directament aplicat a Catalunya, *Pobresa i marginació social*, en recomano la lectura a tots els membres de la Cambra, perquè és un llibre que realment fa feredat. És un llibre que especifica d'on surten aquestes bosses creixents de misèria, tant per estaments socials com per situacions geogràfiques molt precises. Llegint el llibre he tingut la sensació que tots tenim la tendència a col·locar al damunt del mapa real de Catalunya una postal de Catalunya, però amb compte, perquè a sota de la postal hi ha una realitat i la realitat a vegades és terriblement severa i molt poc afalagadora. Si haguéssim de presentar de veritat què és Catalunya sabríem que hem de presentar realitats que, a vegades, són preocupants.

Quan jo vaig entrar en aquesta Cambra el mes d'octubre un Il·lustre Diputat company meu de Grup, el senyor Maties Vives, va parlar preguntant que què passava amb la constitució d'aquesta Comissió, que, avui, en tot cas mitjan febrer, estem plantejant en aquesta Cambra. Es va dir que aquesta Comissió es crearia de seguida i amb caràcter d'urgència perquè el tema tots sabíem que era molt important. Ha passat molt temps i aquesta Comissió es crea en aquests moments, quan la legislatura s'acosta cap al final. Jo, de tota manera, crec que he de fer una proposta i la faig amb tota la solemnitat possible : aquesta Comissió no hauria de tenir el caràcter d'urgència que va tenir la Comissió sobre la Investigació del Joc a Catalunya? Si aquesta Cambra no dona a aquesta Comissió aquest caràcter d'urgència, em penso que ens sotmetrem a un vot negatiu del

poble de Catalunya.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. El senyor Alay té la paraula per fer l'explicació de vot.

El Sr. ALAY : Senyor President, senyores i senyors diputats, bé, molt breument, i a més, d'altra banda, doncs, ha explicat ja diverses motivacions el senyor Riera. Penso que el problema de les bosses de pobresa és un problema massa important; penso que la constitució d'aquesta Comissió potser s'ha fet massa tard; es podia haver fet amb més urgència com calia i com, a més a més, s'havia dit des d'aquesta tribuna. Té en canvi la virtut que en aquest cas hi podran participar especialistes en la matèria —diu : «si s'escau»—, però penso que és important, perquè la problemàtica que hi ha —com s'ha dit ja— no és només de circumscripció territorial, sinó també d'estaments socials, és evident que hi ha bosses de pobresa en barris perifèrics; que hi ha tot el col·lectiu d'aturats; que hi ha tot el col·lectiu de marginats per causes físiques; que hi ha el col·lectiu de marginats per causes psíquiques; hi ha el col·lectiu de jubilats i pensionistes, que no cal oblidar-lo; hi ha el col·lectiu de familiars de gent que estan sotmeses al sistema penitenciari i que no reben els ajuts corresponents, els ajuts que, entenem nosaltres, haurien de rebre i viuen en una situació d'autèntica indigència, però, de tota manera, penso que el que sí que és molt important és que, havent tingut aquesta iniciativa, conjuntament, tots els grups parlamentaris que l'haguem votat favorablement i, a més a més, cal, doncs, desitjar que funcioni de la manera més ràpidament possible, tan ràpidament com en altres ocasions hagi pogut funcionar qualsevol altra comissió.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. La Il·lustre Diputada senyora Rosa Barenys té la paraula per fer el posicionament. *(Pausa.)* No, no, senyor Diputat, és que no va per ordre de menor a major l'explicació de vot necessàriament.

La Sra. BARENYS : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, el primer que volia dir és que aquesta és una de les poques vegades que la Cambra demostra una sensibilitat unànime per posicionar-se favorablement envers un tema que, socialment, tots, amb el nostre vot, hem demostrat que considerem que és greu; que és greu per a Catalunya, que és greu per al nostre país. De tota manera, jo voldria dir —com ha dit un diputat que m'ha precedit— que hem de lamentar, per part del nostre Grup, el retard amb què aquesta Proposició arriba a la Cambra, arriba al Parlament. A primers de setembre ja s'estava reunint a Catalunya una Comissió amb representació de tots els partits polítics per plantejar el tema de la pobresa, i aquesta Comissió ja havia fet un conjunt de propostes, entre elles la de crear una comissió parlamentària.

Fins ara, fins el 8 de desembre, no es va presentar a la Cambra aquesta proposició, perquè el Grup del Govern va retardar aquesta decisió. Ho lamentem. Ho lamentem, perquè estem ja gairebé acabant la legislatura, i sembla quasi impossible que aquesta Comissió pugui tenir gaire èxit en l'elaboració d'aquest dictamen.

Jo també voldria dir, en nom del Grup Socialista, quin és el nostre posicionament davant d'aquest tema; molt breument, evidentment. A nosaltres no ens agraden aquelles actituds individuals i socials que reconforten d'una manera sentimental, parlant dels pobres; crec que hem de tenir clar que hi ha pobres perquè hi ha gent que acumula molta riquesa, i a partir d'aquest

plantejament hem de fer, hem de proposar el nostre treball d'estudi i d'investigació.

La Comissió, nosaltres creiem que s'ha de plantejar una via d'actuació àmplia, tenint en compte estudis i investigacions ja fetes a les comunitats europees, en què es diferencien les pobreses tradicionals de les noves pobreses. És a dir, d'alguna manera, hem d'intentar diferenciar els problemes del subproletariat, dels treballadors no qualificats, de les categories socials més vulnerables, d'aquella població que també està sumida en la pobresa, però com a conseqüència del sistema productiu, com a conseqüència de ser expulsat d'aquesta roda del treball, el fa quedar temporalment —i de vegades, temporalment, en una situació bastant llarga— en una situació de marginació.

Per fer un bon diagnòstic del problema de la pobresa a Catalunya, nosaltres creiem que s'han d'emprar mesures d'actuació que diferenciïn aquestes situacions, les unes i les altres, i en el moment del seu abordatge, s'han de plantejar les vies de protecció social i les vies de requalificació i incentivació dels temes professionals, dels temes laborals, etcètera.

I estaria d'acord amb el que havia dit el senyor Riera, que aquesta Comissió s'hauria de plantejar un termini de temps reduït per treballar; tenim un mes, aproximadament, i si aquesta Comissió es reunís en tràmit d'urgència, possiblement podríem plantejar una panoràmica de quina és la situació a Catalunya. I això ho dic perquè el Consell Executiu de la Generalitat ja té una comissió o un programa assessor, un programa català de lluita contra la pobresa, que depèn del Consell General de Serveis Socials del Departament de Sanitat; aquest programa —tots suposem que ha treballat molt, perquè es va constituir el mes de febrer o el mes de març—, tenia com a objectiu fer una investigació sobre el tema a Catalunya, establir mesures per a la coordinació dels programes que s'estan fent a diferents ens locals, fer un pla d'actuació integral per a Catalunya. Desconeixem com està en aquest moment aquest treball, començat ja pel Consell Executiu i enfocat o coordinat per aquesta comissió assessora de lluita contra la pobresa, però si això és així, si hi ha un treball que ja està avançat, la Comissió parlamentària ja té una via, té un canal per començar a saber què és el que passa aquí; hi ha uns instruments tècnics d'investigació, s'està treballant en aquest tema, i, aleshores, des de la Comissió, nosaltres creiem que es pot fer una aportació realment plural, oberta, àmplia, en la línia de les que ja s'havien fet en la comissió de partits que s'havien reunit durant tot el mes de setembre i el mes d'octubre. Simplement. Manifestar, doncs, el desig que aquesta Comissió funcioni, que puguem treballar amb la màxima intensitat, que reculli la proposta del senyor Riera, que pugui ser declarada en tràmit d'urgència per poder avançar al màxim, demostrar la nostra voluntat i la nostra cooperació perquè el Parlament de Catalunya sumi, una vegada més, la seva sensibilitat a aquest problema i a la sensibilitat de tants ciutadans i ciutadanes de Catalunya que estan treballant per intentar trobar una alternativa i una sortida a aquesta greu situació.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyora Diputada. Ara té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Esteve Oriol.

El Sr. ESTEVE I ORIOL : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, dues reflexions, una de tipus genèric i

una de tipus específic... *(Pausa.)* Miraré de ser breu.

Des d'un punt de vista genèric, cal dir que ens hem de felicitar tots perquè aquesta és una de les vegades —jo no diria si moltes o poques, crec que cal dir palesament que poques— que el Parlament connecta amb un problema real del carrer i, per tant, felicitar-nos doblement; primera, perquè, des d'un punt de vista objectiu, connectem amb els problemes dels ciutadans de Catalunya i, segona, des d'un punt de vista subjectiu, hi connectem d'una manera total, amb un ple consens de totes les forces, tant en signar aquesta iniciativa parlamentària com en la voluntat de portar-la a terme quan abans millor.

Dit això amb caràcter general, una segona reflexió de tipus específic, i és que el nostre Grup vol explicar que no vol explicar el vot. No vol explicar el vot, perquè entre tots vam assumir el compromís i la paraula d'honor de no utilitzar políticament aquest tema —aquest tema que jo qualificaria de trist, i és l'únic qualificatiu que em permeto afegir en la meua intervenció—, i menys en les vigílies d'una contesa electoral.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre Diputat. Correspon ara, finalment, posicionar-se, a Convergència i Unió en la persona del senyor Ferran Camps.

El Sr. CAMPS I VALLEJO : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, ja s'ha explicat aquí una mica com s'havia produït la gènesi de la discussió per a la creació d'aquest tema; caldria, de tota manera, potser, afegir-hi encara alguna cosa. Caldria situar-nos a l'any passat, en aquest mateix temps, que l'opinió pública catalana i, sobretot, barcelonina, prenia consciència de la gravetat de l'existència del que vam convenir entre tots plegats d'anomenar «bosses de pobresa», quan ens vam trobar que en alguns barris de Barcelona, fins i tot alguns molt propers, es llançava una campanya que deia : «Aquí hi ha gana, aquí es passa gana». Bé, aleshores, l'any passat també estàvem en portes d'una altra contesa electoral, una altra contesa electoral d'unes característiques diferents de les que tindrem el mes de maig d'enguany, i, aleshores, es va arribar a un acord de no utilitzar aquesta temàtica, aquesta temàtica greu, com a tema d'atac durant aquella campanya electoral, i es va concretar que, de tota manera, posteriorment, ens posàrem a treballar sobre aquest tema.

Nosaltres, en el transcurs de l'estiu, fins i tot en ple mes d'agost, hi va haver, com vostès recordaran —i va ser àmpliament difós pels mitjans de comunicació social—, quatre reunions dels secretaris generals dels partits polítics representats en aquest Parlament per estudiar això. Jo em permeto —i vostès no ho interpretaran malament— de recordar com la iniciativa d'això fou del senyor Francesc Borrell, antic president del comitè de govern d'Unió Democràtica de Catalunya, i que avui és present entre nosaltres. Em sembla que aleshores la sensibilització, la preocupació per aquesta temàtica va arribar a un consens elevat, d'un grau elevat de consens entre l'opinió pública, en plantejar-nos de trobar solucions i en veure quines eren factibles d'una manera o altra, i una d'aquestes propostes que hi van haver és la de la creació d'una comissió parlamentària que es dedicàs a estudiar aquest tema i a plantejar possibles solucions.

De tota manera, com vostès també recordaran, aquesta tardor nosaltres estàvem en un procés de modificació del Reglament, un procés que va culminar les darreries del mes d'oc-

tubre i que vam fer amb una iniciativa, si no m'equivoco, del Vice-president Segon d'aquesta Cambra, que es creessin unes comissions d'estudi en les quals, a més de diputats d'aquesta Cambra, hi poguessin venir experts externs, i així va quedar consagrat en l'article 49, que permet la incorporació d'especialistes en la matèria objecte d'estudi, fins a un nombre igual al dels diputats que en siguin membres.

Calia, doncs, d'una banda, obrir aquesta possibilitat; posteriorment, vostès suposo que recordaran —encara que de vegades s'ha titllat aquest Parlament de «balneari»— que els mesos de novembre i desembre aquesta Cambra més aviat estava en un procés elevat de feina la majoria de dies, perquè, entre altres coses, a més de discutir els pressupostos d'enguany, estàvem en una altra Comissió, que aquí s'ha dit, aquí s'ha constatat el ritme accelerat i permanent amb què es va treballar durant aquells dos últims mesos de l'any.

Feta la proposta —i jo personalment em vaig ocupar de demanar als diferents portaveus que volguessin signar la sol·licitud—, aquesta es va produir el 2 de desembre, i arriba, de fet, al primer Ple que es produeix a partir d'aquell moment. Únicament hi va haver un Ple entremig, que és el del dels Presupostos, a cavall del Nadal.

Bé, vull dir que, un cop plantejat aquest tema, de gènesi d'aquesta Comissió, jo em penso que, encara que la legislatura estigui avançada, podem posar-nos a treballar; podem posar-nos a treballar i, a més, en la hipòtesi —és possible que una comissió d'estudi no pugui resoldre tot el seu treball, o, fins i tot, és possible mantenir el treball en la vinent legislatura—, jo em penso que avui prenem un compromís, un compromís moral perquè en la propera legislatura els diputats aquí presents també es sentin condicionats per l'acord unànim d'avui.

Jo voldria, entrant una mica en el tema de les bosses de pobresa, recordar-los la gravetat que aquest té, i els poders públics en tenen una responsabilitat; jo voldria recordar dos articles de la Constitució Espanyola, el 47, que parla que tots els espanyols «tenen dret a un habitatge digne i adequat; els poders públics promouran les condicions necessàries i establiran les normes pertinents per tal de fer efectiu aquest dret», i també l'article 50, que diu que els poders públics «garantiran la suficiència econòmica als ciutadans durant la tercera edat, mitjançant pensions adequades i actualitzades periòdicament». Jo no voldria estar-me de recordar-los que, darrerament, dues centrals sindicals han fet esment que el 77% dels pensionistes de l'Estat perceben unes pensions inferiors al sou mínim interprofessional. Ja sé que aquest no és un problema que pugui resoldre aquesta Cambra, però aquest és un dels problemes que també ens hem de plantejar. Ens hem de plantejar, igualment, altres molts problemes, que són els 3 milions llargs de parats que existeixen a l'Estat espanyol, i dels quals una part molt important és a Catalunya, i ens hem de plantejar fins a quin punt nosaltres fem un esforç, fins a quin punt el fan també totes les altres administracions, i fins a quin punt aquestes solucions són viables amb rapidesa.

Em fa l'efecte que, com que això no és una Comissió que hagi d'acabar —com preveu el Reglament— amb enviar al Ministeri Fiscal el coneixement d'això, el que ens hem de plantejar és veure quina és la feina que podem fer ara i quina és la feina que es podrà fer després, obrint aquesta Comissió a persones que ja van participar en aquelles sessions de treball esmen-

tades d'aquest estiu —persones com Caritas, coneixedores d'aquesta matèria, de Justícia i Pau—, i potser també d'altres institucions preocupades, afectades i amb sensibilitat per aquesta temàtica.

A mi em fa l'efecte que si tots plegats hi tenim una preocupació ara i aquesta preocupació intenta buscar solucions, en aquesta o en la propera legislatura, ajudarem d'una manera efectiva i real a intentar trobar solucions, solucions eficaces i

solucions reals.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Tal com hem anunciat, suspendrem la sessió per reprendre-la demà a les deu del matí.

Se suspèn la sessió.

(Són tres quarts de set de la tarda i un minut.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

1. — La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
2. — La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
3. — El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
4. — L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

carrer núm.

telèfon població

districte postal

desitja subscriure's al { ☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
☐ { BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de
fins al dia 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per núm. la quantitat de pessetes
(gir/sec al portador)

....., de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona